No.1
February 2025

RES GESTAE

The Archaeology News Letter

ENGLISH ARCHAEOLOGY PROGRAM | FACULTY OF LANGUAGE
HISTORY AND GEOGRAPHY | ANKARA UNIVERSITY | 2025

WHAT HAVE WE DONE?
THE FIRST GENERATION OF ENGLISH ARCHAEOLOGY DEPARTMENT

GORDION - KULTEPE - CATALHOYUK
VISIT TO THE ANATOLIAN EXPEDITIONS

OUR BELOVED SUMMER
EXCAVATION EXPERIENCES

Archaeology Newsletter

ENGLISH ARCHAEOLOGY PROGRAM | FACULTY OF LANGUAGE HISTORY AND GEOGRAPHY | ANKARA UNIVERSITY | 2025

Managing Director
Emma Louise Baysal

Editor
Ali Zinar Gülten
Nursima Kaya
Pınar Nimetoğlu

Graphics
Filiz Selin Şenürek
Nursima Kaya
Zeynep Ceyda Öztaş

Contents

Ali Zinar Gülten
Arcan Özkan
Burak Tekin
Cansu Dikici
Esra Doğan
Filiz Selin Şenürek
İlhan Burak Tüzün
Nursima Kaya
Pınar Nimetoğlu
Putri Ayesha Mustafiz Safiya
Sena Akbulut
Taiba Dost
Zeynep Ceyda Öztaş

Contact

Instagram: @archaeology_ankara
X: @ArchaeologyAnk

ENGLISH ARCHAEOLOGY PROGRAM | FACULTY OF LANGUAGE HISTORY AND GEOGRAPHY | ANKARA UNIVERSITY | 2025

Dear Reader,

Unfortunately, we had to spend the first year of our university life, which we started with excitement in the 2019-2020 academic year, at home due to the pandemic. At the end of this difficult period for all of us, we got our school back and have since spent two full years. We created this newsletter to share what we learned, our memories, and our experiences.

In our newsletter, we share our knowledge and experiences about excavations and organizations, the ancient city trips we carried out with our professors, the projects and seminars we participated in, the events held in our school, and the interviews we conducted with valuable professors to shed light on the path of future archaeologist candidates.

As the first generation students of the English Archaeology program, we are pleased and proud to share the first issue of our newsletter with you, which we hope to make a tradition.

Enjoy!

Sevgili Okur,

2019-2020 akademik yılında heyecanla başladığımız üniversite hayatımızın ilk senesini pandemi sebebiyle maalesef evlerimizde geçirmek zorunda kaldık. Herkes için zor geçen bu sürecin sonunda okulumuza kavuştuk ve dolu dolu iki yıl geçirdik. Bu iki yıl içerisinde yaptıklarımızı sizlerle de paylaşmak için tecrübelerimizi, öğrendiklerimizi ve anılarımızı kaleme alarak bu haber bültenini ortaya çıkardık.

Haber bültenimizde geçtiğimiz iki yıl içerisinde, staj yaptığımız kazı alanları ve kuruluşlarla ilgili bilgi ve deneyimlerimizi, hocalarımızla birlikte gerçekleştirdiğimiz Antik Kent gezilerini, katıldığımız projeleri ve seminerleri, okulumuzda gerçekleşen etkinlikleri ve hocalarımızın arkeoloji ile ilgili deneyimlerinin bizim ve diğer bölüm adaylarının yoluna ışık tutması amacıyla yaptığımız röportajları okuyabileceksiniz.

İngilizce Arkeoloji programının ilk nesil öğrencileri olarak bir gelenek haline getirmeyi umduğumuz haber bültenimizin ilk sayısını sizlerle paylaşmaktan büyük bir mutluluk ve gurur duyuyoruz.

İyi okumalar!

TABLE OF CONTENTS

01

EXCAVATIONS/ KAZILAR

Can Hasan Höyükleri (I, II, III) 1
Liman Tepe Kazıları 4
Magnesia ad Maeandrum 12
Zeugma Arkeoloji Projesi 19

02

STUDENT EXPERIENCES / DENEYİMLER

Erasmus+ Exchange 22
BIAA Experience 30
Archaeology Field Trip 34

03

SYMPOSIUM & CONFERENCES
SEMPOZYUMLAR&KONFERANSLAR

International Symposium on Excavation,
Research and Archaeometry 42
Zeynep Boz Conference 46

04

INTERVIEWS/ RÖPORTAJLAR

Emma Louise Baysal / Ankara University 48
Çiğdem Maner / Koç University 54
Hugh Elton / Trent University 63
Zehra Taşkıran /Anatolian Civilizations Museum 73

Can Hasan Mounds (I, II, III)
Can Hasan Höyükleri (I, II, III)

Cansu Dikici

This is an archaeological site known as the Canhasan Höyüks, which consists of three mounds containing different periods, located in Alaçatı Village of Karaman Province, formerly known as Canasun. Excavations were first started in 1961 by British Archaeologist David French, who was the director of the British Institute of Archaeology in Ankara, and continued until 1970. French carried out excavations on mounds I and III, and he dated mound II as belonging to the Hellenistic period. While Canhasan I, best known as the Halaf culture's westernmost border, reveals the relationship between Anatolia and Mesopotamia, Canhasan III is considered as another Neolithic (PPNA-PPNB) settlement. In 2020, excavation was resumed by Associate Professor Adnan Baysal from Ankara University and continues actively.

Canhasan; Karaman'ın, eski adı Canhasan olan, Alaçatı Köyünde bulunan, bünyesinde farklı dönemleri barındıran üç höyükten oluşan, Canhasan Höyükleri olarak bilinen arkeolojik bir sit alanıdır. Kazı çalışmaları ilk olarak Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsünün yöneticiliğini yapmış İngiliz Arkeolog David French tarafından 1961 yılında başlamış olup 1970 yılına kadar devam etmiştir. French, I ve III numaralı höyüklerde kazı çalışmaları gerçekleştirmiş, II numaralı höyüğü ise Helenistik dönem olarak tarihlendirmiştir. Canhasan I, Halaf'ın bilinen en Batı sınırı, Anadolu'nun Mezopotamya ile ilişkisini ortaya koyarken; Canhasan III, bir başka Çanak Çömleksiz (PPNA-PPNB) yerleşke olarak ele alınmaktadır. 2020 yılında, Ankara Üniversitesinden Doçent Doktor Adnan Baysal tarafından kazı yeniden başlamış olup aktif bir şekilde devam etmektedir.

We preferred to go to Canhasan for our first excavation experience because we felt that Canhasan could provide us with the experience and knowledge we wanted.

We knew it would be difficult, we were worried that the excavation had just begun and we had never had any excavation experience before. Nevertheless, these particulars weren't even visible to our eyes, given the significance of the excavation. For those of us who intended to pursue academic careers in archaeology, it was a difficult but supportive excavation where we could put what we learned into practice, change our viewpoints, and learn that the knowledge we thought we had was not enough. It was an incredible experience to see an excavation begin in an area that had been untouched for a long time. It was exciting to see the finds that we know only from presentations, to witness the process of their extraction and how an excavation progressed.

Thus, we understood the sensitivity of the measurement process, systematic progress, recording, and reporting. Since it is a new excavation, it was a pleasant time for

İlk kazı deneyeyimimiz için Canhasan'ı tercih ettik çünkü Canhasan'ın bize istediğimiz deneyimi ve bilgiyi sağlayabileceğini düşünüyorduk.

Daha önce hiç kazı deneyimimiz olmamıştı ve kazının yeni başlaması da bizi endişelendiriyordu çünkü zor olabileceğini tahmin edebiliyorduk. Yine de kazının önemini düşününce gözümüze bu detaylar görünmedi bile. Öğrendiğimiz şeyleri uygulayabildiğimiz, bakış açımızı değiştiren, sahip olduğumuzu düşündüğümüz bilginin aslında yeterli olmadığını gösteren, zor ama arkeoloji alanında akademik kariyer isteyen bizler için destekleyici bir kazıydı. Yıllarca el sürülmemiş bir alanda, uzun zaman sonra ilk kez başlayan bir kazıya şahitlik etmek inanılmaz bir histi. Sadece sunumlardan bildiğimiz buluntuları canlı bir şekilde görmek, bunların çıkarılma sürecine ve bir kazının nasıl ilerlediğine şahit olmak heyecan vericiydi.

Ölçüm sürecinin, sistematik ilerlemenin, kayıt etme ve raporlamanın hassasiyetini de böylece anlamış olduk. Henüz yeni başlayan bir kazı olduğu için, bir taraftan alanda araştırma yaparken bir taraftan da kamp

us to organize our camping area while doing research in the area. As our sense of responsibility developed, we also realized the importance of living in the same environment with different people and the importance of teamwork. We understood that there were many things we could not learn before being in the field, but owing to our instructor, who never shied away from sharing knowledge with us, we regarded the excavation as a school.

The concept of archaeology in our minds before we went to the excavation changed completely when we went to the excavation and this new understanding let us see things from a different angle. We recognized that archaeology involves more than simply digging the area and reading articles, it also requires us to think theoretically, act in a disciplined way, be tolerant of others, work well in a team, and communicate effectively. Working meticulously became the most important issue as we thought about how important the data we keep records of would be, even years later. At the same time, not having space of our own in the area where we had to live and always having to be careful had matured us. We also learned to make this process pleasurable and to be accountable for every decision we made. The most important thing we learned is that the things we added to ourselves here are relevant both in this field and other professional fields; we knew that it would stay with us and benefit us for the rest of our lives.

alanımızı düzenlemek bizim için keyifli bir süreçti. Sorumluluk bilincimiz gelişirken, farklı insanlarla aynı ortamda yaşamayı ve ekip çalışmasının önemini de fark ediyorduk. Sahaya çıkmadan öğrenemeyeceğimiz pek çok şey olduğunu anlamış ama bilgiyi bizden asla sakınmayan hocamız sayesinde kazıyı bir okul olarak görmüştük.

Kazıya gitmeden önceki kafamızdaki arkeoloji kavramı; kazıya gitmemiz ile tamamen değişmiş ve bize yeni bir bakış açısı kazandırmıştı. Arkeolojinin sadece kazı yapmak ve makale okumaktan ibaret olmadığını anlamış; teorik düşünebilmeyi, disiplinli hareket etmeyi, bir arada yaşadığımız insanlara karşı anlayışlı olmayı, ekip ruhunu ve iletişimin ne kadar önemli olduğunu da fark etmiştik. Kaydını tuttuğumuz verilerin yıllar sonraki araştırmalar için bile ne kadar önemli olduğunu düşündükçe titiz çalışmak en önemli konu haline gelmeye başlamıştı. Aynı zamanda, yaşamak zorunda olduğumuz alanda kendimize ait bir alanımız olmaması ve daima dikkatli olmak zorunda olmak bizi olgunlaştırmıştı. Yaptığımız her hareketin sorumluluğunu almayı ve bu süreci keyifli hale getirebilmeyi de öğrenmiştik. Öğrendiğimiz en önemli şey ise, burada kendimize kattığımız şeylerin gerek bu alan olsun gerek başka bir meslek alanı; hayatımız boyunca bizimle kalacağını ve bize yardımcı olacağını biliyorduk.

Liman Tepe Excavations/
Liman Tepe Kazıları

Arcan Özkan

A question comes from a distance:
- What do you have in your basket Arcan?
- I have only some pieces of ceramic pots and animal bones. (It means nothing unusual in my excavation area)
- OK.
- Well also I have blood, sweat, and tears.
- Go write that line in your diary at home. (Stop your drama).

Uzaktan bir soru gelir:
-Sepetinde ne var Arcan?
-Sadece bazı seramik kap parçaları ve hayvan kemikleri. (Kazı alanında olağandışı bir şey ifade etmiyor)
- Tamam.
- Ayrıca kan, ter ve gözyaşı var.
- Evdeki günlüğüne yazarsın bunları. (Drama yapma!)

-Zembil partyyyyy
Zembil in Turkish is taken from the Persian word zanbīl. "basket". This word is derived from the Akkadian word zabbīlu “basket, means of transport”. This word is derived from the Akkadian verb zabālu “to carry”.
The word first appears in Mesopotamia, reaches to Persia and zabalu itself all the way to the Aegean coast.
Zembil party is time to take all the full dirt-heavy zembils out of the excavation area and empty them.

Havada başka bir ses yankılanıyor:
-Zembil partisiii
“Türkçe zembil, Farsça zanbīl kelimesinden alınmıştır. Anlamı "sepet". Bu kelime Akkadca zabbīlu “sepet, taşıma aracı” kelimesinden, o da Akkadca zabālu “taşımak” fiilinden türemiştir.”
Kelime ilk olarak Mezopotamya'da ortaya çıkar, İran'a ve oradan Ege sahillerine kadar zabalu’lanır.
Zembil partisi, alandaki tüm toprak dolu ağır zembilleri çıkartmak ve boşaltmak için bir çağrıdır.

Dust in the wind, All we are is dust in the wind

In those very hot days, I could have spent my time lying on the beach sipping my cocktail instead. The beach and bars are just a few hundred meters away from Liman Tepe.
Excellent location, awesome houses, and a great host. Definitely recommended!

Did I have sunstroke, or did I really become the same person who built this house 4,000 years ago? I built it then and I am tearing it down now. Only for a moment, and the moment's gone.

How relevant it is, I've stuck to this quote since then;
"Whoever hears me assert that the grey cat playing just now in the yard is the same one that did jumps and tricks there five hundred years ago will think whatever he likes of me, but it is a stranger form of madness to imagine that the present-day cat is fundamentally an entirely different one." Schopenhauer

I am digging my pit hole, swinging my pickaxe back and forward thousands of times. Only dirt, only dirt again. Once in a while some pieces of ceramic pots and animal bones. Nothing extraordinary.
And eventually that moment. A disc or spherical-shaped ceramic object with white incised geometric lines around it comes out of the ground after more than 4 thousand years.

It is a buluntuuuu (Archeological find)

It was recorded as a spindle whorl. "*It is a small step for me but a giant leap for humankind sdkhkjnk!*"

The spindle whorl is a very common type of object in archaeology. But it is not just a spindle whorl when I look at it in terms of material culture.

Dust in the wind, All we are is dust in the wind

O çok sıcak zamanlarda günlerimi sahilde uzanıp kokteylimi yudumlayarak geçirebilirdim. Plaj ve barlar, Liman Tepe'ye sadece birkaç yüz metre uzaklıktadır.
Mükemmel konum, harika evler ve harika ev sahibi. Kesinlikle tavsiye edilir!

Güneş çarpması mı geçirdim yoksa gerçekten 4.000 yıl önce bu evi inşa eden aynı kişi mi oldum? O zaman inşa ettim ve şimdi yıkıyorum. Sadece bir an için bir his ve o an gitti.

Ne kadar alakalı ama o zamandan beri bu alıntıya takıldım;
"Şu anda avluda oynayan gri kedinin beş yüzyıl önce zıplayan ve yaramazlık yapan kedi olduğunu söylediğimi duyan kişi, hakkımda istediğini düşünebilir, ama daha tuhaf olan delilik bence onun temelde farklı olduğunu düşünmektir. (Schopenhauer)"

Kazmamı binlerce kez ileri geri sallayarak çukurumu kazıyorum. Sadece toprak, yine sadece toprak. Arada sırada bazı seramik kap parçaları ve hayvan kemikleri. Olağanüstü bir şey yok.
Ama sonunda o an. Çevresinde beyaz kazıma geometrik çizgiler bulunan disk veya küre şeklinde seramik obje, 4 bin yıldan fazla bir süre sonra topraktan çıkıyor.

Buluntuuuu!

Ağırşak olarak kayıtlara geçti. "*It is one small step for man but one giant leap for human sdkhkjnk!*"

Ağırşak, arkeolojide çok yaygın bir obje türüdür. Ama materyal kültürü açısından baktığım zaman o sadece bir ağırşak değildir.

The invention of spindle whorls is one of many important events affecting our world today. A spindle whorl creates a spinning motion that allows us to make thread from raw wool, linen etc. Later, the automatic water frame was invented to produce cotton thread with very little human intervention. Finally, enormous spinning systems or machines are used for textile production in modern times, but the spinning motion has remained the same. It was related to clothing and agriculture at the beginning. As we go through time, cotton spinning became tied up with colonialism, international trade, slavery, capitalism and so on.

Ağırşağın icadı, günümüzü etkileyen birçok önemli olaydan biridir. Bir ağırşak, ham yünden, ketenden vb. iplik yapmamızı sağlayan bir dönme hareketi yaratır. İlerleyen zamanda pamuk ipliği üretmek için çok az insan müdahalesi gerektiren su değirmeni tekniğine benzeyen bir çarkla çalışan eğirme makinesi icat edildi. Son olarak, modern zamanlarda tekstil üretimi için muazzam eğirme sistemleri veya makineleri kullanılıyor, ancak eğirme hareketi aynı kaldı. Başlangıçta giyim ve tarımla ilgiliyken pamuk eğirme, sömürgecilik, uluslararası ticaret, kölelik ve kapitalizm vb. ile bağlantılı hale geldi.

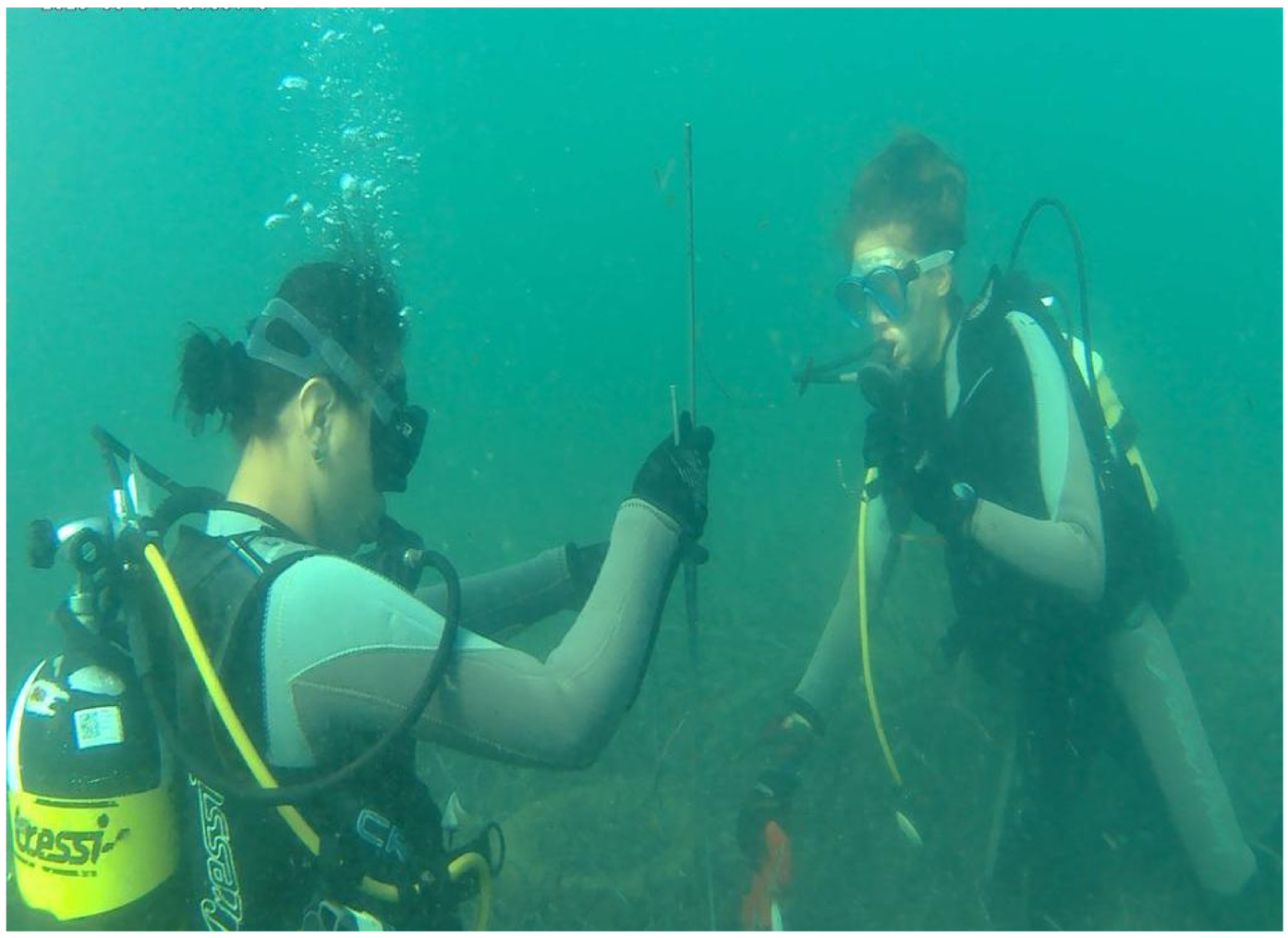
According to post-processual archaeology, we are entangled in these flows and their intertwining with other flows. Just like the wheel was invented six thousand years ago and now we all depend on it. We are all trapped in a wheel-centered life and industry.

Post-süreçsel arkeolojiye göre, bu akışlara ve farklı diğer akışlarla iç içe geçmesine bağlanmış durumdayız. Tıpkı tekerleğin altı bin yıl önce icat edilmesi ve şimdi hepimizin ona bağlı olması gibi. Hepimiz tekerlek merkezli bir hayatın ve endüstrinin içine hapsolmuş durumdayız.

Anyway, in summary, last summer I became a bit of Liman Tepe and Liman Tepe became a bit of me. We will continue to do the same next summer.

Neyse özetle geçen yaz biraz Liman Tepe oldum, Liman Tepe de biraz ben oldu. Gelecek yaz da aynısını yapmaya devam edeceğiz.

Underwater Experience/ Sualtı Deneyimi

Ezgi Tosunbaş

July 3, 2023, my first excavation experience: Liman Tepe. Even though I applied for underwater excavation, I volunteered to go early and help clean the land excavation area. It was a great opportunity to bond with the excavation team. Afterwards, we moved to our own area and started preparing it. A lot of materials to be taken under water, caravans that we organized and cleaned to put our equipment... A lot of information we learned unconsciously while doing all this, before we even went under water and started excavation. While we were preparing our own excavation area, we were also conducting underwater research in the area on the road to Karantina Island with a team from Koç University. Since it was my first dive after my training, it was like preparation for the excavation for me, and it was a process in which I got over my inexperience in diving. When we went to our excavation area, we dived in groups, finished the preparation of our excavation area and started digging.

When we went to the field in the morning, we first took off our equipment and then our tasks and teams were

3 Temmuz 2023, ilk kazı deneyimim: Liman Tepe. Su altı kazısı için başvurmuş olsam da gönüllü olarak erken gidip kara kazısı alanın temizlenmesine yardım etmiştim, kazı ekibi ile kaynaşmak için çok güzel bir fırsattı. Daha sonrasında kendi alanımıza geçip orayı hazırlamaya başladık. Suyun altına indirilecek bir sürü malzeme, ekipmanlarımızı koymak için düzenleyip temizlediğimiz karavanlar… Bütün bunları yaparken farkında olmadan öğrendiğimiz birçok bilgi, henüz suyun altına inip kazıya başlamamıştık bile. Kendi kazı alanımızı hazırlarken bir yandan da Koç Üniversitesi'nden gelen bir ekiple Karantina Adası yolunda bulunan alanda su altı araştırması yapıyorduk. Eğitimimden sonraki ilk dalışlarım olduğundan dolayı benim için kazıya hazırlık gibi olmuştu, dalış konusundaki tecrübesizliğimi biraz da olsun attığım bir süreçti. Kazı alanımıza geçtiğimizde ise gruplar halinde dalıp kazı alanımızın hazırlığını bitirip kazmaya başladık.

Sabah alana gittiğimizde önce ekipmanlarımızı çıkarıyorduk daha sonra görevlerimiz ve ekiplerimiz

determined. We were discussing which plan square and how much to dig.

belirleniyordu. Hangi plan kareyi ne kadar kazacağımızı konuşuyorduk.

There were two things we had to pay attention to when digging underwater; firstly, we had to remain suspended in the water and not touch the seabed, and secondly, we had to move very slowly. Touching the bottom and sudden movement blurs the water, which causes visibility to decrease. Digging may stop until the water becomes clear again, and you may have to wait motionless in the water for minutes. There is a lot of work to be done on land when you are finished or waiting for your dive. Leading the diving team, welcoming the departing team, preparing or cleaning their equipment, acting as a lookout at the security desk... Being a lookout was the most tiring task for me, when I wasn't diving or waiting for the dive, minutes would never pass. It may seem easy to sit and watch the sea for hours, but eating the wind blowing from the sea or having to just sit in very hot weather is very tiring. Fishing boats approaching the area and people coming to hunt with spears pose a danger to the team

Su altında kazı yaparken dikkat etmemiz gereken iki şey vardı; birincisi suda asılı kalmamız ve deniz tabanına temas etmememiz, ikincisi ise çok yavaş hareket etmemiz gerekiyordu. Tabana değmek ve ani hareket suyu bulandırıyor bu da görüş mesafesinin düşmesine neden oluyor. Su tekrar berraklaşana kadar kazı durabiliyor, dakikalarca hareketsiz bir şekilde suda asılı beklemek zorunda kalabiliyorsunuz. Dalışınız bittiğinde ya da dalışınızı beklerken karada yapılacak bir sürü iş oluyor. Dalışa giden ekibi geçirmek, çıkan ekibi karşılamak, ekipmanlarını hazırlamak veya temizlemek, güvenlik masasında gözcü olmak… Benim için en yorucu görevdi gözcü olmak, dalışımın olmadığı zamanlarda ya da dalışı beklerken dakikalar geçmek bilmiyordu. Saatlerce oturup denizi izlemek kolay gibi duruyor olabilir ama denizden esen rüzgârı yemek ya da çok sıcaklarda sadece oturmak zorunda olmak çok yorucu. Alana yaklaşan balıkçı tekneleri, zıpkınla avlanmaya gelen insanlar suyun altındaki ekip için

under the water, but you do not observe the sea just for this reason; you also watch in case the dive leader surface and gives you a signal. For these reasons, you must have a lookout for constantly watching the sea, and you must ensure the safety of the diving team from land. When our dives were over and we went to the excavation house, we had working hours in the evening where we recorded the finds, transferred the diving information to digital, and talked about what we did that day and what we would do the next day.

tehlike yaratıyor ama sadece bunun için gözlemlemiyorsunuz denizi; dalış liderinin suyun yüzeyine çıkıp size işaret verme ihtimaline karşı da izliyorsunuz. Bu nedenler yüzünden mutlaka sürekli denizi izleyen bir gözcü olmak zorunda, dalan ekibin güvenliğini karadan da sağlamak zorundasınız. Dalışlarımız bitip kazı evine geçtiğimizde, akşam, çıkan buluntuları kaydettiğimiz, dalış bilgilerini dijitale aktardığımız, o gün neler yaptık bir sonraki gün neler yapacağımızı konuştuğumuz çalışma saatimiz oluyordu.

When we got down to the level where we needed to dig, we had come to the end of the season, the water was getting colder, and our team had become smaller. We started tidying up the area, took the materials out from under the water, cleaned them of algae and sea salt, and placed them in our caravans. We washed and dried the diving equipment, made it suitable for storage and put it in our warehouse. Staying from the beginning to the end of the excavation gave me a lot of experience.

Kazmamız gereken seviyeye kadar indiğimizde sezonun da sonuna gelmiştik, su soğumaya başlamıştı, ekibimiz küçülmüştü. Alan toparlamaya geçmiştik, suyun altından malzemeleri çıkarıp yosunlarından ve deniz tuzundan arındırıp karavanlarımızın içine yerleştirdik. Dalış ekipmanlarını yıkayıp kurutup, saklamaya uygun hale getirip depomuza kaldırdık. Kazının başından sonuna kadar kalmak bana fazlaca tecrübe kazandırdı.

Archaeobotanical Study Experience/ Arkeobotanik Çalışma Deneyimi

Z. Ceyda Öztaş

In this writing, I will talk about an experience that is both a first for me and different from fieldwork. Although archaeology is mostly associated with only verbal fields such as history, it is actually intertwined with many basic sciences. For example, I am also interested in biology. Before starting the department, I didn't know much about how to combine these two departments. However, when I started the department and became aware of the opportunities, I was introduced to many subfields. Archaeobotany is one of them and the subject of this writing.

After participating in the fieldwork for about a month and a half at Liman Tepe, I had the opportunity to participate in laboratory and flotation studies in the field of archaeobotany for 2 weeks with a post-doctoral research assistant (Tom Maltas) from the University of Vienna and his three students.

Ben bu yazımda hem benim için ilk olan hem de arazi çalışmasından farklı bir deneyimden bahsedeceğim. Arkeoloji, toplumda çoğunlukla sadece tarih gibi sözel alanlarla ilişkilendirilse de aslında birçok temel bilimle iç içe ilerliyor. Örnek olarak benim de ilgi duyduğum biyoloji. Bölüme başlamadan önce bu iki bölümü nasıl birleştirebileceğim hakkında fazla bir bilgim yoktu. Fakat bölüme başlayıp olanaklardan haberdar olunca birçok alt alanla tanıştım. Arkeobotani bunlardan birisi ve bu yazımın da konusu.

Liman Tepede yaklaşık bir buçuk ay arazi çalışmasına katıldıktan sonra Viyana Üniversitesinden gelen bir post-doktora araştırma görevlisi (Tom Maltas) ve onun üç öğrencisiyle arkeobotani alanında laboratuvar ve flotasyon çalışmalarına 2 hafta katılma imkanım oldu.

First, a flotation system was installed, and we washed soil samples taken from certain areas of the field here. We put the light material remaining on the water into cheesecloth and hung it to dry, and left the remaining heavy sediment to dry in the sun. After these materials dried, the students would separate the large materials according to their materials during evening work. (Such as bone, carbon, flint etc.) Tom and I with his help, were examining the sample on the water, which was mostly a mixture of carbon and carbonized seeds, under a microscope and separating it according to seed type. This was an incredible experience for me. I can still remember my excitement when I looked through the microscope at those seeds from thousands of years ago. I was very happy to be able to look at the microscope images of seeds such as wheat, barley and emmer, which look almost the same to me when I look at them with the naked eye, and distinguish them according to their types. Thanks to this experience, I feel lucky to have found my own field of interest.

Önce flotasyon sistemi kuruldu, arazide belirli alanlardan alınan toprak örneklerini burada yıkadık. Su üzerinde kalan hafif malzemeyi tülbente alıp asıp kurutmaya, kalan ağır çökeltiyi ise güneşte kurutmaya bıraktık. Bu malzemeler kuruduktan sonra akşam çalışmalarında büyük malzemeleri öğrenciler materyaline göre ayırıyordu. (Kemik, karbon, çakmaktaşı gibi.) Su üzerinde kalan çoğunlukla karbon ve karbonlaşmış tohum karışımı olan örneği Tom ve onun yardımıyla ben, mikroskopta inceleyerek tohum çeşidine göre ayırıyorduk. Bu benim için inanılmaz bir deneyimdi. Mikroskopta gözlerimi binlerce yıl önceden kalan o tohumlara diktiğimdeki heyecanımı hala hatırlayabiliyorum. Çıplak gözle baktığımda bana neredeyse aynı görünen buğday, arpa, emmer gibi tohumların mikroskoptaki görüntülerine bakıp onları türlerine göre ayırabilecek hale gelmiş olmak beni çok mutlu etti. Bu deneyimim sayesinde kendi ilgi alanımı bulmuş olmaktan dolayı şanslı hissediyorum.

Magnesia ad Maeandrum Excavation/ Magnesia ad Maeandrum Kazıları

Magnesia by a Nose

İlhan Burak Tüzün

I couldn’t sleep tonight. I put my paws this way and the other. I scratched the floor that I was lying on a few times and turned the other way. I changed the position of my tail at least eight times. The food which brother Ibrahim gave me was so delicious and satisfying. But even then, I couldn’t sleep at all. Nevermind, I am used to this situation and I know exactly the reason behind my insomnia. My small body doesn’t want to accept the fact that playmates who have accompanied me for months will leave this place tomorrow. Every time it thinks that if it can resist falling asleep, the time doesn’t pass and they won’t leave. As it happens every year, I got used to it.

There is a place here that you must definitely see. It would make your tail wag all day long! Huge

Bugün uyku tutmadı beni. Patilerimi bir o yana koydum bir bu yana. Yattığım yeri kaç kere eşeledim, diğer tarafa doğru yattım. Kuyruğumun konumunu sekiz kere değiştirdim. İbrahim Abi’nin verdiği ne olduğunu kestiremediğim yiyecek de pek bir güzel, pek bir doyurucuydu. Ama olmadı işte, uyuyamadım. Neyse, alışığım bu duruma; biliyorum neden uyuyamadığımı. Yarın, aylardır zaman geçirdiğim oyun arkadaşlarım buradan gidiyor. Küçük bedenim bunu kabul etmek istemiyor. Her seferinde, sanki uyumazsa zaman geçmez, onlar da gitmez diye düşünüyor. Her yıl oluyor bu, alıştım artık.

Burada bir yer var. Görseniz bir var ya, kuyruğunuz tavana değer! Yan yana dizilmiş koca koca dikdörtgen

rectangular stones lined up side by side, pillars stretching out as if they were going to touch the sky! In my earlier days here, they used to scare me (after all, I'm like a little cat when I stand next to them). But, all they give me now is peace. At nights, I climb on top of them and lie; during the day I cool off in their shade. Above all, there is a place called the stadium. Every time I come across it, I get excited and run there wagging my tail, my tongue sticking out. They say that horses ran here too, as I do. And people used to watch them and have fun. Sometimes, people are weird.

I got to visit the stadium only once, just before the day I left the field. I liked it so much. I went there at night while watching the stars shining above the stadium, I felt like I was entering a whole new world! (Ayesha)

Whatever… Every year some people come here. After all, they are the ones who unearthed these stones. Sometimes, people resemble me. They dig up the ground just like me. The only difference is that they use certain tools and equipment to do so. Then they discover those huge things in the ground. I guess, their job isn't so difficult, to be honest. But sometimes they get tired of the work, brood on their situation and complain.

taşlar, gökyüzüne değecekmiş gibi uzayıp giden sütunlar! İlk zamanlar beni korkuturlardı (ne de olsa yanlarında küçük bir kedi gibi kalıyorum); şimdiyse hepsi bana huzur veriyor. Geceleri üzerlerine çıkıp yayılıyor, gündüzleri gölgelerinde serinliyorum. Hele bir yer var, stadium dedikleri, her gördüğümde heyecanlanır, kuyruğumu sallaya sallaya, dilimi çıkara çıkara koştururum orada. Diyorlar ki, burada aynı benim koştuğum gibi koşarmış atlar; insanlar izler, eğlenirmiş. İnsanlar bazen çok tuhaf.

Stadium'u yalnızca bir kere görebildim; ayrıldığım günden bir gün önceydi hatta bu. Yine de, gördüğüm kadarıyla bile, çok beğendim. Oraya gittiğimde geceydi ve Stadium'un üstünde parlayan yıldızları hayranlıkla seyrettim. Sanki yeni bir dünyaya adım atmış gibiydim! (Ayesha)

Neyse işte, her yıl birtakım insanlar gelir buraya. Bu taşların çoğunu da onlar çıkardı zaten. Bazen kendime benzetiyorum onları. Tıpkı benim gibi toprağı eşeler onlar da. Sadece değişik aletler, cihazlar kullanıyorlar benden farklı olarak. Sonra bu devasa şeyleri buluyorlar toprağın altından. Bence çok zor değil yaptıkları iş ama bazen çok yoruluyor, kara kara düşünüyor, durumlarından şikâyet ediyorlar.

I found a lot of blood, sweat and tears there, frankly. Although the excavation was enjoyable, the area we worked was incredibly challenging in every aspect. I presumed in the beginning that senior researchers would only give unimportant tasks to students on the field. It only took a little time for me to realize that I was wrong. I observed in the field that there is a great need for help by students in each task. However, the more you demand, the more active you become. No one is forcing anyone to do anything. (Nursima)

Bolca kan, ter ve gözyaşı buldum orada açıkçası. Arazi her ne kadar zevkli olsa da, inanılmaz zor ve insanı her yönden sınayan bir yer. Öğrencileri geride tutacaklarına dair düşüncelerimse tamamen yanlışmış; arazide öğrencilere gayet de ihtiyaç duyulduğunu gözlemledim. Fakat yine de sen ne kadar talep edersen o kadar aktif oluyorsun. Kimse kimseye zorla bir şey yaptırmıyor yani. (Nursima)

It was too hard because of the weather and the dusty conditions. But as the time passed by, I got used to it and it just turned out to be fine! (Ayesha)

Hava şartları ve toz toprak dolayısıyla, iş saatleri ve çalışma oldukça zorluyordu beni. Ama zaman geçtikçe alıştım. (Ayesha)

In the evenings, they usually return home happily. I accompany them on the way back. I know that they love me so much. How do I know? During and after work, they come and pat my head from time to time and play little games with me. Sweet people!

Akşamları ise genelde mutlu dönüyorlar evlerine. Dönüş yolunda ben de eşlik ediyorum onlara. Beni çok seviyorlar, biliyorum. Nereden mi? İş sırasında da, sonrasında da, ara sıra gelip kafamı okşuyor, benimle küçük oyunlar oynuyorlar. Canım insanlar!

No matter what, I often question why all these people come here anyway.

Ama bazen düşünüyorum, niye buraya geliyor acaba bu insanlar diye.

Magnesia was among my options as I wanted my first excavation to be an excavation area covering the classical period. In terms of its location, its proximity to other ancient cities and being in a very rich geography were also very important to me. In addition to these, one of the reasons for my preference [for Magnesia] was that the excavations were carried out by our own university and led by Asst. Prof. Görkem Kökdemir. (Selin)

Katılacak olduğum ilk kazının klasik dönemi kapsayan bir kazı alanı olmasını istediğim için Magnesia seçeneklerim arasındaydı. Konumu itibari ile de, diğer antik kentlere yakınlığı ve oldukça zengin bir coğrafyada olması da oldukça etkiliydi. Bunlara ek olarak kazıların kendi üniversitemiz ve Doç. Dr. Görkem Kökdemir tarafından yürütülmesi de tercih etme nedenlerimden biriydi. (Selin)

Because there are many more places to go. For example, I heard that there is another place nearby called Nysa with very beautiful stones, too. Actually, I've never been there. Maybe Nysa's dogs are not as friendly as I am, so they prefer to come here. Who knows…

Çünkü daha bir sürü yer var gidilebilecek. Mesela yakında bir yerde çok güzel taşların olduğu Nysa adında bir yer daha varmış. Hiç gitmedim ben ama kim bilir, belki oradaki köpekler benim gibi uslu değildir de o yüzden buraya geliyorlardır.

No matter how well-prepared they come, people are always anxious and nervous on the day they arrive. I immediately go and wrap around their legs, jump and smell them. No need to thank me though, they pretty much get used to being here in just a couple of days.

Ne kadar iyi hazırlanıp gelseler de, insanların hepsi geldikleri günlerde heyecanlı ve tedirgin olurlar. Ben hemen gidip bacaklarına dolanır, zıplar koklarım hepsini. Benim sayemde birkaç günde alışırlar buraya.

As a matter of fact, I thought I could easily adapt to the difficulties I would encounter in the field. Hot weather, insects, flies… I knew it would all happen anyway. During the preparation phase, I researched both the city and the geography. I prepared the necessary materials that I would need in daily life according to those conditions. Apart from the physical conditions, I felt quite ready to learn new information. (Selin)

Aslına bakarsak zaten zorlanacağımı ve buna kolay ayak uydurabileceğimi düşünüyordum. Sıcak hava, buna bağlı nem, böcekler, sinekler… Bunların hepsinin zaten olacağını biliyordum. Hazırlık aşamasında da hem kenti hem coğrafyayı araştırdım. Günlük hayatta kullanacağım malzemeleri de o koşullara göre hazırladım. Fiziki şartların dışında, kendimi yeni bilgiler öğrenmek içinse oldukça hazır hissediyordum. (Selin)

After getting through the first days, here comes the fun! They sing songs as they go to the stones; I run next to them and bark. They get tired digging the ground; I immediately run in circles and cheer them up. Sometimes they find something they really like and their eyes sparkle; I rejoice with them as if I found a bone I hid last year.

İlk günleri atlattıktan sonra, işte eğlence başlar! Onlar taşların yanına giderken şarkılar söyler; ben yanlarında koşar, havlarım. Onlar toprağı kazarken yorulur; ben hemen kendi etrafımda iki tur döner, keyiflerini yerine getiririm. Bazen çok hoşlarına giden bir şey bulurlar, gözleri ışıldar; ben de sanki geçen yıl sakladığım bir kemiği bulmuşçasına onlarla birlikte sevinirim.

While cleaning the architectural elements in the temple of Zeus, I found a Corinthian column head not normally

Zeus Tapınağı'ndaki mimari elemanları temizlerken normalde tapınak planında olmayan bir Korinth başlığı

found in the temple plan. It was a pleasure to see it coming to light as I cleared the dirt and dust. (Selin)

bulmuştum. Toprağı temizledikçe onu görmek çok keyifliydi. (Selin)

In the Temple of Zeus, they found something like a piece of marble in a corner, but it was completely covered with earth, it was not clear what it was. Because I happened to be the closest person to the area, they gave that object to me to clean, so I stopped my current task and started to clean it. As I cleaned it, a lion's head came out. As I continued cleaning, I saw that it was a fountain-head with a lion head. I had never imagined that something like that could come out of all that mud. I had so much fun while I was doing all that cleaning! (Nursima)

Zeus Tapınağı kazısı sırasında, bir köşede mermer parçası gibi bir şey bulmuşlar, ama üzeri tamamen toprakla kaplı, belli olmuyor ne olduğu. En yakında ben olduğum için temizlemem için bana verdiler. Işimi bıraktım, oturdum temizlemeye başladım. Temizledikçe ortaya bir aslan kafası çıktı. Biraz daha temizledim ve ortasının boş olduğunu fark ettim. Geriye aslan kafası biçiminde bir çeşme ağzı kaldı. Hiç tahmin etmemiştim o çamurdan böyle bir şey çıkacağını. O kadar keyifliydi ki! (Nursima)

They return home in the afternoon and eat at tables in the garden. I go and smile at each of them one by one, sticking out my tongue. They usually can't resist my smile and give me what they eat right away. Oh sweet people! When the meal is over, they all go to their computers and start working. Meanwhile, I take a beautiful nap in the shade of the big fig tree in the garden of the house. Sure, I know a little bit about digging from my own experience. But, I can't really understand what they are really doing in front of those screens. So, it is just a spare time for me to sleep.

Öğleden sonra eve döner, bahçedeki masalarda yemek yerler. Ben de yanlarına gider, tek tek her birine dilimi çıkararak gülümserim. Gülüşüme genelde dayanamazlar, ah canım insanlar, yedikleri şeyden hemen bana da verirler. Yemek faslı bitince, hepsi bilgisayarlarının başına geçer, çalışmaya başlarlar. Ben o sırada evin bahçesindeki büyük incirin gölgesinde güzel bir şekerleme yaparım. Toprağı kazmaktan biraz anlıyoruz evet, ama bu yaptıkları çalışmayı bir türlü kafam almıyor, ne yapayım. Ben de boş vaktimi uyuyarak değerlendiririm.

Actually, as a student who just finished my first year, I was aware that my knowledge was insufficient, but it actually hurt to confront it in the field. In the following weeks, I constantly learned new things and gained knowledge on subjects I did not know. I think this depends on the excavation, but the knowledge required by each excavation is different. For Magnesia, this accumulation must have been in the field of architecture, and during my stay there, I constantly sought answers to my own questions and researched what I did not know. (Selin)

Aslında 1. sınıfı yeni bitirmiş bir öğrenci olarak bilgimin yetersiz olduğunun farkındaydım ama bunu deneyimlemek kötü hissettirmişti. Daha sonraki haftalarda sürekli yeni şeyler öğrendim ve bilmediğim konularda bilgi sahibi oldum. Bence bu gidilen kazıya göre değişir. Her kazının gerektirdiği bilgi birikimi farklı ne de olsa. Magnesia için bu birikim mimari alanda olmalıydı. Ben de orada olduğum süre boyunca sürekli kendi sorularıma cevaplar aradım ve bilmediklerimi araştırdım. (Selin)

I always thought that excavation was the easiest part of archaeology, because you are basically just digging and unearthing materials. But, in fact, it is more than that. It requires many skills such as analytical thinking, data management or even report writing when you have to come up with results. (Ayesha)

Arkeolojinin en kolay kısmının kazı aşaması olduğunu düşünürdüm hep. Çünkü yapılan şey, kazmak ve birtakım buluntuları yüzeye çıkarmaktan ibaret gibi gelirdi. Oysa bundan fazlası var. Birçok beceriye sahip olman gerekiyor: analitik düşünme, veri analizi veya rapor yazma gibi. Bir sonuca ulaşmak ancak bunlarla mümkün oluyor. (Ayesha)

When I wake up, I usually find people sitting in the garden chatting. I go near them and make them pat my head. Then I sit there and listen to them like a well-behaved dog. Without understanding a word, I feel their feelings and see what is hidden inside. Words just come as ornaments for us.

Uyandığımda insanları bahçede oturmuş sohbet ederlerken bulurum genelde. Gider yanlarına, başımı okşatırım. Sonra oturur akıllı uslu dinlerim söylenenleri. Dillerimizi bilmesek de birbirimizin, hissederim hissettiklerini, görürüm içindekileri ben onların. Sözcükler süstür bizim için.

Actually, my conversation with the whole excavation crew was funny because of the language barrier. We had difficulty understanding each other, and the fun part was just beginning with every wrong interpretation. (Ayesha)

Aslına bakarsanız tüm kazı ekibiyle olan iletişimim dil engeli nedeniyle biraz tuhaftı. Birbirimizi anlamakta zorlanıyorduk ve işte tam da burada başlıyordu eğlenceli dakikalar. (Ayesha)

For example, I once saw one of my sweet human beings frightened. It wasn't hard for me to understand what the reason was. I told you, they don't have to come and tell me. There was an insect in the toilet that frightened my guy. I quickly understood it from his eyes. I went and warned the beetle nicely, I said, "Go and play in Nysa! What are you doing here?"

Mesela bir keresinde insancıklarımdan birisinin korkmuş olduğunu gördüm. Sebebinin ne olduğunu anlamam da çok zor olmadı. Dedim ya, gelip de bana söylemelerine gerek yok. Bir böcek varmış tuvalette, korkutmuş insanımı, şıp diye anladım gözünden. Gittim uyardım güzelce böceği, “git Nysa’da oyna, dedim, ne işin var burada?”

We had a friendship with the lizards in the toilet. We were all together while taking a shower and brushing our teeth. Especially in the evening, they would stop by and say hello. (Selin)

Tuvaletteki kertenkelelerle bir dostluğumuz olmuştu. Duş alırken, diş fırçalarken hep beraberdik. Özellikle akşamları bir uğrar selam verirlerdi. (Selin)

Ah, what good days they were! And it's again over. I think my eyelids can't resist any more. Months later, another team, another group of people will come. Until they come, what will change in me, what will change in Magnesia? Will they forget me? I haven't forgotten any of them. I can't forget! Damn, my dog nose remembers every smell. Even after years, I can remember the smell of each one by a sniff and jump on them. I'm sure of that. Aw! Why is a human nose not like that…

Ah ah… Ne güzel günlerdi! Ve yine bitiyor işte. Sanırım göz kapaklarım dayanamayacak daha fazla. Aylar sonra başka bir ekip, başka bir grup insan gelecek. Onlar gelene kadar acaba bende neler değişecek, Magnesia'da neler değişecek? Beni unutacaklar mı acaba? Ben hiçbirini unutmadım. Unutamam ki! Lanet olsun ki köpek burnum her kokuyu hatırlıyor. Seneler sonra da olsa her birinin kokusunu tek nefeste anımsar, üzerlerine atlayıveririm, eminim. Ah! İnsanların burnu niye böyle…

To be honest, I left the field as if I was in a rush. Easier said than done; it was an exhausting experience for forty-two days in the field. All I wanted was to take a hot shower and eat food that I liked. But I realized I felt sad when I was heading back. No matter what, leaving a place that I am used to makes me really sad in an unpredictable way. (Nursima)

Biraz kaçarcasına gittim açıkçası. Çünkü kırk iki günden bahsediyoruz, dile kolay, inanılmaz yorucu bir deneyimdi. Tek istediğim sıcak bir duş almak ve sevdiğim bir yemeği yemekti. Ama gidiş yolunda üzüldüğümü fark ettim. Ne olursa olsun, günlerce kaldığın bir yerden ayrılmak, alıştığın bir yerden ayrılmak, tahmin edemediğim bir şekilde üzdü beni. (Nursima)

I was very sad when I said goodbye because I got used to it and when I got home I felt empty for a while. (Selin)

Veda ederken çok üzgündüm. Çünkü çok alışmıştım her şeye. Eve dönünce bir süre boşlukta hissettim kendimi. (Selin)

It was so hard to say goodbye to Magnesia. In fact, I cried when I had to leave on the day of my departure. Magnesia was just too good to leave; especially when I thought of the people and the memories I had there. I hope my path crosses again with other experiences similar to the one I had at Magnesia. (Ayesha)

Magnesia'ya veda etmek çok zordu. Hatta ayrılma gününde gözyaşlarımı tutamadım. Orası, özellikle de insanları ve anıları düşününce, bırakılamayacak kadar güzeldi. Magnesia'daki gibi bir deneyimle, umarım tekrar karşılaşırım. (Ayesha)

Zeugma Archaeology Project/ Zeugma Arkeoloji Projesi

Pınar Nimetoğlu
F. Selin Şenürek

Our journey to Zeugma took 11 hours by car and was incredibly thrilling, especially when we caught sight of Belkıs Tepe – we couldn't help but scream in excitement. The Zeugma excavation house is situated in the village of Belkıs, near Nizip-Gaziantep. The house is shielded by massive concrete walls, and within those walls, it became our sanctuary. The choice of the word "paradise" perfectly encapsulates the joy we experienced with our team, feeling like we were at home. This was made possible by the director of the excavation, Prof. Kutalmış Görkay, who genuinely cared about all our needs and provided constant motivation.

Our primary focus, over the course of about two months, was the ancient city of Zeugma. The team, consisting of archaeologists, architects, conservators and workers, collaborated to prepare the site for a

Zeugma'ya yolculuğumuz arabayla 11 saat sürdü ve inanılmaz heyecan vericiydi, özellikle Belkıs Tepe'yi gördüğümüzde heyecandan çığlık atmaktan kendimizi alamadık. Zeugma kazı evi, Nizip-Gaziantep yakınlarındaki Belkıs köyünde yer alıyor. Ev, devasa beton duvarlarla korunuyor ve bu duvarların içinde bizim sığınağımız haline geldi. "Cennet" kelimesinin seçimi, ekibimizle birlikte yaşadığımız ve kendimizi evimizdeymiş gibi hissettiğimiz mutluluğu mükemmel bir şekilde özetliyor. Bu, tüm ihtiyaçlarımızla gerçekten ilgilenen ve sürekli motivasyon sağlayan kazı başkanı Prof. Kutalmış Görkay sayesinde mümkün oldu.

Yaklaşık iki ay boyunca öncelikli odak noktamız Zeugma antik kenti oldu. Arkeologlar, mimarlar, konservatörler ve işçilerden oluşan ekip, Musalar Evi olarak bilinen Roma kent villasının Koruyucu Çatı

Protective Roof Structure for the Roman urban villa known as the House of Muses. This name was derived from a mosaic in the villa's dining room depicting the Muses. Working in temperatures exceeding 50°C, with the heat reflected by the pale limestone of the region, presented a significant challenge, compelling us to endure the field conditions. However, when we stood up and took in the view of the hills and the Euphrates, all the difficulties seemed to fade away.

Yapısı için sahayı hazırlamak üzere işbirliği yaptı. Bu isim, villanın yemek odasında bulunan ve Musaları tasvir eden bir mozaikten türetilmiştir. Bölgenin soluk kireçtaşından yansıyan ısıyla birlikte 50°C'yi aşan sıcaklıklarda çalışmak önemli bir zorluk teşkil etti ve bizi saha koşullarına dayanmaya zorladı. Ancak, ayağa kalkıp tepelerin ve Fırat'ın manzarasını seyrettiğimizde, tüm zorluklar ortadan kalkmış gibi görünüyordu.

Our participation in the 2023 excavation campaign taught us numerous things, starting with adapting to the new geography and climate of the region, which were vastly different from what we were accustomed to. This experience allowed us to practice empathy with the local people of Zeugma. Working in the field under the scorching sun every day was demanding, yet it provided invaluable insights into distinguishing artefacts from the soil and discerning changes in stratigraphy. The presence of a well-organized recording system enabled us to track every alteration in the soil, ensuring a thorough understanding of each trench and context.

2023'teki kazı kampanyasına katılımımız bize, alışkın olduğumuzdan çok farklı olan bölgenin yeni coğrafyasına ve iklimine uyum sağlamak başta olmak üzere pek çok şey öğretti. Bu deneyim, Zeugma'nın yerel halkıyla empati kurmamızı sağladı. Her gün kavurucu güneşin altında arazide çalışmak zorlayıcıydı, ancak topraktaki bulguları tespit etme ve stratigrafideki değişiklikleri ayırt etme konusunda paha biçilmez bilgiler sağladı. İyi organize edilmiş bir kayıt sisteminin varlığı, topraktaki her değişikliği takip etmemizi sağlayarak her bir açmanın ve bağlamın eksiksiz bir şekilde anlaşılmasını sağladı.

Beyond the fieldwork, we engaged in various areas of excavation, deepening our knowledge of the Roman period and revelling in the interpretation of small finds.

The inclusion of specialists from diverse fields as guests added another layer of enrichment to our experience. We delved into topics such as coins, glass, pottery, small finds, and cultural heritage through conversations and discussions with these distinguished individuals. Our gratitude extends to all our teachers and guests for enlightening us in unexpected ways.

Despite the team not being overly large, comprising archaeologists, conservators, architects, and workers, we formed a bond that transcended professional roles, making us feel like a beloved family. Even after two months of returning to school, the memories of our time at Zeugma linger in our minds, and we find ourselves missing it every minute.

Saha çalışmasının dışında, Roma dönemine ilişkin bilgilerimizi derinleştirmek ve küçük buluntuların yorumlanmasından keyif almak için çeşitli kazı alanlarında çalıştık.

Farklı alanlardan uzmanların konuk olarak katılması deneyimimize ayrı bir zenginlik kattı. Sikke, cam, çanak çömlek, küçük buluntular ve kültürel miras gibi konuları bu seçkin kişilerle yaptığımız sohbet ve tartışmalarla derinlemesine inceledik. Bizi beklenmedik şekillerde aydınlattıkları için tüm öğretmenlerimize ve konuklarımıza şükranlarımızı sunuyoruz.

Arkeologlar, konservatörler, mimarlar ve işçilerden oluşan ekip çok geniş olmamasına rağmen, mesleki rollerin ötesine geçen bir bağ kurduk ve kendimizi sevgi dolu bir ailenin içinde hissettik. Okula döndükten iki ay sonra bile Zeugma'da geçirdiğimiz zamanın anıları aklımızdan çıkmıyor ve her dakika orayı özlediğimizi fark ediyoruz.

Erasmus Chronicles:A Semester in Toruń
Erasmus Günlükleri: Toruń'da Bir Sömester

Burak Tekin
Putri Ayesha Mustafiz Safiya

A Gothic Journey Starting from a Grey City…

A: Hello Burak, you went abroad with the Erasmus program in the spring semester last year. Could you briefly tell us about this program and the university you attended?

B: Erasmus program is briefly the student exchange program of the European Union. This program allows students from many countries, mostly European countries, to go to universities outside their own country for one or two semesters in countries included in the program. Thanks to this program, I studied at Nicolaus Copernicus University in Toruń, Poland, in the spring semester of the 2022-2023 academic year.

Gri Bir Şehirden Başlayan, Gotik Bir Yolculuk…

A: Merhaba Burak, geçen yıl bahar döneminde Erasmus programı ile yurtdışına gitmiştin. Bize kısaca bu programı ve gittiğin üniversiteyi anlatır mısın?

B: Erasmus programı, kısaca Avrupa Birliği'nin öğrenci değişim programıdır. Bu program, çoğunluğu Avrupa ülkeleri olmak üzere, bir çok ülkeden öğrencinin kendi ülkesi haricindeki, program dahilinde olan ülkelerdeki üniversitelere bir veya iki dönem olmak üzere gitmesine olanak sağlar. Ben de bu program vesilesiyle 2022-2023 eğitim öğretim yılı, bahar döneminde Polonya'nın Toruń şehrinde, Nicolaus Copernicus Üniversitesinde öğrenim gördüm.

A: What were you expecting before you went? Was there a process that challenged you?

B: Truthfully, when I was still in high school, I wanted to join this program, go abroad and experience a different adventure. When the exam results were announced and I learned I was accepted, the process became more serious. I was going, but I wasn't quite sure what to expect or what I would require there. I didn't know much about Poland before I went. After all, I was going to stay in a country or city that I had never been to before, where I had no acquaintances, and where I did not know the language they spoke, for about 5 months. This situation made me curious, but I still chose to keep my expectations a little low before going. All the paperwork that had to be done before leaving was a little frustrating. Since 95% of the responsibilities and paperwork follow-up are left to the student, it is useful to pay attention to preparing the application, dates and required documents on time and completely.

A: Gitmeden önce beklentilerin nelerdi? Gidiş sürecinde seni zorlayan bir durum oldu mu?

B: Doğruyu söylemek gerekirse, Daha lise yıllarındayken bu programa katılıp yurtdışına gitmek, farklı bir macera yaşamak istiyordum. Artık sınav sonuçları açıklanmış, kabul aldığımı öğrendikten sonra süreç biraz daha ciddiye bindi. Gidecektim ancak orada neyle karşılaşacağımdan veya ne beklemem gerektiğinden pek emin değildim. Polonya hakkında da gitmeden önce çok bilgi sahibi değildim. Sonuçta daha önce hiç gitmediğim, hiçbir tanıdığımın olmadığı, konuşulan dili bilmediğim bir ülkeye, şehre yaklaşık 5 aylığına kalmaya gidecektim. Bu durum beni meraklandırıyordu, ancak yine de gitmeden önce beklentilerimi biraz düşük tutmayı tercih ettim. Gitmeden önce halledilmesi gereken onca evrak işi de insanın biraz hevesini kaçırmıyor değildi doğrusu. Evrak işlerinin sorumlulukları ve takibi %95 öğrenciye bırakıldığı için, başvuru tarihleri ve istenen belgeleri süresinde ve tam bir şekilde hazırlamaya önem göstermekte fayda var.

A: What do you think after 5 months in Toruń? How was your experience abroad?

B: I'm glad I had this experience. I made good friendships and good memories. We travelled to many different places and had many different adventures with these people. To be honest, I was a little lucky, I never expected that I would make friends with the first people I met at the airport that would last until the end of the semester. Now, even though most of us are in different cities, our communication continues. I also made friends from many different countries in Europe, and although we did not correspond with all of them constantly, we had a really good time there. After all, when you go there, not only you, but also everyone else doing Erasmus with you, is a foreigner like you and knows almost no one else. They do not know the language of the country they go to. Everyone is very excited and doesn't know what to expect. In this way, people can easily meet and communicate with different people.

As for school, they generally did not require attendance for the courses I took, but when I talked to my friends studying in other faculties and departments, they said that attendance was mandatory. In general, the classes were not very challenging, after all, I am studying the archaeology program here in English, but there were only dialect programs there. That's why they opened the courses only for Erasmus students and gave simple exams or assignments without pushing the students much. To tell the truth, I did not focus on my studies, I spent my time travelling and having fun while I was there.

***A*: Toruń'da geçirdiğin 5 aydan sonra neler düşünüyorsun? Yurtdışı deneyimin nasıl geçti?**

B: Kesinlikle bu deneyimi yaşadığım için çok mutluyum. Güzel arkadaşlıklar, güzel anılar biriktirdim. Bu insanlarla birçok farklı yer gezip, birçok farklı macera yaşadık. Ben biraz da şanslıydım doğrusu, daha havaalanında tanıştığım ilk insanlarla dönemin sonuna kadar yediği içtiği ayrı gitmeyecek arkadaşlıklar kuracağımı tahmin etmezdim. Birçoğumuz farklı şehirlerde olmamıza rağmen iletişimimiz hala daha devam ediyor. Ayrıca Avrupa'nın da bir çok farklı ülkesinden arkadaşlıklar edindim, hepsiyle devamlı olarak yazışmasak ta orada gerçekten güzel vakit geçirdik. Sonuçta oraya gittiğinizde sadece siz değil, sizinle beraber Erasmus yapan diğer herkes de sizin gibi yabancı ve neredeyse hiç kimseyi tanımıyor. Gittikleri ülkenin dilini bilmiyorlar. Herkes çok heyecanlı ve neyle karşılaşacağını bilmiyor. Bu durumda insanların farklı kişilerle tanışması ve iletişime geçmesini kolaylaştırıyor.

Okul konusuna gelirsek genelde benim aldığım derslerde devam zorunluluğu pek aramıyorlardı, ancak başka fakültelerde ve bölümlerde okuyan arkadaşlarımla konuştuğumda devam zorunluluklarının olduğunu söylemişlerdi. Genelde dersler pek zorlayıcı değildi, sonuçta ben burada arkeoloji programını İngilizce okuyorum ancak orada sadece Lehçe programları vardı. Bu yüzden dersleri sadece Erasmus öğrencileri için açmışlardı ve öğrencileri pek zorlamadan basit sınavlar veya ödevler veriyorlardı. Doğruyu söylemek gerekirse ben derslere pek ağırlık vermedim, oradayken zamanımı daha çok gezmek ve keyifli vakit geçirmek için harcıyordum.

During the 5 months I spent in Toruń, I stayed in the school's dormitories. Since I was in the same dormitory with some of the other students doing Erasmus with me, the time I spent in the dormitory was also very enjoyable. When you look at it, 85% of Erasmus students stay in dormitories 9, 10 and 11, and these dormitories are next to each other. That's why I could easily meet my friends staying in other dormitories.

The city I went to was small but fascinating with its Gothic architecture. While I was a stranger when I first came to the city, the day I left I felt as if I was leaving my neighborhood, my own home. When I look back now, I feel like I fell asleep one day, woke up and had a dream. I didn't stay there for very long, but I experienced the emotions and feelings that I would have experienced in a few years. Of course, although I talk about the good memories, not every day I had there was like something out of a fairy tale... Just like your good days, there are also difficult times for many different reasons. I think these should be seen as a part of this program. In my opinion, both the difficulties and beauties you experience remain as experiences.

And travels... I can say that it is definitely the most enjoyable and also the most tiring part. It's truly amazing to experience so many different cities from so many different countries. And yes, it is tiring, because you may not always stay in a hotel or Airbnb room. Sometimes you may have to stay in an airport, on a bus, sometimes in a park, and sometimes in a McDonald's. And while all this is happening, all kinds of events and different adventures happen to you. Many different things happened to me during my travels, and of course, not all of them were good. However, when I look at it now, all my experiences, good or bad, are just a beautiful memory in my mind.

Toruń'da geçirdiğim 5 ay boyunca okulun yurtların kaldım. Benimle beraber Erasmus yapan diğer öğrencilerin bir kısmıyla da aynı yurtta olduğum için yurtta geçirdiğim vakitler de gayet keyifliydi. Zaten baktığınızda Erasmus yapan öğrencilerin %85'i 9,10 ve 11 numaralı yurtlarda kalıyor ve bu yurtlar yanyana. Bu yüzden diğer yurtlarda kalan arkadaşlarımla da rahat bir şekilde görüşebiliyordum.

Gittiğim şehir küçük ama gotik mimarisiyle büyüleyici bir şehirdi. Şehre ilk geldiğimde tamamıyla yabancıyken, ayrılacağım gün geldiğinde sanki kendi mahallemden, kendi evimden ayrılıyormuş gibi hissettim. Şimdi dönüp baktığımdaysa bir gün uyuyup uyanmış, bir rüya görmüş gibi hissediyorum. Orada çok uzun süre kalmadım ancak belki de kendi yaşadığım şehir ve kendi düzenimde birkaç yıl içinde yaşayacağım duygu ve hisleri çok daha kısa bir sürede, çok daha yoğun bir şekilde yaşamış oldum. Tabii ki her ne kadar güzel anılardan bahsetsek de, oradaki her günüm de peri masalından fırlamış gibi geçmedi. Güzel geçen günler gibi, birçok farklı nedenden dolayı insanın zorlandığı zamanlar da oluyor. Bence bunları bu programın bir parçası olarak görmek lazım. Yaşadığınız zorluklar da güzellikler de insana tecrübe olarak kalıyor.

Ve sıra geldi gezilere.. Kesinlikle en keyifli ve bir o kadar da en yorucu kısım diyebilirim. Bir çok farklı ülkeden bir çok farklı şehri deneyimlemek gerçekten muhteşem. Ve evet yorucu, çünkü her zaman bir otelde, arkadaşınızın evinde veya bir airbnb odasında kalamayabiliyorsunuz. Bazen bir havalimanında, otobüste, parkta ve hatta Mcdonalds'ta bile sabahlamanız gerekebiliyor. Ve bütün bunlar olurken başınıza türlü türlü olaylar ve farklı maceralar geliyor. Benim de, geziler sırasında başıma bir çok farklı olay geldi ve tabii ki bunların hepsi iyi değildi. Ancak şu an baktığımda, iyisiyle kötüsüyle bütün yaşadıklarım aklımda güzel bir anıdan ibaret.

I visited 5 different countries, Germany, Sweden, Denmark, Finland and Croatia. In addition to these countries, I also visited many cities in Poland. I made these trips with my friends whom I met through the Erasmus program. Of course, when you go on a trip as a group, decisions need to be made, from places to visit to places to eat, and not everyone may always be satisfied with every decision. Since I was like-minded with the people I travelled with, I had almost no problems.

To be honest, there was no country other than Germany among the countries I planned to visit. But as I said, you never know what you will encounter on the road, and I was very pleased after going to these countries that I would probably never think of going to in my life. Especially in Denmark, Copenhagen, in addition to being a fairytale-like city, also really surprised me with the Christiana hippie neighbourhood. Stockholm in Sweden is an absolutely gorgeous city and has amazing architecture. It is a smaller but charming city compared to Helsinki in Finland and Copenhagen in Denmark. During my trip to Croatia, I stayed in a resort town called Novalja, located on the coast of the Adriatic Sea. I went there when Ivana, whom I met during Erasmus, invited me and 5 of my friends (yes 5) to her house there. Unlike other trips, this place felt like a holiday for me. I would like to thank Ivana again for her kind invitation and hospitality.

A: What advice do you have for Erasmus students who want to join? Do you have any suggestions for making Toruń an Erasmus destination?

B: Firstly, I think that if people have the opportunity to participate in this program and go abroad, they should take advantage of this opportunity.

Ben 5 farklı ülke gezdim, Almanya, İsveç, Danimarka, Finlandiya ve Hırvatistan. Bu ülkelerin yanı sıra Polonya'nın da birçok şehrini gezdim. Bu gezileri, yine Erasmus programı vesilesiyle tanıştığım arkadaşlarımla beraber yaptım. Tabii ki bir grup olarak geziye çıktığınızda, gezeceğiniz yerlerden tutun yemek yiyeceğiniz yerlere kadar karar verilmesi gerekiyor ve herkes her zaman kararlardan memnun kalamayabiliyor. Yolculuğa çıktığım insanlarla kafa dengi olduğum için ben neredeyse hiçbir problem yaşamadım.

Doğrusunu söylemek gerekirse gitmeyi planladığım ülkeler arasında Almanya dışında başka ülke yoktu. Ama dediğim gibi yolda neyle karşılaşılacağı hiç belli olmuyor ve muhtemelen hayatım boyunca gitmeyi düşünmeyeceğim bu ülkelere gittikten sonra çok memnun kaldım. Özellikle Danimarka'da Kopenhag, masalsı bir şehir olmasının yanı sıra şehir merkezinden sadece biraz uzak olan, Christiana isimli hippi mahallesiyle de beni gerçekten şaşırttı. İsveç'teki Stockholm kesinlikle muhteşem bir şehir ve muhteşem bir mimariye sahip. Finlandiya'daki Helsinki, Kopenhag ve Stockholm'e kıyasla daha küçük ama sevimli bir şehir. Hırvatistan gezimdeyse, Adriyatik Denizi'nin kıyısında bulunan Novalja isimli bir tatil kasabasında kaldım. Buraya gidişim de yine Erasmus'ta tanıştığım Ivana'nın, ben ve 5 arkadaşımı (evet 5) orada bulunan evine davet etmesiyle gerçekleşti. Diğer gezilerden farklı olarak burası benim için tam anlamıyla tatil havasında geçti. Buradan kibar daveti ve misafirperverliği için tekrardan Ivana'ya teşekkür ediyorum.

A: Erasmus programına katılmak isteyen arkadaşlarına tavsiyelerin nelerdir? Toruń şehrini ve Nicolaus Copernicus Üniversitesini önerir misin?

B: Ben, kesinlikle insanların elinde bu programa katılıp yurtdışına gitme fırsatı varsa bu fırsatı değerlendirmeleri gerektiğini düşünüyorum.

However, before you go, it is useful to research the places you will visit. Because sometimes the faculties of the schools with which we have an agreement may be in a small town. While I was in Toruń, I met some Turkish students who went to faculties in the small towns nearby. Frankly, their experiences were not as good as ours. That's why it's best to do at least some research on the internet before you go. However, if the city you choose is not too small and has sufficient social facilities, it may be good to give it a chance. After all, this is an adventure and you are setting out on a journey. You can see the beginning of the road, but you never know what you will encounter on the way.

Going to ESN community events also makes it easier for you to adapt to your city and make friends. They generally share the events on the community's social media accounts. There is also an optional mentor program within the ESN community, where they assign you a volunteer mentor among the students within the community. They help you when you first come to the city and when you have problems. My mentor was Alicja, she always helped me when I faced any problem or needed to ask something. I would like to thank her again from here.

In addition, when I talked to my friends, many said they were hesitant to go abroad with this program because they would have to speak a foreign language. There is not much need to worry about foreign languages.

After all, unless you go to England, no one is a native English speaker, so there is no need for perfect English. It's enough if you at least know enough to explain your problem.

Yine de gitmeden önce, gidecekleri yerleri araştırmakta fayda var. Çünkü bazen anlaşma yapılan okulların fakülteleri küçük bir kasabada olabiliyor. Toruń'dayken yakındaki küçük kasabalardaki fakültelere gitmiş bazı Türk öğrencilerle karşılaşmıştım. Onların deneyimleri bizim kadar iyi değildi doğrusu. Bu yüzden gitmeden önce en azından internette biraz araştırma yapmakta fayda var. Yine de seçeceğiniz şehir çok küçük değil ve yeterli sosyal imkanlara sahipse bir şans vermek iyi olabilir. Sonuçta bu bir macera ve siz de bir yola çıkıyorsunuz. Yolun başını görebiliyorsunuz ancak yolda karşınıza neler çıkacak kesinlikle bilemiyor insan.

ESN topluluklarının etkinliklerine gitmek de sizin bulunduğunuz şehre uyum sağlamanızı ve arkadaş edinmenizi kolaylaştırıyor. Etkinlikleri genelde topluluğun sosyal medya hesaplarından paylaşıyorlar. Ayrıca bir de, yine ESN topluluğu içinde isteğe bağlı bir mentor programı var, size topluluk içindeki öğrenciler arasından gönüllü bir birini rehber atıyorlar. Şehre ilk geldiğiniz zaman ve problem yaşadığınız zamanlarda size yardımcı oluyorlar. Benim mentorum Alicja'ydı. Herhangi bir konuda bir soru sormam gerektiğinde ya da bir problemle karşılaştığımda, bana her zaman yardımcı oldu. Alicja'ya da buradan tekrardan teşekkür etmek istiyorum.

Bunun yanı sıra arkadaşlarımla konuştuğumda yabancı dil konuşmak zorunda kalacağı için bu programla yurtdışına gitmekten çekindiğini söyleyen bir çok insan oldu. Yabancı dil konusunda bence pek endişelenmeye gerek yok.

Sonuçta İngiltere'ye gitmediğiniz sürece kimsenin anadili İngilizce değil, bu yüzden mükemmel bir İngilizceye gerek yok. En azından derdinizi anlatacak kadar bilseniz yeter ☺

As for Toruń… It is a beautiful city for Erasmus. I think the important advantages are that it is cheap, that it is sufficient for social activities, and that you constantly encounter people and groups of friends you know since it is not a very big city. If I have to say a negative thing about Toruń (and this is not only specific to Toruń, it covers almost all of Poland), it is cold in Poland in the winter and it gets dark very early during the winter months. In short, I can say that there is a bit of a depressing atmosphere in the winter. The weather starts to get hotter after mid-May (in June, the sun does not set until 10 o'clock, the Sun rises at 4 a.m.). So it would be better for your friends there to bring warm clothes with them during the winter period. Apart from these, there was not much of a negative view, the public transportation is sufficient, and you can reach the center in 15 minutes by tram from the dormitory I stayed in (dormitory 10). Even if you walk, it will take you a maximum of 25 minutes. There are also many stations in the city with bicycles that you can use for free for up to 20 minutes. Since it is a very suitable city for cycling, you can get around only by bicycle, even without using almost any public transportation.

And lastly, Nicolaus Copernicus University. The university takes its name from the famous scientist Nicolaus Copernicus, who was born in Toruń. The university has faculties in Toruń and Bydgoszcz. As you can guess, my faculty was in Toruń. Archaeology courses are given at the University's archaeology Institute. It was a 15-minute walk from the dormitory I was staying in.

Toruń'a gelirsek… Bana kalırsa Toruń Erasmus yapmak için güzel bir şehir. Gerek ucuz olması, gerek sosyal aktivitelerinin kalacağınız süre için yeterli olması, gerekse çok büyük bir şehir olmadığı için tanıştığınız insan ve arkadaş gruplarıyla sürekli karşılaşmak bence önemli avantajlar arasında. Eksi yönlerini saymam gerekirse sadece Toruń özelinde değil, kışın Polonya cidden soğuk oluyor ve kış aylarında hava çok erken kararıyor, kısaca kışın biraz depresif bir havası var desem yeridir. Hava mayısın ortasından sonra ısınmaya ve ciddi bir şekilde geç kararmaya(Haziran ayındayken saat 10'a kadar hava kararmıyor, sabah 4'ten sonra hava aydınlanıyordu.) başlasa da, kış döneminde orada arkadaşlar yanlarında giyecek kalın şeyler götürseler iyi olur. Bunlar dışında bence eksi pek bir yönü yoktu, toplu taşıması idare edecek seviyede, benim kaldığım yurttan (dorm 10) şehir merkezine tramvayla 15 dakikada ulaşabiliyorsunuz. Yürürseniz de maksimum 25 dakikanızı alır. Ayrıca şehirde 20 dakikaya kadar ücretsiz kullanabileceğiniz bisikletlerin bulunduğu birçok istasyon mevcut. Bisiklet sürmek için çok uygun bir şehir olduğu için, neredeyse hiç toplu taşıma kullanmadan bile sadece bisikletle ulaşımınızı sağlayabilirsiniz.

Son olarak da Nicolaus Copernicus Üniversitesi'ne geldik. Üniversite, ismini Toruń şehrinde doğmuş olan ünlü bilim adamı Nicolaus Copernicus'tan alıyor. Üniversite'nin Toruń ve Bydgoscz'ta fakülteleri bulunuyor. Tahmin edebileceğiniz üzere benim fakültem Toruń'daydı. Arkeoloji dersleri Üniversite'nin Arkeoloji Enstitüsünde veriliyor. Benim kaldığım yurtla arasında yürüyerek 15 dakikalık bir mesafe vardı.

As for the courses, normally the courses in the University's archaeology department are given in Polish, but for Erasmus students, the Archaeology Institute provides courses offered in English. While I was there, the English courses offered by the Faculty of archaeology to Erasmus students did not fully meet the ECTS I needed to take in one semester. I resolved this situation with the courses I took from the Faculty of History. In my opinion, the quality of education at the university is at a certain standard; I cannot say whether it is very good or very bad. Besides these, I think the dormitory facility they provide to Erasmus students is a big plus. Unfortunately, many universities participating in the Erasmus program cannot provide affordable dormitory rooms to many students who come with this program. I think it is also important that the university has the advantage of a dormitory.

A: Thank you for sharing your experiences with us, Burak. It's always inspiring to hear about the adventures and friendships that can be made through programs like Erasmus.

B: Thank you too. I hope this article can give an idea and help, at least partially, to other people who are going or thinking of going to Erasmus. Hoping to read the beautiful memories of other friends in the coming years...

Derslere gelirsek, normalde Üniversite'nin arkeoloji bölümünde dersler Lehçe veriliyor ancak Erasmus öğrencileri için İngilizce verilen dersler oluyor. Ben oradayken Arkeoloji Fakültesi'nin Erasmus öğrencilerine sunduğu İngilizce dersler tam olarak burada bir dönemde almam gereken ECTS'yi karşılamıyordu. Bu durumu da Tarih bölümünden aldığım dersler ile halletmiştim. Üniversitenin eğitim kalitesi de bence belirli bir standartta, çok iyiydi veya çok kötüydü diyemem. Bunların yanında bence Erasmus öğrencilerine sağladıkları yurt imkanı büyük bir artı. Maalesef Erasmus programına dahil olan bir çok üniversite, bu program ile gelen bir çok öğrenciye uygun fiyatlı bir yurt odası sağlayamıyor. Üniversite'nin yurt avantajının olması da bence önemli.

A: Deneyimlerini bizimle paylaştığın için teşekkür ederiz Burak. Erasmus gibi programlar aracılığıyla edinilebilecek maceraları ve dostlukları duymak her zaman ilham vericidir.

B: Ben de teşekkür ederim. Umarım bu yazı Erasmus'a gidecek veya gitmeyi düşünen diğer insanlara kısmen de olsa bir fikir verir ve yardımcı olabilir. Önümüzdeki yıllarda başka arkadaşların da güzel anılarını okumak dileğiyle...

BIAA Experience/ BIAA Deneyimi

Esra Doğan

When most of us think of archaeology, the first thing that comes to mind is excavations. I preferred to spend my last summer working at an institute rather than at an excavation site. Thus, I had the opportunity to see how important is the work done after the excavation. Although archaeological excavations and surveys are crucial methods to reach archaeological data, archaeology does not end there.

Pek çoğumuzun aklına arkeoloji denilince gelen ilk şey kazı çalışmaları oluyor. Ben geçen yazımı bir kazı alanında geçirmektense bir enstitüde masa başı çalışarak geçirmeyi tercih ettim. Böylece kazı sonrasında yapılan işlerin de ne kadar önemli olduğunu görme fırsatım oldu. Arkeolojik kazılar ve yüzey araştırmaları arkeolojik veriye ulaşmak için oldukça önemli yöntemler olsa da arkeoloji burada bitmiyor.

BIAA is a research institute located in Çankaya, the heart of Ankara, in a place we have passed by maybe dozens of times. Despite being in such a central place and being an archaeology student for two years, I didn't know about the existence of this institute until Professor Emma took us on a mini tour there. I was very impressed by both the people there and their work, so the first thing I asked at the end of the tour was if they accepted interns. After my e-mail consisting of a classic CV and letter of intent, they agreed to work with me, so I started volunteering at the institute. There were many people who volunteered or did internships like me. These people were not only from Archaeology but also from different departments such as Biology, English Language and Literature. I believe that was the best part of BIAA: the ability of people from many different cultures and fields to put together great work. It was also a great environment to practice English since people from different countries also work at the Institute.

BIAA, Ankara'nın kalbi Çankaya'da belki önünden onlarca kez geçtiğimiz bir yerde konumlanmış bir araştırma enstitüsü. Bu kadar merkezi bir yerde olmasına ve iki yıllık bir arkeoloji öğrencisi olmama rağmen Emma hocamız bizi orada mini bir tura götürene kadar bu enstitünün varlığından haberim yoktu. Hem oradaki insanlardan hem de çalışmalarından oldukça etkilenmiştim bu yüzden turun sonunda sorduğum ilk şey stajyer kabul edip etmedikleri oldu. Klasik bir CV ve niyet mektubundan oluşan mailimden sonra benimle çalışmayı kabul ettiler ve böylece enstitüde gönüllü çalışmama başladım. Benim gibi gönüllü çalışan ya da staj yapan birçok kişi vardı. Bu kişiler sadece arkeoloji değil Biyoloji, İngiliz Dil ve Edebiyatı gibi farklı bölümlerden de geliyordu. Sanırım BIAA'in en güzel yanı da buydu: birçok farklı kültür ve alandan insanın bir arada güzel bir çalışma ortaya koyabilmesi. Enstitüde farklı ülkelerden insanlar da çalıştığı için İngilizce pratiği yapmak için de harika bir ortamdı.

You can easily access general information and studies of the Institute both on its website and on Google. Therefore, I will share my own experiences and impressions rather than these issues. We can roughly divide the research interests of the Institute into three: Herbarium, Digital Repository, and Library.

Enstitü hakkında genel bilgi ve çalışmalarına hem kendi internet sitelerinden hem de Google üzerinden kolayca ulaşabilirsiniz. Bu yüzden ben bu konulardan çok kendi tecrübelerimi ve izlenimlerimi aktaracağım. Enstitüdeki çalışma alanlarını kabaca üçe ayırabiliriz: Herbaryum, Dijital Arşiv ve Kütüphane.

Where you will work is determined by your wishes and, of course, the needs of the Institute. However, I can easily say that there is always a need for help. Since I had enough time, I had the opportunity to work in all three departments.

Hangi alanda çalışacağınız sizin talebiniz ve tabi ki ihtiyaca göre belirleniyor. Ancak her zaman bir yardıma ihtiyaç olduğunu kolaylıkla söyleyebilirim. Ben yeterince vaktim de olduğu için üç alanda da çalışma fırsatı buldum.

BIAA herbarium is one of the few herbariums in Türkiye. The herbarium, which we can briefly define as a plant collection, was something I saw there for the first time. Plant samples that have been collected for many years are stored here under suitable conditions and presented to researchers. During the period I was working there, a project on the rearrangement of the herbarium was being carried out. Of course, Botanists were running this project, but I helped them with organizing and label preparation. I helped to prepare and participated in a workshop on "Herbarium Digitization Processes and Digital Herbariums in Türkiye". Although I did not have much idea about the topics discussed in this workshop, which proceeded in the form of solutions to basic problems, it was very useful for me to listen to the discussions of experts in this field and to experience how a workshop is organized, conducted, and reported.

BIAA herbaryumu Türkiye'deki sayılı herbaryumlardan biri. Kısaca bitki koleksiyonu olarak tanımlayabileceğimiz herbaryum benim de ilk kez orada gördüğüm bir şeydi. Uzun yıllar süresince toplanmış bitki örnekleri burada uygun koşullarda saklanarak araştırmacılara sunuluyor. Benim çalıştığım süreçte herbaryumun yeniden düzenlenmesine ilişkin bir proje yürütülüyordu. Tabii bu projenin başında botanistler vardı ancak ben de onlara düzenleme, etiket hazırlama gibi konularda yardımcı oldum. "Türkiye'de Herbaryum Dijitalleşme Süreçleri ve Dijital Herbaryumlar" konulu bir atölyenin hazırlanmasına yardımcı oldum ve atölyeye katılım sağladım. Temel sorunlara çözüm önerileri şeklinde ilerleyen bu atölyede tartışılan konular hakkında pek bir fikrim olmasa da orada bu konuda uzmanlaşmış kişilerin tartışmalarını dinlemek, bir atölyenin nasıl organize edildiği, yürütüldüğü ve raporlandığını görmek benim için oldukça faydalıydı.

The digital repository was the department where I had the opportunity to work the longest and where I did a wide variety of work. What is done in this department can basically be summarized as the transformation of the resources in the Institute into digital format to ensure easy accessibility. In this context, it is aimed to create a digital library by collecting digital collections, which are still under preparation, on a website, thus providing great convenience to researchers. In this department, I did both technical tasks such as scanning and digitizing negative photographs and checking whether the already scanned materials were classified correctly on the website.

Dijital arşiv en uzun çalışma fırsatı bulduğum ve çok çeşitli işler yaptığım bir bölüm oldu. Bu bölümde yapılan şey temel olarak Enstitüde bulunan kaynakların kolay ulaşılabilirliğini sağlamak üzere dijitale dönüştürülmesi şeklinde özetlenebilir. Bu kapsamda hazırlığı halen devam eden dijital koleksiyonlar bir internet sitesinde toplanarak adeta bir dijital kütüphane oluşturulması ve böylece araştırmacılara çok büyük bir kolaylık sağlanması amaçlanıyor. Ben bu bölümde hem negatif fotoğrafların taranarak dijitale aktarılması gibi teknik işler hem de halihazırda taranmış materyallerin internet sitesi üzerinde doğru sınıflandırılıp sınıflandırılmadığını kontrol etmek gibi işler yaptım.

BIAA has a very extensive library. In the library, there are various materials such as maps, official correspondence, as well as both current and quite old books. It is possible to benefit from the resources here by becoming a member of the library. While I was working at the library, many materials were sent from the London Office of the Institute to the Ankara Office. These materials had to be physically numbered, recorded, scanned and transferred to digital media. I took part in the physically numbering and recording stages. Although it may sound like a monotonous task, it was very valuable for me to have the opportunity to examine these materials, hand-drawn maps, find pictures, reports, from various excavation sites, so closely.

BIAA oldukça geniş kapsamda bir kütüphaneye sahip. Kütüphanede hem güncel hem de oldukça eski tarihli kitapların yanı sıra haritalar, resmi yazışmalar gibi çeşitli materyaller de var. Kütüphaneye üye olarak buradaki kaynaklardan faydalanmak mümkün. Kütüphanede çalıştığım süreçte Enstitünün Londra Ofisinden Ankara Ofisine birçok materyal gönderilmişti. Bu materyallerin hem fiziki olarak numaralandırılarak kaydedilmesi hem de taranarak dijital ortama aktarılması gerekiyordu. Ben fiziki olarak numaralandırma ve kaydetme aşamasında rol aldım. Kulağa tek düze bir iş olarak gelse de çeşitli kazı alanlarından gelen bu materyalleri, elle çizilmiş haritalar, buluntu resimleri, raporlar, bu kadar yakından inceleme fırsatı bulabilmek benim için çok değerliydi.

Indeed, the most important thing I learned at the BIAA was that the data obtained through various methods would not make sense unless it was scientifically classified stored under appropriate conditions and made accessible. Scientific knowledge is built up cumulatively. For this reason, making existing data easily readable and accessible to those who come later is essential for these studies to be transformed from individual experiences into scientific knowledge. In particular, the ongoing digitization project at the institute has a very important role in this sense.

Gerçekten de BIAA'de öğrendiğim en önemli şey çeşitli yöntemlerle elde edilen verilerin bilimsel bir şekilde sınıflandırılıp uygun koşullarda saklanmadıktan, ulaşılabilir kılınmadıktan sonra bir anlam ifade etmeyeceği oldu. Bilimsel bilgi, kümülatif bir şekilde oluşur. Bu sebeple var olan bir verinin sonradan gelenler için kolay okunabilir, ulaşılabilir kılınması, bu çalışmaların bireysel tecrübeler olmaktan çıkıp bilimsel bilgiye dönüşebilmesi için şart. Özellikle enstitüde devam eden dijitalleştirme projesi bu anlamda çok önemli bir role sahip.

In addition to giving me a different perspective on my department, the Institute was a place where I had the opportunity to work with very sweet people, where I could listen to their experiences and advice, and experience new things that I could use in many areas of my life.

Enstitü, bana okuduğum bölümle ilgili farklı bir bakış açısı kazandırmanın yanı sıra çok tatlı insanlarla çalışma fırsatı bulduğum, bu insanların deneyimlerini ve tavsiyelerini dinleyebildiğim, hayatımın birçok alanında kullanabileceğim yeni şeyler deneyimlediğim bir yer oldu.

Archaeological Field Trips/ Arkeolojik Saha Gezileri

Kültepe/Kayseri

Kültepe/Kayseri

Çatalhöyük/Konya

Dear readers, have you ever seen an ancient site, or do you remember your first time seeing an ancient city and being mesmerized by its beauty or size and wondered how ancient people must have built them? Do you remember the first time you saw your favourite artifact and become intrigued by it? Just like how special the first time was for you, we want these trips to be as special and informative for our fellow archaeology students. So, let's hear about their experience -

Sevgili okurlar, hiç antik bir alan gördünüz mü ya da ilk kez bir antik kent gördüğünüzde güzelliği ya da büyüklüğü karşısında büyülendiğinizi ve eski insanların bunları nasıl inşa etmiş olabileceğini merak ettiğinizi hatırlıyor musunuz? En sevdiğiniz eseri ilk kez gördüğünüz ve ilginizi çektiği zamanı hatırlıyor musunuz? Sizin için ilk sefer ne kadar özelse, bu gezilerin de arkeoloji öğrencisi arkadaşlarımız için o kadar özel ve bilgilendirici olmasını istiyoruz. Öyleyse, onların deneyimlerini dinleyelim -

Archaeological Field Trips/ Arkeolojik Saha Gezileri

GORDION

We started our trip to the ancient city of Gordion, the capital of the Phrygian civilization, on November 5, 2022, at 09.00, in front of DTCF. When we arrived in the area, Mustafa Metin, a museum researcher who works at the Anatolian Civilizations Museum, gave a summary of the history of the tumulus, and the museum. To put it briefly, Gordion, which was established above the confluence of the Sakarya River and Porsuk Stream, has a wide period extending from the 9th to the 2nd century BCE, with approximately 85 large and small tumuli around the city, and has also hosted many civilizations. It is also said that the city lived its most prosperous times during the reign of King Midas. The first excavations of the city were carried out by Gustav Körte and Alfred Körte.

"Frig uygarlığının başkenti Gordion Antik Kenti gezimize 5 Kasım 2022 günü saat 09.00'da DTCF önünden başladık. Alana vardığımızda, Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nde çalışan müze araştırmacısı Mustafa Metin, tümülüsün ve müzenin tarihçesi hakkında özet bilgi verdi. Kısaca anlatmak gerekirse, Sakarya Nehri ile Porsuk Çayı'nın birleştiği yerin üzerinde kurulmuş olan Gordion, M.Ö. 9. yüzyıldan 2. yüzyıla kadar uzanan geniş bir döneme sahip, kentin çevresinde irili ufaklı 85'e yakın tümülüs bulunuyor ve birçok medeniyete de ev sahipliği yapmış. Kentin en müreffeh zamanlarını Kral Midas döneminde yaşadığı da söylenmektedir. Kentin ilk kazıları Gustav Körte ve Alfred Körte tarafından gerçekleştirilmiştir.

After the information part, we entered the museum. The works in the museum, which are said to be small, were so interesting that we spent too much time talking about each of them. I can say that the most interesting things for most of us are the small embroideries and reliefs on the artefacts. For those of us who have a great interest in prehistoric archaeology, seeing the talent and development in the arts with our own eyes was very exciting and stimulating for conversation. After a pleasant time at the museum, we went to the Great Tumulus right across from it. The tumulus, which was named the Midas Tumulus because it was thought to belong to King Midas when it was first discovered, was found to belong to Midas' father, King Gordias.

Bilgilendirme kısmından sonra müzeye girdik. Küçük olduğu söylenen müzedeki eserler o kadar ilgi çekiciydi ki her biri hakkında konuşmak için çok fazla zaman harcadık. Çoğumuzun en çok ilgisini çeken şeylerin eserlerin üzerindeki küçük işlemeler ve kabartmalar olduğunu söyleyebilirim. Tarih öncesi arkeolojiye büyük ilgi duyan bizler için sanat alanındaki yetenek ve gelişimi kendi gözlerimizle görmek çok heyecan verici ve sohbet için teşvik ediciydi. Müzede keyifli bir zaman geçirdikten sonra hemen karşısındaki Büyük Tümülüs'e gittik. İlk keşfedildiğinde Kral Midas'a ait olduğu düşünüldüğü için Midas Tümülüsü olarak anılan tümülüsün, Midas'ın babası Kral Gordias'a ait olduğu anlaşıldı.

The entrance to the museum was opened by miners. I can say that the second largest tumulus of Anatolia, which was built in the 7th century BCE, left a big impression on us with its architecture and good preservation. It was a very nice experience to be able to see that burial chamber and to imagine the artefacts, we saw in the museum, inside that chamber.

Müzenin girişi madenciler tarafından açılmış. M.Ö. 7. yüzyılda inşa edilen Anadolu'nun ikinci büyük tümülüsü, mimarisi ve iyi korunmuşluğu ile bizde büyük bir etki bıraktı diyebilirim. O mezar odasını görebilmek ve müzede gördüğümüz eserleri o odanın içinde hayal edebilmek çok güzel bir deneyimdi.

The revival of the burial chamber in the museum also made a great contribution to this. In the end, I must say that the most exciting part of the trip for me was the Great Tumulus, which I visited for the first time."

~Nursima Kaya

"We had this great opportunity of taking part in the Gordion field trip that was arranged by Associate Professor Derya Yılmaz. We first arrived at the museum and had a chance to get informed about the area's historical and archaeological background. One of the things that drew my attention was that this area was the city ruled by the famous King Midas from the legends. Along with Midas, it was home to many other civilizations which got me wondering why they chose this specific 'deserted' area of today as I couldn't imagine at first what it was like in those days. I think this trip helped us a little to get used to looking from an archaeologist's perspective. It also has told us that the Midas Tumulus was the second-highest in the region of Anatolia.

We spent a lot of time wandering around the museum and observing the finds that were from the Early Bronze Age to the Early Phrygian Age and the imported finds from the Hellenistic and Roman periods. Then we finally moved on to the Midas Tumulus and it felt like it was the main event of the day. We were told that the tumulus didn't belong to Midas although it got its name from him, it most likely belonged to his father. There were other grave mounds in the area, but this was the tallest of them all. It was my very first trip to an archaeological site, so it was breathtaking and again a pleasant trip that helped me think differently about the past."

~Özge Öztürk

Mezar odasının müzede yeniden canlandırılması da buna büyük katkı sağladı. Sonuç olarak, gezinin benim için en heyecan verici kısmının ilk kez ziyaret ettiğim Büyük Tümülüs olduğunu söylemeliyim."

~Nursima Kaya

"Doç.Dr.Derya Yılmaz tarafından düzenlenen Gordion saha gezisine katılma fırsatını yakaladık. İlk olarak müzeye vardık ve bölgenin tarihi ve arkeolojik geçmişi hakkında bilgi alma şansımız oldu. Dikkatimi çeken şeylerden biri, bu bölgenin efsanelerdeki ünlü Kral Midas tarafından yönetilen şehir olduğuydu. Midas'ın yanı sıra birçok medeniyete ev sahipliği yapmış olan bu bölgenin neden bugünün bu 'ıssız' bölgesini seçtiklerini merak ettim çünkü o günlerde nasıl bir yer olduğunu ilk başta hayal edemedim. Sanırım bu gezi bir arkeolog gözüyle bakmaya alışmamıza biraz yardımcı oldu. Ayrıca Midas Tümülüsü'nün Anadolu bölgesindeki en yüksek ikinci tümülüs olduğu söylendi.

Müzede dolaşarak ve Erken Tunç Çağı'ndan Erken Frig Çağı'na kadar olan buluntuları ve Helenistik ve Roma dönemlerinden ithal edilen buluntuları gözlemleyerek çok zaman geçirdik. Daha sonra Midas Tümülüsü'ne geçtik ve sanki günün ana olayı buymuş gibi hissettik. Tümülüsün adını Midas'tan almasına rağmen ona ait olmadığı, büyük olasılıkla babasına ait olduğu söylendi. Bölgede başka mezar höyükleri de vardı ama bu, hepsinin en yüksek olanıydı. Bu benim bir arkeolojik alana yaptığım ilk geziydi, bu yüzden nefes kesiciydi ve yine geçmiş hakkında farklı düşünmeme yardımcı olan keyifli bir geziydi."

~Özge Öztürk

Archaeological Field Trips/ Arkeolojik Saha Gezileri

ÇATALHÖYÜK

“On the road to Çatalhöyük, we can look at the Konya plain and realize the difference between a plain and a mound. It became very clear when we arrived at Çatalhöyük. Here is one of the biggest discoveries of James Mellaart in the 1960s which changed the understanding of Anatolian Neolithic culture. Besides the archaeological importance of Çatalhöyük, there is a school for archaeologists. After the excavations in the 1960s ended, the excavation at Çatalhöyük was re-launched in 1993 by Professor Ian Hodder. Hodder brought together a team of international experts to continue researching the details of human life at Çatalhöyük. This team made significant work not only on the excavation site itself, but also on scientific techniques, conservation, and the promotion of archaeology to the public. The Catalhöyük excavation is recognized internationally for its valuable information about Neolithic life.

Traveling in a place where people lived their lives thousands of years ago made me think about how much we actually care about ourselves.

“Çatalhöyük'e giderken Konya ovasına bakıp ova ile höyük arasındaki farkı anlayabiliyoruz. Çatalhöyük'e vardığımızda bu, daha da netleşti. James Mellart'ın 1960'larda Anadolu Neolitik kültür anlayışını değiştiren en büyük keşiflerinden biri burada. Çatalhöyük arkeolojik öneminin yanı sıra arkeologlar için bir okul. 1960'lardaki kazıların sona ermesinin ardından Çatalhöyük'teki kazılar 1993 yılında Profesör Ian Hodder tarafından yeniden başlatılmıştır. Hodder, Çatalhöyük'teki insan yaşamının ayrıntılarını araştırmaya devam etmek için uluslararası uzmanlardan oluşan bir ekibi bir araya getirdi. Bu ekip sadece kazı alanının kendisinde değil, aynı zamanda bilimsel teknikler, koruma ve arkeolojinin halka tanıtılması konularında da önemli çalışmalar yaptı. Çatalhöyük kazısı, Neolitik yaşam hakkında sağladığı değerli bilgilerle uluslararası alanda tanınmaktadır.

Binlerce yıl önce insanların yaşamlarını sürdürdüğü bir yere seyahat etmek, aslında kendimizi ne kadar önemsediğimizi düşünmemi sağladı.

Considering the timeline of our planet, we're actually a tiny part of a very long process... A place where people had their homes about 9000 years ago... Today, there is a layer of soil covering those houses, and we are trying to find out how they lived, and what kind of life they had. With the results obtained from archaeological excavations, we estimate that there were no social levels and that everyone lived similar lives.

The fact that the excavated houses have minimal structures and resemble each other supports this. We can also infer that they attached importance to art from the paintings made on the walls of the houses.”

~Pınar Nimetoğlu, Ezgi Tosunbaş

Gezegenimizin zaman çizelgesini düşündüğümüzde, aslında çok uzun bir sürecin küçük bir parçasıyız... Yaklaşık 9000 yıl önce insanların evlerinin olduğu bir yer. Bugün o evlerin üzerini örten bir toprak tabakası var ve biz onların nasıl yaşadıklarını, nasıl bir hayatları olduğunu bulmaya çalışıyoruz. Arkeolojik kazılardan elde edilen sonuçlarla sosyal tabakaların olmadığını ve herkesin benzer hayatlar yaşadığını tahmin ediyoruz.

Kazılan evlerin minimal yapıda olması ve birbirine benzemesi de bunu destekliyor. Ayrıca evlerin duvarlarına yapılan resimlerden de sanata önem verdiklerini çıkarabiliyoruz."

~Pınar Nimetoğlu, Ezgi Tosunbaş

Archaeological Field Trips/ Arkeolojik Saha Gezileri

KÜLTEPE

“Kültepe is one of the most interesting excavation sites I have ever visited in terms of burning several times and building a new city over and over.

To begin with, when we arrived at Kültepe I couldn't understand why people in the past chose to live there and why in every attack, the enemies of the kingdom burned the area. And then, I learned how the site became known as Kültepe after being burnt so many times. The area of Kültepe was full of natural resources and because of this, ancient people chose the site. Moreover, it is in central Anatolia and was an important region for trade. Thanks to trade they wrote thousands of tablets, and these tablets give us enormous information about the past, and I was very excited when I first saw a clay letter tablet. Also, Kültepe was different from most other excavation sites because of its well-preserved structure.

"Kültepe, birkaç kez yanması ve tekrar tekrar yeni bir şehir inşa edilmesi açısından şimdiye kadar ziyaret ettiğim en ilginç kazı alanlarından biri.

Öncelikle, Kültepe'ye vardığımızda geçmişte insanların neden orada yaşamayı seçtiklerini ve neden her saldırıda krallığın düşmanlarının bölgeyi yaktığını anlayamadım.Sonra alanın bu kadar çok kez yakıldıktan sonra Kültepe olarak adlandırıldığını öğrendim. Kültepe bölgesi doğal kaynaklarla doluydu ve bu nedenle eski insanlar burayı seçti. Ayrıca, Orta Anadolu'da yer alıyordu ve ticaret için önemli bir bölgeydi. Ticaret sayesinde binlerce tablet yazdılar ve bu tabletler bize geçmiş hakkında muazzam bilgiler veriyor ve ben kilden bir harf tabletini ilk gördüğümde çok heyecanlandım. Ayrıca Kültepe, iyi korunmuş yapısı nedeniyle diğer kazı alanlarından farklıydı.

There were several remains of palaces. Ironically, it was the fire that kept the structures preserved. In addition, when I saw the idol at the Kayseri Museum I was surprised because they were such strange figures nothing I had ever seen before. Kültepe was one of the most surprising places for me as I learned new information about it."

~Gönül Aras

Birkaç saray kalıntısı vardı. İronik bir şekilde, yapıların korunmasını sağlayan şey yangındı. Ayrıca Kayseri Müzesindeki idolü gördüğümde çok şaşırdım çünkü daha önce hiç görmediğim kadar tuhaf figürlerdi. Kültepe, hakkında yeni bilgiler öğrendiğim için en şaşırtıcı yerlerden biriydi."

~Gönül Aras

Symposium and Conferences/ Sempozyum ve Konferanslar

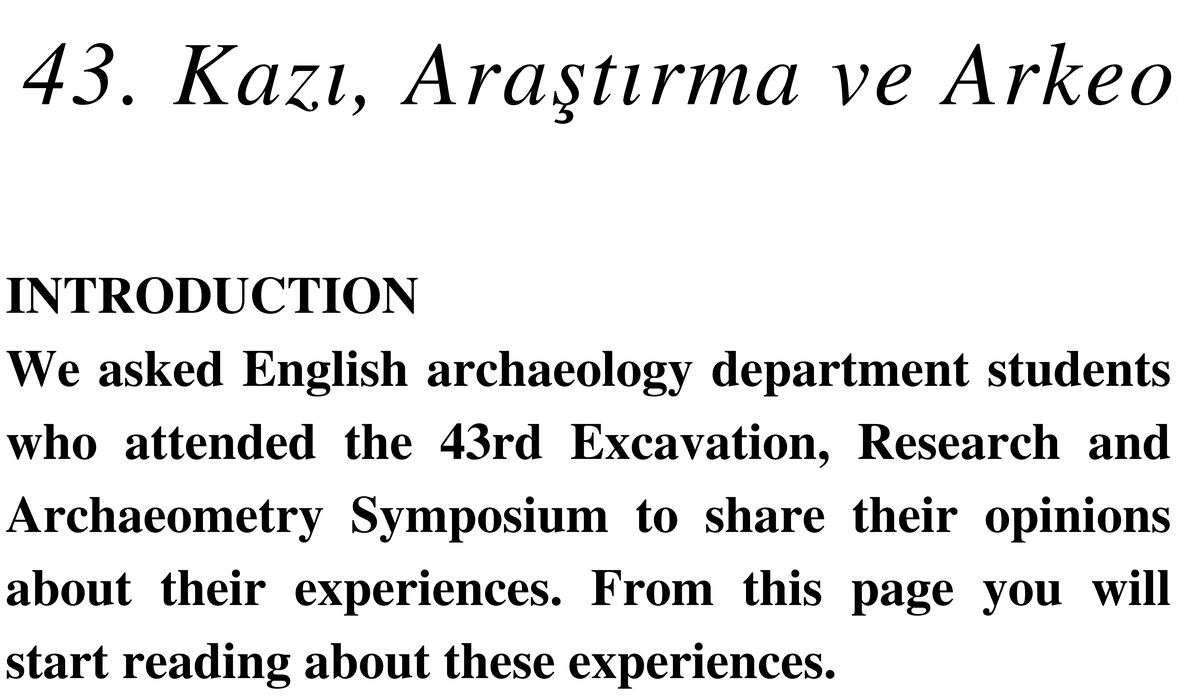
43rd Excavation, Research and Archaeometry Symposium/ 43. Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu

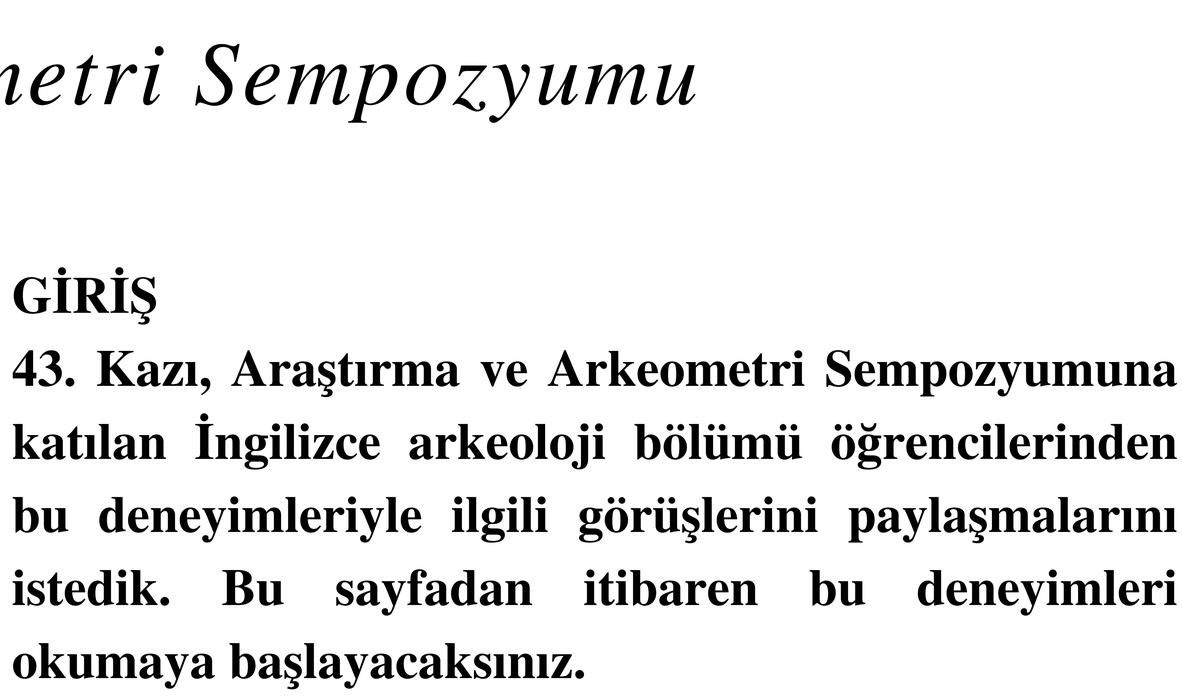
INTRODUCTION

We asked English archaeology department students who attended the 43rd Excavation, Research and Archaeometry Symposium to share their opinions about their experiences. From this page you will start reading about these experiences.

GİRİŞ

43. Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumuna katılan İngilizce arkeoloji bölümü öğrencilerinden bu deneyimleriyle ilgili görüşlerini paylaşmalarını istedik. Bu sayfadan itibaren bu deneyimleri okumaya başlayacaksınız.

It was the first symposium I attended in my life. Firstly, there were so many terms I didn't know because this year was my first year in this department. I felt clueless. But I was very happy that the language of the conference was Turkish. It was very nice to listen to something Turkish in the field which I study. Because the language of our classes at school is English, and sometimes I miss the things the teacher explains.

Bu hayatımda katıldığım ilk sempozyumdu. Öncelikle birinci sınıf olduğum için bilmediğim çok fazla terim vardı. Kendimi bilgisiz hissettim. Ama konferansın dilinin Türkçe olması beni çok mutlu etti. Kendi alanımda Türkçe bir şeyler dinlemek çok güzeldi. Çünkü okuldaki derslerimizin dili İngilizce ve ben bazen derste hocanın anlattığı şeyleri kaçırabiliyorum.

The presentations of people who are professionals in this field were very beneficial to me. I learned a lot about archaeology. It is always said, "Türkiye is a very rich geography culturally, historically and archaeologically." I understood this much better in this symposium.

Bu alanda profesyonel olan insanların sunumları benim için çok faydalıydı. Alan hakkında çok fazla bilgi edindim. Hep söylenir "Türkiye kültürel, tarihsel ve arkeolojik olarak çok zengin bir coğrafya." İşte bu sempozyumda bunu anladım.

Excavations are teamwork. Even though only one person is making the presentation, there are many people working behind them and many institutions and organizations that assist. Moreover, this work is very costly. It is a really difficult job to excavate and unearth the artefacts found in places where generally people only visit and take photographs.

When I started in the department, the region I wanted to work in was mostly the Marmara and Aegean regions. Frankly, I had a prejudice against the eastern regions. This prejudice disappeared when I saw people who had done excavations and research there. If I have the opportunity to participate in excavations and work in the eastern or southeastern Anatolia regions of the country, I would love to go there.

~Zeynep İLHAN

Kazılar bir ekip işi. Her ne kadar sunumu yapan tek bir kişi olsa da arkalarında çalışan çok fazla kişi ve yardım yapan pek çok kurum, kuruluş var. Üstelik bu iş gayet maliyetli. İnsanların sadece ziyaret edip fotoğraf çektirdikleri yerlerde kazılar yapmak ve bulunan eserleri gün yüzüne çıkarmak gerçekten zor bir iş.

Bölüme başlarken çalışmak istediğim bölge daha çok Marmara ve Ege bölgesi taraflarıydı. Açıkçası doğu bölgelerine karşı bir önyargım vardı. Oralarda kazılar, araştırmalar yapmış olan kişileri gördüğümde bu önyargım yok oldu. Eğer ileride ülkenin doğu veya güneydoğu Anadolu bölgelerindeki kazılara katılma veya kazılarda çalışma imkanım olursa gitmeyi çok isterim.

~Zeynep İLHAN

The 43rd Excavation, Research, and Archaeometry Symposium was the first excavation results symposium I have attended. It was just like being in a hall full of rock stars that I love. Of course, I was excited to be part of that community. More than this, I had the opportunity to talk with directors/teachers about their work and it was inspiring. But I can say that I expected better discussions after the presentations.

Finally, I can say that it is the directors' perspectives that direct the excavations and I understand that I made a good choice for joining my excavation team last summer.

~Pınar Nimetoğlu

43. Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu katıldığım ilk kazı sonuçları sempozyumuydu. Tıpkı sevdiğim rock yıldızlarıyla dolu bir salonda olmak gibiydi. Tabii ki ben de bu topluluğun bir parçası olmaktan heyecan duydum. Dahası, kazı başkanları ve hocalarla çalışmaları hakkında konuşma fırsatım oldu ve bu ilham vericiydi. Ancak sunumlardan sonra daha iyi tartışmalar beklediğimi söyleyebilirim.

Son olarak, kazılara yön verenin kazı başkanlarının bakış açıları olduğunu söyleyebilirim ve geçen seneki kazı ekibime katılmakla iyi bir seçim yaptığımı anlıyorum.

~Pınar Nimetoğlu

This was the first symposium that I ever participated in. I felt excited when I first arrived because I saw and met many excavation professors and directors to ask the questions I wanted. This was beneficial for me because I found the answers to the questions that appeared in my mind.

Bu benim gittiğim ilk sempozyumdu. İlk gittiğimde heyecanlıydım çünkü birçok profesörle, kazı başkanlarıyla ve hocalarla tanıştım ve sormak istediklerimi sordum. Bu benim için faydalıydı çünkü aklımda kalanları sormuştum.

Also, I learned so many things from the archeometry results because these results are the way of interpreting and analyzing materials that are found in the excavations. Also, this reminds us that archaeology is not just about digging and restoring. It is much more than that. The symposium helped remind me what archaeology is and what it is not. In addition, these presentations also helped me learn how to present something properly and make it understandable to the people who are watching me. The presentations did not change my mind about the excavations because 15 minutes is not enough to change my mind, but it helped me to understand the general features of all excavations and I realized that archaeology should be considered in the frame of all periods. I attended the symposium for 4 days and I had enough time to see all kinds of excavation research and archaeometry results and I can say that it is inseparable.

Ayrıca arkeometri sonuçlarından çok fazla şey öğrendim. Çünkü bu sonuçlar kazılarda bulunan buluntuların yorumlanması ve analizlerinin yapılmasının bir yolu. Ayrıca bu sonuçlar bize arkeolojinin yalnızca kazmak ve restore etmek olmadığını hatırlatıyor. Arkeoloji bundan daha fazlası. Sempozyum bana arkeolojinin ne olup olmadığını tekrardan hatırlattı. Buna ek olarak konuşmalar, izleyenlere nasıl düzgün ve anlaşılır sunum yapılacağı hakkında da yardımcı oldu. Ayrıca sunumlar kazılar hakkında fikirlerimi pek fazla değiştirmedi çünkü 15 dakika bunun için yeterli bir süre değil. Ama kazıların genel hatlarını anlamamda ve arkeolojinin tüm periodları içine alarak değerlendirilmesi gerektiği konularında yardımcı oldu. Dört gün boyunca oradaydım ve her türden ve dönemden kazı ve arkeometri konuşmaları dinledim ve arkeolojinin ayrılamayacağı fikrindeyim.

To sum up, it was a different experience for me to see different people, listen to different presentations and find answers to all kinds of questions. Thanks to all the speakers at the symposium for answering our questions and teaching us something.

Toparlamak gerekirse, sorularımı cevaplayacak insanlarla tanışmak ve farklı konuşmaları dinlemek benim için heyecan verici bir deneyimdi. Sempozyumda sorularımızı cevaplayıp bize bir şeyler katan, öğreten herkese teşekkürler.

F. Selin ŞENÜREK

F. Selin ŞENÜREK

It was the first Excavation, Research, and Archaeometry Symposium I attended. And I know that no matter how many similar symposiums I attend in my future life, I will never forget this one. Frankly, I was very excited to see people, other than our professors, whom we do not know personally, but whose articles we read and whose work we follow with admiration. I don't know where else I could have had the opportunity to see many of the people I follow live for the first time, to meet them and even to listen to their presentations.

Hayatımda katıldığım ilk kazı sonuçları toplantısıydı ve ileriki hayatımda da ne kadar buna benzer sempozyumlara katılırsam katılayım bu senekini unutamayacağımı biliyorum. Kendi hocalarımız dışında da şahsi olarak tanımadığımız ama makalelerini okuyup çalışmalarını takip ettiğimiz belki hayranlıkla baktığımız insanları görmek beni çok heyecanlandırdı açıkçası. Takipte olduğum birçok insanı ilk kez canlı bir şekilde görme ve tanışma hatta konuşmalarını dinleme fırsatını başka nerede bulabilirdim bilmiyorum.

Other than this, the symposium helped me to understand better the importance of documentation and recording in archaeology. Seeing what was done and how in other excavations other than the one I participated in gave me a different perspective.

Bunlar dışında, konuşmaların da büyük yararı olduğunu söyleyebilirim. Arkeolojide dokümantasyonun ve sunum becerilerinin önemini bir kez daha anladım. Kendi katıldığım kazı dışında diğer kazılarda nelerin nasıl yapıldığını görmek başka bir bakış açısı kattı.

Nursima KAYA

It was my first symposium experience. It was nice to meet people with the same interests. It motivated me about my academic life. It was beneficial and exhausting in a good way. There were some excavations I was wondering about for which I couldn't find any information online, this way I was able to find out what was going on. I also did my internship this summer. It was very nice to see people's reactions to the developments in the excavation I went to. I became even more eager to learn some things and started to follow the subjects that interested me and read. I was convinced that I wanted to specialize in classical archaeology. So, the next excavations I want to attend will definitely be classical archaeology excavations.

Nursima KAYA

Bu benim ilk sempozyum deneyimimdi. Aynı ilgi alanında olduğum insanlarla tanışmak güzeldi, beni akademik hayatım hakkında motive etti. Yararlı ve iyi anlamda yorucuydu. Merak ettiğim, internette hakkında bilgi bulamadığım kazılar vardı ve neler olup bittiğini bu sayede öğrendim. Ayrıca bu yaz stajımı yaptım, insanların o kazıdaki gelişmelere verdikleri tepkileri görmek çok güzeldi. Bir şeyler öğrenmek için daha da heveslendim ve ilgimi çeken konuları okul dışında da kendi çabamla okumaya başladım. Kesinlikle klasik arkeolojide uzmanlaşmak istediğime karar verdim. Yani gelecekte katılmak istediğim kazılar klasik arkeoloji kazıları olacak.

İsmican GÖKÇE

İsmican GÖKÇE

Symposium and Conferences/ Sempozyum ve Konferanslar

Zeynep Boz;

The Prevention Of Antiquities Smuggling/ Kültür Varlığı Kaçakçılığı İle Mücadele

Cansu Dikici

Zeynep Boz, the Director of the Anti-Smuggling Department of the General Directorate of Cultural Heritage and Museums of the Ministry of Culture and Tourism of the Republic of Türkiye, visited our department in December 2022 and met with our students.

2022 yılı Aralık ayında, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü Kaçakçılıkla Mücadele Daire Başkanı Zeynep Boz bölümümüzü ziyaret etti ve öğrencilerimizle tanıştı.

Zeynep Boz discussed the delicate subject of cultural asset smuggling and stressed the significance of raising public awareness of the need to preserve cultural assets. Boz regularly emphasized the importance of ethics in archaeology while highlighting how illegal excavations and treasure hunting are the opposite of this concept. While she proudly explained the work done to prevent these situations and the smuggled artifacts, she also conveyed her objective perspective on the events to our students. She explained that the process to retrieve the abducted artifacts was difficult, but how satisfying it was to be proud of the achievement. Zeynep Boz, who stands out as an excellent example, gave our students a new view on their futures by demonstrating that there are a variety of fields in which those who complete education in archaeology may find employment.

Kültür varlıklarındaki kaçakçılık ile ilgili hassas konulara değinen Zeynep Boz, insanlardaki kültür varlıklarını koruma bilincinin de ne kadar önemli olduğunu anlattı. Arkeolojide ki etik kavramının sıklıkla üzerinde duran Boz, kaçak kazıların ve hazine avcılığının bu kavrama çok ters olduğunun altını da önemle çizdi. Bu durumları önlemek için yapılan çalışmalardan ve ele geçirilen kaçırılmış eserlerden gururla bahsederken, olaylara olan objektif bakış açısını da öğrencilerimize aktardı. Kaçırılan eserleri geri almak için geçirilen sürecin zorlu olduğunu ama başarmanın verdiği gururun ne kadar keyifli olduğunu anlattı. Arkeolojiden mezun olan insanların çalışabileceği çeşitli alanların da olduğunu gösteren, güzel bir örnek olarak karşımıza çıkan Zeynep Boz; öğrencilerimize gelecekteki hayatları ile ilgili yeni bir bakış açısı sundu.

An Interview with / Röportaj

Asst. Prof./ Doç. Dr. Emma Louise Baysal

Ankara University/ Ankara Üniversitesi

By Cansu Dikici

BIOGRAPHY:

I started working in commercial archaeology when I was still in high school and then studied archaeology at University College London. While at university I participated in excavations and surveys in Greece and Albania where I developed a fascination with the Mediterranean world. I first came to Türkiye in 2001 after I finished my undergraduate studies in London. It was not until I started my PhD at Liverpool University that I began to specialize in prehistory, but since then I have found Türkiye's prehistory to be both exciting and inspiring. I have been living and working in Türkiye since I finished my PhD in 2010. My areas of expertise are archaeological theory and personal ornamentation – the decoration of the human body as an expression of identity, as a mode of material and technological experimentation and as a means of communication. I work on artefacts from many different sites in Türkiye as well as other countries and have collaborations with colleagues around the world.

BİYOGRAFİ:

Henüz lisedeyken ticari arkeoloji alanında çalışmaya başladım ve ardından University College London'da Arkeoloji okudum. Üniversitedeyken Yunanistan ve Arnavutluk'ta hayranlık duyduğum Akdeniz dünyasının kazı ve yüzey araştırmalarına katıldım. Türkiye'ye ilk olarak 2001 yılında Londra'da lisans eğitimimi tamamladıktan sonra geldim. Tarihöncesi konusunda uzmanlaşmaya Liverpool Üniversitesi'nde doktorama başlayana kadar başlamadım ama o zamandan beri Türkiye'nin tarihöncesini hem heyecan verici hem de ilham verici buldum. 2010 yılında doktoramı bitirdiğimden beri Türkiye'de yaşıyorum ve çalışıyorum. Uzmanlık alanlarım Arkeoloji Teorisi ve Kişisel Süsleme - Kimliğin bir ifadesi, bir maddi ve teknolojik deney modu ve bir sanat eseri olarak insan vücudunun dekorasyonu, iletişim araçları- . Türkiye'deki ve diğer ülkelerdeki birçok farklı arkeolojik alandan eserler üzerinde çalışıyorum ve dünyanın dört bir yanındaki meslektaşlarımla işbirliklerine sahibim.

1. Could you explain what archaeology is?

Archaeology is the study of the human past. This makes it one of the biggest fields of research, encapsulating everything that humans have ever done from the Palaeolithic to today. This also makes it both challenging and exciting for archaeologists, there is always something new to find, new questions to ask and new techniques to be tried. Archaeology is one of the only university subjects that spans both humanities/social sciences and science and offers a unique opportunity to combine both theoretical and scientific approaches to research. This huge breadth also makes it one of the best fields for travel and collaboration, sharing ideas with colleagues around the world and building relationships through cooperation.

1. Arkeolojinin ne olduğunu açıklayabilir misiniz?

Arkeoloji, insan geçmişinin incelenmesidir. Bu, Paleolitik dönemden günümüze kadar insanların yaptığı her şeyi kapsayan, onu en büyük araştırma alanlarından biri haline getiriyor. Bu aynı zamanda işi arkeologlar için hem zorlayıcı hem de heyecan verici kılıyor; her zaman bulunacak yeni bir şeyler, sorulacak yeni sorular ve denenecek yeni teknikler var. Arkeoloji, hem beşeri bilimleri/sosyal bilimleri hem de bilimi kapsayan ve araştırmaya hem teorik hem de bilimsel yaklaşımları birleştirmek için eşsiz bir fırsat sunan tek üniversite konularından biridir. Bu muazzam genişlik aynı zamanda onu seyahat ve işbirliği, dünyanın dört bir yanındaki meslektaşlarla fikir paylaşımı ve işbirliği yoluyla ilişkiler kurma için en iyi alanlardan biri haline getiriyor.

2. **How viable is archaeology as a career?**

The job market is challenging at the moment and while it is not always easy to find work, especially in the current academic and economic climate, there are options available to those who are well-qualified, including several different career paths you can follow after completing an archaeology degree. While academic archaeology is perhaps the best-known alternative, it is increasingly common for graduates to go into commercial archaeology, consultancy or adjacent areas such as cultural heritage management or the tourism sector. The key to getting ahead in archaeology lies in building employability and skills while studying – taking advantage of opportunities like Erasmus, work experience and internships, courses, scholarships and networking with scholars and postgrads who can offer advice and support. A strong foundation means that you will have more options available as you progress up the career ladder – and of course proficiency in English offers an immediate advantage

2. Arkeoloji bir kariyer olarak ne kadar uygulanabilir?

İş piyasası şu anda zorlu ve özellikle mevcut akademik ve ekonomik ortamda iş bulmak her zaman kolay olmasa da, bir arkeoloji derecesi tamamladıktan sonra takip edebileceğiniz birkaç farklı kariyer yolu da dahil olmak üzere iyi niteliklere sahip olanlar için mevcut seçenekler var. Akademik arkeoloji belki de en iyi bilinen alternatif olsa da, mezunların Ticari Arkeoloji, Danışmanlık veya Kültürel Miras Yönetimi veya Turizm Sektörü gibi bitişik alanlara girmeleri giderek yaygınlaşmaktadır. Arkeolojide ilerlemenin anahtarı, okurken istihdam edilebilirlik ve beceriler oluşturmaktır - Erasmus gibi fırsatlardan yararlanmak, İş Deneyimleri ve Stajlar, Kurslar, Burslar, Tavsiye ve Destek Sunabilecek Akademisyenler ve Lisansüstü Öğrencilerle Ağ Oluşturma- . Güçlü bir temel, kariyer basamaklarını yükseltirken daha fazla seçeneğe sahip olacağınız anlamına gelir, ve elbette İngilizce yeterliliği anında avantaj sağlar.

3. How do you think archaeology should evolve? Can you elaborate for us?

Answering complex questions requires increasingly complex methodologies and in recent years archaeology has embraced new technologies and analysis techniques from remote sensing by satellite to ancient DNA and proteomics. It seems likely that research will continue to rely on digital technologies and science in the coming years, helping us to find more accurate and detailed information about the past. Archaeology students are now able to engage in a far wider range of research using a much broader set of methodologies than was previously the case, and this prepares them for a career both in the field and in the lab. Our course in the English Archaeology program reflect this current trend, offering students education and experience in a range of digital methodologies.

3. Sizce arkeoloji nasıl gelişmeli? Biraz ayrıntılandırabilir misiniz?

Karmaşık soruları yanıtlamak, giderek daha karmaşık metodolojiler gerektirir ve son yıllarda arkeoloji, uyduyla uzaktan algılamadan eski DNA ve proteomiklere kadar yeni teknolojileri ve analiz tekniklerini benimsemiştir. Araştırmaların önümüzdeki yıllarda dijital teknolojilere ve bilime dayanmaya devam etmesi, geçmiş hakkında daha doğru ve ayrıntılı bilgiler bulmamıza yardımcı olacak gibi görünüyor. Arkeoloji öğrencileri artık daha önce olduğundan çok daha geniş bir metodoloji seti kullanarak çok daha geniş bir araştırma yelpazesine girebiliyorlar ve bu onları hem sahada hem de laboratuvarda bir kariyere hazırlıyor. İngilizce Arkeoloji programındaki kursumuz, öğrencilere bir dizi dijital metodolojide eğitim ve deneyim sunarak bu güncel eğilimi yansıtmaktadır.

4. What is the Faculty of Language History and Geography's curriculum for the English Archaeology Program?

We are proud to have a comprehensive teaching and learning program including excavation and museum internships as a core element of our degree. With a huge number of excavation projects, Ankara University archaeology department is an ideal place for those who want to get their hands dirty. We are also lucky to be close to a range of fantastic museums which we use as an extension of our classrooms, engaging students in active participation and critical thinking. In addition, we offer classes in everything from archaeological theory and science to Geographic Information Systems, ensuring that our students are receiving an international standard of education and are well prepared for the world of work. Extracurricular activities including tours of world-famous archaeological sites ensure that there is no room for boredom!

4. Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi bünyesinde İngilizce Arkeoloji Bölümü'nün öğretim programı nasıldır?

Derecemizin temel bir unsuru olarak kazı ve müze stajlarını içeren kapsamlı bir öğretme ve öğrenme programına sahip olmaktan gurur duyuyoruz. Ankara Üniversitesi arkeoloji bölümü, çok sayıda kazı projesiyle ellerini kirletmek isteyenler için ideal bir yerdir. Ayrıca sınıflarımızın bir uzantısı olarak kullandığımız, öğrencileri aktif katılım ve eleştirel düşünmeye teşvik eden bir dizi harika müzeye yakın olduğumuz için şanslıyız. Buna ek olarak, Arkeoloji Teorisi ve Biliminden, Coğrafi Bilgi Sistemlerine kadar her konuda dersler vererek öğrencilerimizin uluslararası standartlarda bir eğitim almalarını ve iş dünyasına iyi hazırlanmalarını sağlıyoruz. Dünyaca ünlü arkeolojik alanlara turlar da dahil olmak üzere ders dışı etkinlikler, can sıkıntısına yer kalmamasını sağlar!

5. What type of graduate is the department aiming for?

We want our graduates to be prepared for an increasingly internationalizing focus in archaeology, to be able to apply for international graduate programs and employment and engage with colleagues from around the world. Our students are critical thinkers, ready to contribute, up-to-date with international archaeological methodologies and practice, and great at team work. The variety of classes that we offer means that students can specialize in their chosen area while also having a solid all-round knowledge of world archaeology. We hope to see our students as new leaders in the field of archaeology, unafraid to try new things, solve problems and challenge accepted thinking.

6. What are the advantages of studying here?

We are one of the few English language archaeology degree programs in Türkiye and as a new program, we have been able to develop a curriculum that reflects the current state of archaeology and responds to the challenges of the modern world. This means that our students learn about digital and scientific archaeologies from experts in their fields, benefit from practical and theoretical education, have opportunities to specialize, to participate in projects and explore their interests. With so many active excavation projects, our students can try their hand at all kinds of archaeology. The advantages provided by English language education – particularly an in-depth engagement with the most cutting-edge research – means that students are directly exposed to the dynamics of fast-developing interpretations of the past.

5. Bölümünüz nasıl bir mezun profili hedefliyor?

Mezunlarımızın arkeolojide giderek daha fazla uluslararasılaşan bir odaklanmaya hazırlanmalarını, uluslararası yüksek lisans programlarına ve istihdama başvurabilmelerini ve dünyanın dört bir yanından meslektaşlarıyla ilişki kurabilmelerini istiyoruz. Öğrencilerimiz eleştirel düşünürler, katkıda bulunmaya hazırlar, uluslararası arkeolojik metodolojiler ve uygulamalar konusunda güncel bilgilere sahipler ve ekip çalışmasında harikalar. Sunduğumuz sınıfların çeşitliliği, öğrencilerin dünya arkeolojisi hakkında çok yönlü sağlam bir bilgiye sahip olurken seçtikleri alanda uzmanlaşabilecekleri anlamına gelir. Öğrencilerimizi arkeoloji alanında yeni şeyler denemekten, sorunları çözmekten ve kabul görmüş düşünceye meydan okumaktan korkmayan yeni liderler olarak görmeyi umuyoruz.

6. Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde İngilizce Arkeoloji Bölümü'nde okumanın avantajları nelerdir?

Türkiye'deki birkaç İngilizce Arkeoloji lisans programından biriyiz ve yeni bir program olarak, arkeolojinin mevcut durumunu yansıtan ve modern dünyanın zorluklarına yanıt veren bir müfredat geliştirmeyi başardık. Bu da öğrencilerimizin dijital ve bilimsel arkeolojileri alanında uzman kişilerden öğrenmeleri, uygulamalı ve teorik eğitimlerden yararlanmaları, uzmanlaşma, projelerde yer alma ve ilgi alanlarını keşfetme fırsatlarına sahip olmaları anlamına gelmektedir. Pek çok aktif kazı projesi ile öğrencilerimizarkeolojide her türlü kendilerini deneyebilirler. İngilizce eğitiminin sağladığı avantajlar - özellikle en ileri araştırmalarla derinlemesine bir etkileşim - öğrencilerin geçmişin hızla gelişen yorumlarının dinamiklerine doğrudan maruz kalmaları anlamına gelir.

7. What suggestions would you make if you had to offer advice to the upcoming generations of archaeologists?

Do something you love. The huge scope of archaeology means that there is an area of research to suit everyone and while it might be challenging to pursue your dreams, the rewards and sense of achievement are worth it. Also don't be afraid to try something different or do something that no one has tried before – always reach out to others for help and guidance to achieve your goals. There is a world of opportunity out there – it's up to you to explore it!

7. Gelecek nesil arkeologlara tavsiye verecek olsanız ne gibi önerilerde bulunurdunuz?

Sevdiğin bir şey yap. Arkeolojinin geniş kapsamı, herkese uygun bir araştırma alanı olduğu anlamına gelir ve hayallerinizin peşinden gitmek zor olsa da ödüller ve başarı duygusu buna değer. Ayrıca, farklı bir şey denemekten veya daha önce kimsenin denemediği bir şey yapmaktan korkmayın - hedeflerinize ulaşmak için her zaman yardım ve rehberlik için başkalarına ulaşın. Dışarıda bir fırsatlar dünyası var - onu keşfetmek size kalmış!

An Interview with / Röportaj

Asst. Prof./ Doç. Dr. Çiğdem Maner

Koç University/ Koç Üniversitesi

By Burak Tekin&Putri Ayesha Mustafiz Safiya

BIOGRAPHY:

My name is Çiğdem Maner; I studied ancient Near Eastern archaeology as my major and -Assyriology and Classical archaeology as my minor. I pursued my bachelor's degree at Freie Universität Berlin. Continued my master's at Ludwigs Maximilians University Munich, and finished my PhD at Heidelberg University, specializing in Ancient Near Eastern Archaeology and Aegean Bronze Age. Currently, I work on Anatolian and Aegean water dams of the 2nd millennium BC.

BİYOGRAFİ:

Ben Çiğdem Maner, Ana dal olarak Antik Yakın Doğu Arkeolojisi, Yan dal olarak Asuroloji ve Klasik Arkeoloji okudum. Lisans eğitimimi Freie Universität Berlin'de sürdürdüm. Münih Ludwigs Maximilians Üniversitesi'nde yüksek lisansıma devam ettim ve Heidelberg Üniversitesi'nde Antik Yakın Doğu Arkeolojisi ve Ege Tunç Çağı üzerine uzmanlaşarak doktoramı tamamladım. Şu anda MÖ 2. binyıl Anadolu ve Ege su barajları üzerine çalışıyorum.

1. What is the thing that makes you thrilled to be an archaeologist starting at the point where you chose your major at college?

When I was ten years old, I went to Pompeii, Italy, and was impressed by how the Romans lived. Since then I wanted to be a classical archaeologist. But somehow, since I had never learned any Latin or Ancient Greek in high school, they suggested I study Ancient Near Eastern archaeology. This was made worse because I also had to study Sumerian, Hittite, and Akkadian, and then I had to start learning Latin again. So I learned many more languages than I had to study as a Classical archaeologist. Even though I also studied classical archaeology, my heart is now in Near Eastern Archaeology.

1. Üniversitede bölümü seçtiğiniz andan itibaren sizi bir arkeolog olmak için heyecanlandıran şey nedir?

10 Yaşındayken Pompeii'ye gitmiş ve Romalıların oradaki yaşantısından çok etkilenmiştim,
O andan itibaren Klasik Arkeoloji üzerine çalışmak istiyordum ama bir şekilde, lisede hiç Latince ve Antik Yunanca öğrenmediğim için, Eski Yakın Doğu Arkeolojisi çalışmamı önerdiler. Bu işleri daha da kötüleştirdi çünkü Sümer, Hitit ve Akad dili de çalışmak zorunda kaldım ve sonra yeniden Latince çalışmaya başlamak zorundaydım. Böylelikle Klasik Arkeoloji için öğrenmen gereken dillerden çok daha fazla dil öğrendim. Her ne kadar Klasik Arkeoloji okumuş olsam da kalbim şu an Yakın Doğu'da.

2. What made you interested in taking a particular specialization in Near Eastern archaeology?

When you study, you see gaps that interest you and you try to fill in the gaps. Also, I was always interested in small finds and objects and was examining them. When I looked at the combination of all of these and the gaps in my field, I realized that interconnections such as cross-cultural relationships and influences are less examined. Also, when I went deeper, I researched why there was a gap and I wanted to fill those gaps. This triggered my interest in Near Eastern archaeology.

2. Yakın Doğu Arkeolojisinde özel bir uzmanlık için sizin ilginizi çeken neydi?

Çalıştığınız zaman ilginizi çeken boşlukları görür ve onları doldurmaya çalışırsınız. Ayrıca küçük buluntulara ve objelere her zaman ilgim vardı ve onları inceliyordum. Tüm bunların birleşimi ve alanımdaki boşluklara baktığımda kültürler arası ilişkiler ve etkiler gibi ara bağlantıların daha az irdelendiğini fark ettim. Ayrıca daha derine indiğimde neden bir boşluk olduğunu araştırdım ve o boşlukları doldurmak istedim. Bu,Yakın Doğu Arkeolojisine olan ilgimi tetikledi.

3. Would you like to tell me one research topic in Near Eastern Archaeology you love the most?

One of the topics that has caught my attention lately is the Antique Textile Industry. Since an exhibition about Sof textiles was to be opened in Ankara, I came across this subject and was asked to write a detailed article about textile production in Anatolia. During this research, I saw that very few people were working on this subject. It caught my attention too and I asked myself why this was the case. Later, thanks to this article, I was invited to Copenhagen to attend the summer school of the University of Copenhagen Textile Research Center. There I also had the opportunity to learn about experimental archaeology and what these tools tell us. For example, they could tell what kind of fabric was woven by the weight and shape of the loom, and what kind of yarn it was by its weight and diameter.

3. Yakın Doğu Arkeolojisi ile ilgili en çok sevdiğiniz araştırmayı bize anlatır mısınız?

Son zamanlarda dikkatimi çeken konulardan biri Antika Tekstil Sektörüdür. Ankara'da Sof kumaşı ile ilgili bir sergi açılacağı için bu konuyla karşılaştım ve Anadolu'daki tekstil üretimi hakkında detaylı bir makale istendi. Bu araştırma sırasında çok az kişinin bu konu üzerinde çalıştığını gördüm. Benim de dikkatimi çekti ve bunun neden böyle olduğunu sordum kendime. Daha sonra bu makale sayesinde Kopenhag Üniversitesi Tekstil Araştırma Merkezi'nin yaz okuluna katılmak üzere Kopenhag'a davet edildim. Orada deneysel arkeolojiyi ve bu araçların bize neler anlattığını da öğrenme fırsatı buldum. Örneğin tezgahın ağırlığı ve şekline göre ne tür kumaş dokunduğunu, ağırlığı ve çapına göre ise ne tür iplik olduğunu söyleyebiliyorlardı.

The question of how we can bring these objects we found during excavations to life also attracted my attention. And that was pretty exciting for me. For this reason, textile research has become one of my favourite subjects lately. During my survey in Konya, we also discovered a spoliated Hittite inscription. This was also something that interested me because I wasn't very good with computers and technology, but it also helped me learn about 3D structures, reconstructions, and photogrammetry.

So, when you find something, it also allows you to teach yourself new ways of research. Through this inscription, I had the opportunity to learn more about technological digital archaeology.

4.When doing research, did you face any challenges, and how did you deal with them?

Yes, there are difficulties. For example, our library at the university is not very good, it is difficult to find the publications you need because not everything is digital. For example, when you need old excavation books, you need a good library to house them. If you don’t have such a library, it's a big loss.

Sometimes, during excavations, I also encounter problems that come with being a woman. Among the workers working with us on the excavation, there may be some who do not like a woman giving orders. For example, when I was a student, I worked on an excavation in the Bismil province of Diyarbakır. I told the worker what to do, and he said, 'I don't take orders from girls'. It's sad, but you may encounter such situations today. So the level of people and education sometimes does not allow you to be part of the community. As a woman, you have to fight for this.

Kazılarda bulduğumuz bu objeleri nasıl hayata geçirebiliriz sorusu da ilgimi çekti ve bana oldukça heyecan vericiydi geldi. Bu nedenle tekstil araştırmaları son zamanlarda en sevdiğim konulardan biri haline geldi. Konya'da yaptığımız araştırmalar sırasında devşirme malzeme olarak bir Hitit yazıtı da bulduk. Bu aynı zamanda ilgimi çeken diğer bir şeydi çünkü bilgisayarlar ve teknoloji konusunda pek iyi değildim ama bu yazıt 3 boyutlu yapılar, rekonstrüksiyonlar ve fotogrametri hakkında bilgi edinmeme yardımcı oldu.

Yani bir şey bulduğunuzda, bu aynı zamanda kendinize yeni araştırma yolları öğretmenizi de sağlar. Bu yazıt sayesinde teknolojik dijital arkeoloji hakkında daha fazla bilgi edinme fırsatı buldum.

4. Araştırma yaparken herhangi bir zorlukla karşılaştınız mı ve bu zorlukların nasıl üstesinden geldiniz?

Evet zorluklar var. Mesela üniversitedeki kütüphanemiz çok iyi değil, her şey dijital olmadığı için ihtiyacınız olan yayınları bulmak zor. Örneğin eski kazı kitaplarına ihtiyacınız olduğunda onları barındıracak iyi bir kütüphaneye ihtiyacınız vardır. Eğer böyle bir kütüphaneniz yoksa büyük kayıp.

Bazen kazılarda kadın olmanın getirdiği sorunlarla da karşılaşıyorum. Kazıda bizimle birlikte çalışan işçiler arasında kadının emir vermesinden hoşlanmayanlar olabilir. Mesela ben öğrenciyken Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde bir kazıda çalıştım. İşçiye ne yapması gerektiğini söyledim, o da 'Ben kızlardan emir almam' dedi. Üzücü ama bugün bu tür durumlarla karşılaşabilirsiniz. Yani insan seviyesi ve eğitim bazen topluluğun bir parçası olmanıza izin vermiyor. Bir kadın olarak bunun için mücadele etmeniz gerekiyor.

5. What's something that benefited you the most from taking part in foreign excavations?

So the first excavation I went to was in Syria. It was 1993 then. Naturally, we had no internet or mobile phones. Even our access to electricity was limited. The excavation took four months in a small village near the Iraqi border. As someone coming from Istanbul, going to a village in Syria was very challenging. However, since I was studying Ancient Near Eastern Archaeology, I was right in the middle of Mesopotamia and with the local Arab peoples. It was one of the best experiences of my life.

In the beginning, I learned how to excavate from a workman who had been there for 15 years. He taught me how to use a trowel and how to understand the stratigraphy, to follow mudbrick walls. It also opened my heart to studies in the Ancient Near East. So it was really good.

I recently worked in Iraq and the benefit of working in Iraq was that I could see with the naked eye all the objects and sites I knew from books and sites. It was also nice to compare the Iraqi environment with the Anatolian geography, environment, and development of settlements. What differences are there? What is similar? How is the geography? How's the art? How is the architecture? What type of material was used? Working in Iraq was a great opportunity to make the comparisons I just mentioned. Because in archaeology we are looking at a very large area, not just one basic area. We look at developments, locality, etc. So it was a great opportunity to compare people, meet people, and work with students and colleagues there.

5.Yurt dışı kazılarında yer almak size en çok ne kazandırdı?

Yani ilk gittiğim kazı Suriye'deydi,1993 yılıydı. Doğal olarak ne internetimiz ne de cep telefonumuz vardı. Elektriğe erişimimiz bile sınırlıydı. Irak sınırına yakın küçük bir köyde kazı dört ay sürdü. İstanbul'dan gelen biri olarak Suriye'de bir köye gitmek çok zorlayıcıydı. Ancak Antik Yakın Doğu Arkeolojisi okuduğum için Mezopotamya'nın tam ortasında ve yerel Arap halklarının arasındaydım. Hayatımın en iyi deneyimlerinden biriydi.

Başlangıçta 15 yıldır orada çalışan bir işçiden kazı yapmayı öğrendim. Bana malanın nasıl kullanılacağını, stratigrafiyi nasıl anlayacağımı ve kerpiç duvarları nasıl takip edeceğimi öğretti. Bu kazı aynı zamanda kalbimi Antik Yakın Doğu'daki çalışmalara da açtı.

Yakın zamanda Irak'ta çalıştım ve Irak'ta çalışmanın avantajı, kitaplardan ve arkeolojik yerlerden bildiğim nesneleri ve arkeolojik yerleri çıplak gözle görebilmemdi. Irak ortamını Anadolu coğrafyasıyla, çevresiyle, yerleşimlerin gelişimiyle karşılaştırmak da güzeldi. Ne gibi farklılıklar var? Benzer olan nedir? Coğrafya nasıl? Sanat nasıl? Mimari nasıl? Ne tür malzeme kullanıldı? Irak'ta çalışmak az önce bahsettiğim karşılaştırmaları yapmak için harika bir fırsattı. Çünkü arkeolojide tek bir temel alana değil, çok geniş bir alana bakıyoruz. Gelişmelere, yerelliğe vs. bakıyoruz. Dolayısıyla insanları karşılaştırmak, insanlarla tanışmak ve oradaki öğrencilerle ve meslektaşlarla çalışmak için harika bir fırsattı.

6. Can you give us a brief introduction about the excavations that you do at Kayalıpınar?

I am not the first to start excavations at Kayalıpınar. Excavations started in 2005. We took over the excavation in 2021. Last year, 2022, was our first season. When you are put in charge of an excavation, you have to solve some problems.

First of all, you need to do heritage conservation work because these Hittite structures have very strong stone walls. They disappear over time when exposed to snow, rain, and wind. In archaeology, we uncover things or architecture, but when we do not protect them, we cause more damage to them. This is a big problem and the area here is more like a dilapidated area, so we need to do a lot of work on heritage preservation. For various reasons, we decided to excavate areas that had not been excavated before.

First, we wanted to create our stratigraphy. But we also wanted to check if there were religious buildings, for example. So far only administrative buildings have been discovered. Since Kayalıpınar-Samuha is the most important religious centre of the Assyrians, we wanted to see if we could find traces of a temple. After all, there was the temple of Ishtar in Nineveh, and there was also the temple of Shawushka in the Hittite period. That's why we're also looking for a temple. There are also areas that we re-excavated for stratigraphic reasons and to understand the formation of the settlement. So, if we can reach the virgin soil, we will understand how high it is from Kızılırmak and how many levels of settlements there are. Many people from Ankara University also help us identify and describe our objects.

6. Yaptığınız Kayalıpınar kazılarını kısaca tanıtır mısınız?

Kayalıpınar'da kazılara ilk başlayan ben değilim. 2005 yılında kazılar başladı. 2021 yılında kazıyı devraldık. Geçen yıl, 2022, ilk sezonumuzdu. Bir kazının başına geçtiğinizde bazı sorunları çözmeniz gerekiyor.

Öncelikle miras koruma çalışması yapmanız gerekiyor çünkü bu Hitit yapıları oldukça sağlam taş duvarlara sahip. Kar, yağmur ve rüzgara maruz kaldıklarında zamanla kaybolurlar. Biz Arkeolojide mimariyi ya da bazı şeyleri ortaya çıkarırız ama onları korumadığımızda daha çok zarar veririz. Bu büyük bir sorun ve buradaki bölge daha çok harap bir alan gibi, dolayısıyla mirasın korunması konusunda daha fazla çalışma yapmamız gerekiyor. Çeşitli nedenlerden dolayı daha önce kazılmayan alanları kazmaya karar verdik.

Öncelikle stratigrafimizi oluşturmak istedik ama aynı zamanda dini yapıların olup olmadığını da kontrol etmek istedik. Şu ana kadar sadece idari binalar keşfedildi. Kayalıpınar-Samuha Asurluların en önemli dini merkezi olduğu için bir tapınağın izini bulabilir miyiz diye bakmak istedik. Sonuçta Nineveh'de İştar tapınağı vardı, Hitit döneminde de Shawushka tapınağı vardı. Bu yüzden biz de bir tapınak arıyoruz. Stratigrafik nedenlerle ve yerleşimin oluşumunu anlamak amacıyla yeniden kazdığımız alanlar da var. Yani bakir toprağa ulaşabilirsek Kızılırmak'tan ne kadar yüksek olduğunu, orada kaç katman yerleşimler olduğunu anlayacağız. Ankara Üniversitesi'nden de birçok kişi objelerimizi tanımlamamıza ve tanımlamamıza yardımcı oluyor.

7.Do you think having the ability to study archaeology using English is a plus or not?

Definitely, as an archaeologist, you need to be able to speak, read, and understand several languages. I think German is more important than English. Since most of the excavations were initially carried out by Germans, they were published in German. Especially if you are working on Bronze Age Anatolia, the language you need today is German. It would also be good to know French and Italian or at least some reading skills. And of course English, you know, is the "lingua franca" in today's academic world. But these other languages besides English are also important.

Turkish terminology is also important, but I think it would be a deficiency if you only study Turkish. On the other hand, it would also be a deficiency if you study archaeology in an English department, for example at Ankara University, and you don't know Turkish terminology. If the graduates of this department enter the Turkish job market and only know English terms, this will cause problems in the future. Therefore, I think that courses where terminology is taught in two languages will be good.

8. What do you think about a higher degree in archaeology? Would you suggest students pursue a higher degree?

It depends on what the person wants to do. So there are archaeological companies in most European countries; this means that students can work full-time and earn money when they finish their undergraduate studies. And you don't need a higher degree to work in this kind of company.

7. İngilizce arkeoloji eğitimi almanın bir artı olup olmadığı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Bir arkeolog olarak elbette birden fazla dili konuşabilmeniz, okuyabilmeniz ve anlayabilmeniz gerekir. Almancanın İngilizceden daha önemli olduğunu düşünüyorum. Kazıların büyük bir kısmı başlangıçta Almanlar tarafından yürütüldüğü için Almanca olarak yayımlanmıştır. Hele ki Tunç Çağı Anadolusu üzerinde çalışıyorsanız bugün ihtiyacınız olan dil Almancadır. Ayrıca Fransızca ve İtalyanca bilmek ya da en azından bazı okuma becerilerini bilmek de iyi olur. Ve elbette İngilizce, günümüzün akademik dünyasında "lingua franca"dır. Ancak İngilizcenin yanı sıra bu diğer diller de önemlidir.

Türkçe terminoloji de önemli ama sadece Türkçe çalışırsanız eksiklik olacağını düşünüyorum. Öte yandan Ankara Üniversitesi gibi İngilizce bir bölümde arkeoloji okuyorsanız ve Türkçe terminolojiyi bilmiyorsanız bu da bir eksiklik olacaktır. Bu bölümden mezun olanların Türk iş piyasasına girmeleri ve sadece İngilizce terimleri bilmeleri ileride sorunlara yol açacaktır. Bu nedenle terminolojinin iki dilde öğretildiği derslerin iyi olacağını düşünüyorum.

8. Arkeolojide lisansüstü eğitim hakkında ne düşünüyorsunuz? Öğrencilerin lisansüstü bir eğitim almalarını önerir misiniz?

Bu öğrencinin ne yapmak istediğine bağlı. Yani çoğu Avrupa ülkesinde arkeoloji şirketleri var; bu, öğrencilerin lisans eğitimlerini tamamladıktan sonra da tam zamanlı çalışabilecekleri ve para kazanabilecekleri anlamına geliyor ve bu tür bir şirkette çalışmak için daha yüksek lisans diplomasına ihtiyacınız yok.

However, we do not have a union for archaeologists in Türkiye, and even though archaeological companies have been established in recent years, their numbers are very few. If you want to pursue a PhD later, specializing in a region, period, or geography, then a master's degree makes sense. For a freelance archaeologist, I don't think this is a necessity. I think the important thing is expertise. Therefore, I believe that every person should be interested in and specialize in something. It could be digital archaeology, it could be drawing, it could be analysis, it could be a particular type of group of objects, architecture, or pottery. I think specialization is really important and specialization is especially lacking in Türkiye.

Another thing I can suggest is that you need to write a lot. You need to practice writing, which is very important. Because there are so many artefacts and so much work to be published in museums, not everyone has to be the head of an excavation. Museums are full of objects. So the more you write, the more you practice, the better.

In the end, it depends on what you want to do with your life and that's why I think everyone should make their own decision.

9.What is your opinion of the English archaeology department in public universities, such as Ankara University? We know it's rare to have English Archaeology in a public university.

In my opinion, the English archaeology program is very important and it is very good that it is a general program. So there's Classical archaeology, there's Prehistoric Archaeology, and there's Ancient Near Eastern Archaeology.

Ancak Türkiye'de arkeologlara yönelik bir birlik yok ve son yıllarda Türkiyede arkeoloji şirketleri kurulsa da sayıları çok az. Bir bölge, dönem veya coğrafyada uzmanlaşarak doktora yapmak istiyorsanız yüksek lisans derecesi mantıklı olacaktır. Serbest çalışan bir arkeolog için bunun bir zorunluluk olduğunu düşünmüyorum. Bence önemli olan uzmanlık. Bu nedenle her insanın bir şeye ilgi duyması ve uzmanlaşması gerektiğine inanıyorum. Dijital arkeoloji olabilir, çizim olabilir, analiz olabilir, belirli bir tür nesne grubu, mimari veya çömlek olabilir. Uzmanlaşmanın gerçekten önemli olduğunu ve özellikle Türkiye'de uzmanlaşmanın eksik olduğunu düşünüyorum.

Önerebileceğim bir diğer şey ise çok yazmanız gerektiğidir. Yazma pratiği yapmalısınız ki bu çok önemli. Çünkü müzelerde çok fazla eser ve bundan dolayı yayınlanacak çok fazla yayın var yani herkesin kazı başkanı olması gerekmiyor. Müzeler objelerle dolu. Yani ne kadar çok yazarsanız, ne kadar çok pratik yaparsanız o kadar iyi olur.

Sonuçta bu sorunun cevabı hayatınızda ne yapmak istediğinize bağlı ve bu yüzden herkesin kendi kararını vermesi gerektiğini düşünüyorum.

9. Ankara Üniversitesi gibi devlet üniversitelerinin İngilizce arkeoloji bölümü hakkındaki fikriniz nedir? Bir devlet üniversitesinde İngilizce Arkeoloji bölümünün nadir olduğunu biliyoruz.

Bana göre İngilizce arkeoloji programı çok önemli ve genel bir program olması çok iyi. Yani Klasik arkeoloji var, Tarih Öncesi Arkeoloji var ve Antik Yakın Doğu Arkeolojisi var.

Thanks to a department where Prehistoric archaeology, Near Eastern archaeology, and Classical archaeology are taught together, the student gains knowledge about a wide geography and all periods. This is important because the areas we excavate are never confined to a single period. Therefore, the settlement is always above the settlement of another period and it is very important to understand the stratigraphy and the different regions.

As a result, I think the program is very useful and I hope that they will open master's and doctoral degrees in the future. I think it will be important to continue to develop and be nurtured.

I believe it is very important for students studying archaeology to love what they do and to be passionate about it. Archaeology is not something you can do from nine to five. It requires passion, dedication, and love and you need to put in a lot of time. You need to do a lot of research and writing. You need to be free and open-minded to do research. So a student studying archaeology needs to be passionate about the subject; that is the key to everything.

So passion and love. If you are passionate and love the subject, that is the key to success. The rest will come somehow. You need to be open to new ideas and build your network, which is very important; attend conferences, be open to new ideas, go to Erasmus, go to different excavations, and try to specialize. You know, the more you specialize in something, the deeper you go into it, that creates passion. If we are passionate, we can influence people and make them passionate too.

Tarih Öncesi Arkeoloji, Yakın Doğu Arkeolojisi ve Klasik Arkeolojinin bir arada öğretildiği bölüm sayesinde öğrenci geniş bir coğrafya ve tüm dönemler hakkında bilgi sahibi olmaktadır. Bu önemli çünkü kazdığımız alanlar hiçbir zaman tek bir dönemle sınırlı kalmıyor. Yerleşim her zaman başka bir döneme ait bir yerleşim üzerinde bu nedenle stratigrafiyi ve farklı bölgeleri anlamak çok önemli.

Sonuç olarak programın çok faydalı olduğunu düşünüyorum ve programın öğrencilerinin ileride yüksek lisans ve doktora dereceleri alacaklarını umuyorum. Bence gelişmeye ve beslenmeye devam etmek önemli olacaktır.

Arkeoloji okuyan öğrencilerin yaptıkları işi sevmelerinin ve bu konuda tutkulu olmalarının çok önemli olduğunu düşünüyorum. Arkeoloji dokuzdan beşe kadar yapılabilecek bir şey değil. Tutku, özveri ve sevgi gerektirir ve çok zaman ayırmanız gerekir. Çok araştırmanız ve yazmanız gerekiyor. Araştırma yapmak için özgür ve açık fikirli olmanız gerekir. Dolayısıyla arkeoloji okuyan bir öğrencinin konuya tutkuyla bağlı olması gerekir; her şeyin anahtarı budur.

Yani tutku ve aşk. Eğer tutkuluysanız ve konuyu seviyorsanız bu başarının anahtarıdır. Gerisi bir şekilde gelecektir. Yeni fikirlere açık olmanız ve ağınızı kurmanız gerekiyor ki bu çok önemli; konferanslara katılın, yeni fikirlere açık olun, Erasmus'a gidin, farklı kazılara gidin, uzmanlaşmaya çalışın. Bilirsiniz, bir konuda ne kadar uzmanlaşırsanız o kadar derinlere inersiniz ve bu da tutku yaratır. Eğer tutkulu olursak insanları etkileyebilir, onları da tutkulu hale getirebiliriz.

An Interview with / Röportaj

Prof. Dr. Hugh Elton

Trent University/ Trent Üniversitesi

By Nursima Kaya& Pınar Nimetoğlu

BIOGRAPHY:

Prof. Elton specializes in Roman and Late Roman political and military history, and the regions of Cilicia and Isauria in southern Türkiye. He has participated in several archaeological projects, most recently running a multi-period interdisciplinary survey in the Göksu Valley near Alahan, and providing advice about best practices for the archaeology of the BTC pipeline. Prof. Elton has taught in the Ancient Greek and Roman Studies programme since 2006. His teaching has included courses on the Trojan War, the history of the Roman world (including several upper-year courses focusing on the Late Roman Empire in the East), ancient warfare, Isauria, Anglo-Saxon England, Greek and Latin. Prior to his arrival at Trent, Hugh taught at several American Universities since 1993, and from 2001 through 2006 served as Director of the British Institute at Ankara.

BİYOGRAFİ:

Prof. Elton, Roma ve Geç Roma siyasi ve askeri tarihi ile Türkiye'nin güneyindeki Kilikya ve Isauria bölgeleri konusunda uzmandır. Bir dizi arkeolojik projeye katılmış, son olarak Alahan yakınlarındaki Göksu Vadisi'nde çok dönemli disiplinler arası bir araştırma yürütmüş ve BTC boru hattının arkeolojisine yönelik en iyi uygulamalar konusunda tavsiyelerde bulunmuştur. Prof. Elton, 2006 yılından bu yana Antik Yunan ve Roma Araştırmaları programında ders vermektedir. Öğretimi Truva Savaşı ve Roma dünyasının tarihi üzerine dersler içermektedir (üst sınıftaki bazı dersler Doğu'daki Geç Roma İmparatorluğu'na odaklanmaktadır).), antik savaş, Isauria, Anglo-Sakson İngiltere, Yunanca ve Latince. Prof. Elton, Trent'e gelmeden önce 1993'ten bu yana çeşitli Amerikan üniversitelerinde ders verdi ve 2001'den 2006'ya kadar Ankara'daki İngiliz Enstitüsü'nün Direktörü olarak görev yaptı.

1. What was your intention, in starting your career in archaeology?

I do both history and archaeology so, my undergraduate degree is a joint major of, on the one hand, medieval history, and the other half is ancient history and classical archaeology. So I've been trained to do both and everything that I do is a mixture of history and archaeology, I am very happy with it. If you want to understand a past society, then we need to think about the long term, and archaeology is very good for that. But you also need to think about the short term and people, and archaeology is not as good about knowing about a particular human, texts are better for that. So, I've never had to think about 'why archaeology?', because I like it and it's worked out.

1. Kariyerinize arkeoloji alanında başlamaktaki amacınız neydi?

Hem tarih hem de arkeoloji yapıyorum, bu yüzden lisans derecem bir yandan ortaçağ tarihi, diğer yandan da antik tarih ve klasik arkeolojiden oluşan ortak bir bölüm. Yani her ikisini de yapmak üzere eğitildim ve yaptığım her şey tarih ve arkeolojinin bir karışımı, bundan çok memnunum. Çünkü geçmişteki bir toplumu anlamak istiyorsanız, uzun vadeli düşünmemiz gerekir ve arkeoloji bunun için çok iyidir. Ama aynı zamanda kısa vadeyi ve insanları da düşünmeniz gerekir ve arkeoloji belirli bir insan hakkında bilgi sahibi olmak konusunda o kadar iyi değildir ve metinler bunun için daha iyidir. Bu yüzden, neden arkeoloji diye hiç düşünmek zorunda kalmadım, çünkü onu seviyorum ve işe yaradı.

2. But it's not just about luck, right? You liked it and you worked for it.

People will say things like, 'the harder you work, the luckier you get', and you do make your own luck. But I know an awful lot of very clever people who work very, very hard, who don't have jobs, and there's luck involved in that as well. So that's the difficulty, and I think that Türkiye is not like Europe. In Europe we've got too many professors, too many researchers, and not enough jobs. But in Türkiye, I think because the demography is so different, you need more professors - there aren't enough professors and therefore they're all teaching lots of hours. So they're tired. And there aren't as many as you go round, which for you guys, is great, you know, because your chances of getting a job are quite good.

2. Ama bu sadece şansla ilgili değil, değil mi? Bunu sevdiniz ve bunun için çalıştınız.

İnsanlar ne kadar çok çalışırsanız o kadar şanslı olursunuz gibi şeyler söyleyecektir ve kendi şansınızı kendiniz yaratırsınız. Ancak çok ama çok sıkı çalışan ve iş sahibi olmayan pek çok zeki insan tanıyorum ve bu işin içinde şans da var. İşte zor olan da bu ve bence Türkiye Avrupa'ya benzemiyor. Avrupa'da çok fazla profesör, çok fazla araştırmacı var ve yeterli iş yok. Ancak Türkiye'de demografi çok farklı olduğu için daha fazla profesöre ihtiyacınız var ve yeterli sayıda profesör yok ve bu nedenle hepsi çok fazla saat ders veriyor. Bu yüzden yorgunlar. Sizler için harika bir şey, çünkü iş bulma şansınız oldukça yüksek.

3. Do you suggest archaeology students have a second university degree such as history?

It depends on what sort of historian or what sort of archaeologist you are. If you're working in the early Bronze Age, well, there isn't any history. But if you're working on a late Roman site, reading some books about late Roman history, you know, makes a lot of sense. Because to say I'm only going to read history and not look at archaeology, that's silly. I'm only going to do archaeology and not look at history, it makes no sense. But it's also quite difficult to be good at history and to be good at archaeology and lots of people are much better at one than the other. And because I had a degree that started with training for both history and archaeology, you know, I found it easier than some people. You are in history as an archaeologist, so be aware you are. And sometimes it just means an email to a Roman historian saying, 'Can you just help me with the background?'.

3. Arkeoloji öğrencilerine tarih gibi ikinci bir üniversite öneriyor musunuz?

Bu ne tür bir tarihçi veya ne tür bir arkeolog olduğunuza bağlı. Eğer erken Tunç Çağı'nda çalışıyorsanız, tarih diye bir şey yoktur. Ama geç Roma dönemine ait bir kazı alanında çalışıyorsanız, geç Roma tarihi hakkında bazı kitaplar okumak çok mantıklıdır. Çünkü sadece tarih okuyacağım ve arkeolojiye bakmayacağım demek aptalcadır. Sadece arkeoloji yapacağım ve tarihe bakmayacağım, bu hiç mantıklı değil. Ama aynı zamanda hem tarihte hem de arkeolojide iyi olmak oldukça zordur ve pek çok insan birinde diğerinden çok daha iyidir. Ben hem tarih hem de arkeoloji eğitimi aldığım için, bazı insanlara göre daha kolay iş buldum. Bir arkeolog olarak tarihin içindesiniz ve bunun farkında olun. Ve bazen bu sadece bir Roma tarihçisine e-posta gönderip "Bana tarihsel arka plan konusunda yardımcı olabilir misiniz?" demek anlamına geliyor.

4. **Why did you choose the Roman period or classical archaeology?**

I'm a late Romanist, so I'm really interested in the Roman world between the 4th and the 7th century CE. And at that point, there's an enormous amount of change that happens when we've got a Roman state in 250 CE. And then we have the impact of Christianity on the state and we have the events that lead to the fall of the Western Roman Empire but not the Eastern Roman Empire and what causes that? How does a big empire change and how is it different in different times in different places? Because the 5th century, which is the period I'm most interested in, the late 5th century was a great period in Anatolia. Lots of new construction, very, very strong society, lots of literature. And in the West, it's a disaster. And yet they're both the same Roman Empire, you know, 100 years before. So there are big historical questions that I find quite interesting. I thought I could do something with those.

4. **Neden Roma dönemini ya da klasik arkeolojiyi seçtiniz?**

Ben bir geç dönem Roma çalışıyorum, bu yüzden MS 4. ve 7. yüzyıllar arasındaki Roma dünyasıyla gerçekten ilgileniyorum. Ve bu noktada, 250 yılında bir Roma devletinden bahsettiğimizde meydana gelen muazzam miktarda değişim var. Sonra Hıristiyanlığın devlet üzerindeki etkisi ve Doğu Roma İmparatorluğu'nun değil ama Batı Roma İmparatorluğu'nun çöküşüne yol açan olaylar var ve buna ne sebep oluyor? Büyük bir imparatorluk nasıl değişir ve farklı zamanlarda farklı yerlerde nasıl farklılık gösterir? Çünkü en çok ilgilendiğim dönem olan 5. yüzyıl, 5. yüzyılın sonları Anadolu'da harika bir dönemdi. Pek çok yeni yapı, çok güçlü bir toplum, pek çok edebiyat/yazılı kaynak. Batı'da ise tam bir felaket. Yine de ikisi de aynı Roma İmparatorluğu, bilirsiniz, 100 yıl önce. Yani oldukça ilginç bulduğum büyük tarihsel sorular var. Bunlarla bir şeyler yapabileceğimi düşündüm.

5. So you like questions.

That's what we do. If you want answers you are in the wrong business. We ask questions, we increase understanding. But if you want answers, become an accountant.

6. How did you end up working in Türkiye?

When I was much younger I got a chance to work in Italy. There was a professor, Jim Coulton at Oxford who was doing a Project in Türkiye in 1991 at Balboura in Lycia. So I went to work with Jim there. And then I went to America. I got my first job. I met someone at a conference who said there's this rich American who wants to sponsor a small project in Türkiye at Aperlae in Lycia. So I came here for the presentation and I could work on the team. I've already been to Lycia. I got a lot of fieldwork experience in different places. And then I applied for the Oinoanda excavation permit in 1999, which I didn't get. Lycia again. But I travelled around Türkiye quite a bit and thought about stuff. And then in 2000, there was the Zeugma project and I applied for Oinoanda again and didn't get it again. In 2000 I was academically unemployed. So, there are no free archaeologists wandering around, I was free so I worked at Zeugma and spent three months there, which is very good. So that takes us to 2000. And then Roger Matthews, who was the director of the British Institute at Ankara, left the job in 2001 because at that point it was a 5-year job. So Roger did his five years. They were up in 2001, he left and went off to London. I applied for the job and I got it because I'd already been to Türkiye several times. That's how I ended up here.

So I've worked at several different places, all sorts of other routes could've happened, and I could've ended up somewhere else, but it's the unpredictables - that you never know where an opportunity will take you.

5. Demek soruları seviyorsunuz.

Bizim işimiz bu. Eğer cevap istiyorsanız yanlış iştesiniz. Biz soru soruyoruz, anlayışı artırıyoruz. Ama cevaplarınızı istiyorsanız bir muhasebeci olun.

6. Türkiye'de çalışmaya nasıl başladınız?

Çok daha gençken İtalya'da çalışma şansım oldu. Oxford'da Jim Coulton adında bir profesör vardı. 1991 yılında Türkiye'de Likya'daki Balboura'da bir proje yapıyordu. Ben de Jim ile birlikte çalışmaya gittim. Sonra Amerika'ya gittim. İlk işimi buldum. Bir konferansta tanıştığım biri, Türkiye'de Likya'daki Aperlae'de küçük bir projeye sponsor olmak isteyen zengin bir Amerikalı olduğunu söyledi. Ben de sunum için buraya geldim ve ekipte çalışabilirdim. Zaten Likya'ya gitmiştim. Farklı yerlerde çok fazla saha çalışması deneyimi edindim. Sonra 1999'da Oinoanda kazı izni için başvurdum ama alamadım. Yine Likya. Ama Türkiye'yi epeyce dolaştım ve bir şeyler düşündüm. Sonra 2000 yılında Zeugma projesi vardı ve Oinoanda'ya tekrar başvurdum ve yine alamadım. 2000 yılında akademik olarak işsizdim. Yani ortalıkta boş gezen arkeolog yok, ben de boştum ve Zeugma'da çalıştım ve orada üç ay geçirdim ki bu çok iyi bir şey. Bu bizi 2000 yılına götürüyor. Daha sonra Ankara'daki İngiliz Enstitüsü'nün müdürü Roger Matthews 2001 yılında görevinden ayrıldı çünkü o sırada bu iş 5 yıllıktı. Böylece Roger beş yılını doldurdu. Bu süre 2001'de doldu, bana ayrıldığını ve Londra'ya gittiğini söyledi. Ben de iş için başvurdum ve işi aldım çünkü zaten Türkiye'ye birkaç kez gelmiştim. Bu şekilde buraya geldim.

Yani birkaç farklı yerde çalıştım, her türlü başka rota olabilirdi, başka bir yerde olabilirdim ama bir fırsatın sizi nereye götüreceğini asla bilemezsiniz.

7. What was the thing that always drove you and kept you motivated as an archaeologist?

I like archaeology, you know, It's fun. But for me, the most fun part is the end of the work day. So you know, five o'clock, 6:00 or whatever or after dinner, then you know everyone is sitting around and we're having a chat, we're having a drink and you're making friends from different countries from different universities, different statuses and it is very equal.

In university, it's very hierarchical. And for me, getting to know my students and for them to get to know me, that's a very nice thing. Because lots of people at high school don't know any adults. But here we can get across that because we are all in the same field together - if the showers don't work we all smell together, if the food is bad, we all eat the same food, we are all out in the sun together. I love that sort of feeling, to build a happy group of people, there's great joy in there. It is tiring, but it's good. The first time someone goes into the field, they either decide they love this or they're not coming back, if you've got a crew that is mostly experienced archaeologists, they all like it. They all know how to get along, and everybody understands that the showers don't always work, and it is going to be cold. And everyone has the same mindset. You work as a team to reach a common goal.

8. What do you think about the future of archaeology in Türkiye?

There's a lot of archaeology in Türkiye. I'd like to see changes in the permit regulations that would allow for smaller excavations. So, at Alahan, there is a very interesting area that might be a theatre and we had a survey permit.

7. Bir arkeolog olarak sizi her zaman motive eden ve ayakta tutan şey neydi?

Arkeolojiyi seviyorum, eğlenceli. Ama benim için en eğlenceli kısım iş gününün sonu. Yani bilirsiniz, saat beş, altı ya da her neyse ya da akşam yemeğinden sonra, o zaman herkes etrafta oturuyor ve sohbet ediyoruz, bir şeyler içiyoruz ve farklı ülkelerden, farklı üniversitelerden, farklı statülerden arkadaşlar ediniyorsunuz ve bu çok eşit.

Üniversitede çok hiyerarşik bir ortam var. Benim öğrencilerimi tanımam ve onların da beni tanıması çok güzel bir şey. Çünkü lisedeki pek çok insan hiçbir yetişkini tanımıyor. Ama burada bunu aşabiliyoruz çünkü hepimiz aynı alandayız, duşlar çalışmıyorsa hepimiz birlikte kokuyoruz, yemekler kötüyse hepimiz aynı yemeği yiyoruz, hepimiz birlikte güneşe çıkıyoruz. Bu tür duyguları seviyorum, mutlu bir insan grubu oluşturmak büyük bir keyif. Yorucu ama iyi bir şey. Birisi sahaya ilk kez çıktığında, ya bu işi sevdiğine ya da bir daha gelmeyeceğine karar verirse, çoğunlukla deneyimli arkeologlardan oluşan bir ekibiniz varsa, hepsi bu işi sever. Hepsi nasıl geçineceklerini bilir ve herkes duşların her zaman çalışmadığını ve suyun soğuk olacağını anlar. Ve herkes aynı zihniyete sahip. Ortak bir hedefe ulaşmak için bir ekip olarak çalışıyorsunuz.

8. Türkiye'de arkeolojinin geleceği hakkında ne düşünüyorsunuz?

Türkiye'de çok fazla arkeolojik alan var. İzin yönetmeliklerinde daha küçük kazılara izin verecek değişiklikler görmek isterim. Alahan'da tiyatro olabilecek çok ilginç bir alan var ve yüzey araştırması iznimiz vardı.

All I needed to do is put a trench, a meter wide, and 10 meters long across a corner of that or area and that will tell me whether or not it's a theatre. Can't do that with the permit structure we currently have. So to be able to do under supervision with the representative a very small excavation as a part of the survey I think will be a very good thing. Because it is the Ministry of Culture and Tourism, some of the directives are driven by tourism. So, I'm interested in very small sites, but it is going to be very unusual for anyone to excavate a Roman village in Türkiye. You can do it for development work if there's a pipeline or a road that runs through the village, but that's a chance. And if it only goes through half of the village, you don't get to the other half because it's development. So to be able to do a research project on a small site, they may only be five years, not ten years. These sorts of minor changes to the regulations would make it easier to do research work. The current rules are not the rules that I had 20 years ago, it would be good to be able to take the material collected in the field by surveys back to the laboratory, to analyze it over time.

Another problem that affects Turkish archaeology is the storage space in museums, it is a huge problem. There are difficulties, if you want to be depressed about stuff. But there's lots of stuff to be very positive about. There's lots more archaeology than there was, which makes the symposium even more important. To be able to see what people are doing in excavations in a short period of time.

9. What can you say about the tradition of archaeology education between Canada and Türkiye?

We only do an archaeology degree and within that, the students will mix their courses, so there'll be some required courses but it will usually be some theory that is required. After that, it is up to the students what they want to do.

Tek yapmam gereken bir metre genişliğinde ve 10 metre uzunluğunda bir hendek açmaktı, bilirsiniz işte o alanın bir köşesi ve bu bana oranın tiyatro olup olmadığını söyleyecekti. Şu anda sahip olduğumuz izin yapısıyla bunu yapamayız. Dolayısıyla, yüzey araştırmasının bir parçası olarak temsilci gözetiminde çok küçük bir kazı yapabilmenin çok iyi bir şey olacağını düşünüyorum. Kültür ve Turizm Bakanlığı olduğu için bazı direktifler turizmden kaynaklanıyor. Bu yüzden çok küçük alanlarla ilgileniyorum ama hayır, Türkiye'de bir Roma köyü kazmak çok alışılmadık bir şey olacak. Eğer köyün içinden geçen bir boru hattı ya da yol varsa, geliştirme çalışmaları için bunu yapabilirsiniz, ancak bu bir şanstır. Ve eğer köyün sadece yarısından geçiyorsa, diğer yarısına ulaşamazsınız çünkü imar söz konusudur. Dolayısıyla küçük bir alanda bir araştırma projesi yapabilmek için on yıl değil sadece beş yıl geçmesi gerekebilir. Yönetmeliklerde yapılacak bu tür küçük değişiklikler araştırma çalışmalarını daha kolay hale getirecektir. Şu anki kurallar 20 yıl önceki kurallar değil, sahada araştırmalarla toplanan malzemeyi laboratuvara geri götürebilmek, zaman içinde analiz edebilmek iyi olurdu.

Türk arkeolojisini etkileyen bir başka sorun da müzelerdeki depolama alanı, bu çok büyük bir sorun. Bir şeyler hakkında depresyona girmek istiyorsanız zorluklar var. Ama çok olumlu olmak için çok fazla şey var. Eskisinden çok daha fazla arkeolojik çalışma var, bu da sempozyumu daha da önemli kılıyor. İnsanların kazılarda neler yaptıklarını kısa bir süre içinde görebilmek.

9. Kanada ve Türkiye arasındaki arkeoloji eğitimi geleneği hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Biz sadece arkeoloji eğitimi veriyoruz ve bunun içinde öğrenciler derslerini karışık şekilde seçebiliyorlar, yani bazı zorunlu dersler olacak ama genellikle gerekli olan bazı teoriler olacak. Ondan sonra ne yapmak istedikleri öğrencilere kalmış.

So if you want to take two courses on Roman archaeology and four courses on prehistory, then you can do that. If you want to do 6 courses on prehistory and no Roman, you can do that too.

One of the things that we try to say is that we teach skills rather than knowledge, it is a nice thing to say but it’s not entirely true, because you can't teach about the Roman world unless you understand something about the Roman world and the techniques of excavating a mud-brick village.

So, I think that's the major distinction I would have. Lots of our archaeologists don't do Greek and Latin, which is fine for undergraduates. You could do a masters in Classical archaeology without the languages, but you couldn't do a PhD and you won't get a job without the languages. So it's a very generous system at the beginning, but actually, you do need to specialize if you're going to be successful, whereas the Turkish system tends to be a little bit more specialized.

We also encourage students to take a lot of stuff that is outside their area of interest. So when I teach a class on Roman history and archaeology, quite often there’ll be students whose major is archaeology in there, people whose major is ancient Greek and Roman studies, people whose major is history, people whose major is anthropology. And sometimes you have a scientist in there because the university requires every scientist to take a humanities course, which is a good thing. They don't require humanities students to take science courses, which is not a good thing, because we should be taking science courses as well. But to walk into a physics class or a chemistry class, you need a lot of knowledge to be in those upper-level classes. So it's a little bit easier for them to take ours than for us to take theirs.

Yani Roma arkeolojisi üzerine iki ders ve tarih öncesi üzerine dört ders almak istiyorsanız, bunu yapabilirsiniz. Eğer tarih öncesi üzerine 6 ders alıp Roma üzerine hiç ders almak istemiyorsanız, bunu da yapabilirsiniz.

Söylemeye çalıştığımız şeylerden biri de bilgiden ziyade beceri öğrettiğimizdir, bunu söylemek güzel bir şey ama tam olarak doğru değil çünkü bir şeyi anlamadığınız sürece Roma dünyası hakkında bir şey öğretemezsiniz. Roma dünyası ve kerpiç bir köyü kazma teknikleri hakkında bir şeyler bilmeniz gerekir.

Sanırım benim yapacağım en önemli ayrım bu olurdu. Arkeologlarımızın çoğu Yunanca ve Latince bilmiyor, bu da lisans öğrencileri için gayet normal. Diller olmadan Klasik arkeoloji alanında yüksek lisans yapabilirsiniz, ancak doktora yapamazsınız ve diller olmadan bir iş bulamazsınız. Yani başlangıçta çok cömert bir sistem ama aslında başarılı olmak istiyorsanız uzmanlaşmanız gerekiyor, oysa Türk sistemi biraz daha uzmanlaşma eğiliminde.

Ayrıca öğrencileri kendi ilgi alanları dışında pek çok ders almaları için teşvik ediyoruz. Roma tarihi ve arkeolojisi üzerine bir ders verdiğimde, çoğu zaman ana dalı arkeoloji olan öğrenciler, ana dalı antik Yunan ve Roma çalışmaları olan öğrenciler, ana dalı tarih olan öğrenciler, ana dalı antropoloji olan öğrenciler oluyor. Bazen de orada bir bilim insanı olur çünkü üniversite her bilim insanının beşeri bilimler dersi almasını zorunlu kılar ki bu iyi bir şeydir. Beşeri bilimler öğrencilerinin fen dersleri almasını zorunlu tutmuyorlar ki bu iyi bir şey değil çünkü fen dersleri de almalıyız. Ancak bir fizik ya da kimya sınıfına girmek için, bu üst düzey sınıflarda çok fazla bilgi sahibi olmanız gerekir. Bu yüzden onların ders alması bizim almamızdan biraz daha kolay.

10. And would you recommend studying in Canada? If yes, why?

It's always good to study somewhere else. So if you only know one place, you only know one way of thinking. If you work at two places, that's two ways of thinking, 3 cultures, 3 different ways of thinking. You appreciate different cultures differently, and we're studying past cultures. So every time I read about something, every time I have an experience here, I'm thinking about what might it be like in the Roman world. So the more places I go to, the more I see things and experience things, the better.

10. Kanada'da eğitim almanızı tavsiye eder misiniz? Cevabınız evet ise, neden?

Başka bir yerde eğitim almak her zaman iyidir. Eğer sadece tek bir yeri biliyorsanız, sadece tek bir düşünce tarzını biliyorsunuz demektir. Eğer iki yerde çalışırsanız, bu iki düşünce tarzı, 3 kültür, 3 farklı düşünce tarzı demektir. Farklı kültürleri farklı şekilde değerlendirirsiniz ve biz geçmiş kültürleri inceliyoruz. Yani ne zaman bir şey okusam, ne zaman burada bir deneyim yaşasam, Roma dünyasında bunun nasıl olabileceğini düşünüyorum. Dolayısıyla ne kadar çok yere gidersem, ne kadar çok şey görürsem ve ne kadar çok şey yaşarsam o kadar iyi.

11. What are your expectations for the next generations?

There's an awful lot of use of technology now, but it's not being transformative. So, you know, people fly drones. Drones are great. You get aerial photographs of the site and 50 years ago you would attach a kite, and a camera to a kite and get an aerial photograph. That drone is not being transformative. It's not changing the way that we operate. If you used to draw a plan of a building, or a 3D reconstruction, with a pen, architects do that and now you do it with Blender or AutoCAD, that's not transformative.

So what am I expecting the next generation to do? They're going to not be old people like me who use technology to do the old things faster. You're going to do something different with the technology and that's exciting. What are you going to do that I haven't thought of? I expect to be surprised.

11. Gelecek nesiller için beklentileriniz nelerdir?

Şu anda teknolojinin çok fazla kullanımı var ama dönüştürücü değil. Yani biz, bilirsiniz, insanlar drone uçuruyor. Dronlar harika. Bir alanın havadan fotoğrafını çekebiliyorsunuz. 50 yıl önce bir uçurtmaya bir kamera bağlar ve havadan bir fotoğraf çekerdiniz. O drone dönüştürücü olmuyor. Çalışma şeklimizi değiştirmiyor. Eskiden bir binanın planını ya da 3 boyutlu bir rekonstrüksiyonu kalemle çiziyorsanız, bunu mimarlar yapıyordu ve şimdi Blender ya da AutoCAD ile yapıyorsunuz, bu dönüştürücü değil.

Peki yeni nesilden ne yapmasını bekliyorum? Onlar benim gibi eski şeyleri daha hızlı yapmak için teknolojiyi kullanan yaşlı insanlar olmayacaklar. Teknolojiyle farklı bir şey yapacaksınız ve bu heyecan verici. Benim düşünmediğim ne yapacaksınız? Şaşırmayı bekliyorum.

My master students say, ‘How should I do this?’ and I say, ‘Go and surprise me’ If you do it the way I would do then I don't need you, I can do it myself. And that’s where interdisciplinarity is important, you sit next to a chemist who talks about something, and you have an idea. Could we use that technique that they've told you about on our sites? Maybe there's a technique that's going to give us a better understanding of the contents of pottery. You have an idea, and ideas are really rare and very precious. And how do we get those? I know how to do things, but I don’t have new ideas. But you have ideas. You don’t know what you can’t do. And that’s brilliant.

Master öğrencilerim "Bunu nasıl yapmalıyım?" diyor. Ben de 'Git ve beni şaşırt' diyorum, eğer benim yapacağım şekilde yaparsan o zaman sana ihtiyacım yok, kendim yapabilirim. Disiplinlerarası çalışmanın önemli olduğu yer de burası, bir şey hakkında konuşan bir kimyagerin yanına oturuyorsunuz ve aklınıza bir fikir geliyor. Size anlattıkları bu tekniği kendi sahalarımızda kullanabilir miyiz? Belki de çömleklerin içeriğini daha iyi anlamamızı sağlayacak bir teknik vardır. Bir fikriniz var ve fikirler gerçekten nadir ve çok değerlidir. Peki bunları nasıl elde edeceğiz? Ben bir şeyleri nasıl yapacağımı biliyorum, yeni fikirlerim yok. Ama sizin fikirleriniz var. Ne yapamayacağını bilmiyorsun. Ve bu harika bir şey.

12. What do you think about having an English language education in archaeology? As you know we are a new program.

12. Arkeoloji eğitiminin İngilizce olması hakkında ne düşünüyorsunuz? Bildiğiniz gibi biz yeni bir programız.

Yeah, I think English is now the universal language of universities and it's also the language of governments. And it's the language of training, so if anyone is going to do any international training, if it's the United Nations, the World Health Organization, the British Army, whoever it is, whatever it is, all training gets done in English. So being able to work in English is absolutely critical for an academic. You know, your Turkish colleagues or your colleagues in the Turkish language, your archaeology streams, if they're going to be successful professionals internationally, are going to have to learn English. They can’t avoid it because they won’t be reading your stuff written in English.

Evet, bence İngilizce artık üniversitelerin evrensel dili ve aynı zamanda hükümetlerin de dili. Eğitim dili de öyle ki, eğer herhangi biri uluslararası bir eğitim yapacaksa, bu Birleşmiş Milletler, Dünya Sağlık Örgütü, İngiliz Ordusu, kim olursa olsun, ne olursa olsun, tüm eğitimler İngilizce yapılıyor. Dolayısıyla İngilizce çalışabilmek bir akademisyen için kesinlikle çok önemlidir. Biliyorsunuz, Türk meslektaşlarınız ya da Türkçe bölümdeki meslektaşlarınız, arkeolojideki meslektaşlarınız, eğer uluslararası alanda başarılı profesyoneller olacaklarsa, İngilizce öğrenmek zorunda kalacaklar. Bundan kaçınamazlar çünkü sizin İngilizce yazdığınız şeyleri okumayacaklar.

I think it just makes more sense to pick English as the language for a non-Turkish language. For an archaeology program, English makes more sense, but I'd say the same thing if it was physics or biology.

Ve bence Türkçe olmayan bir dil için İngilizceyi seçmek daha mantıklı. Bir arkeoloji programı için İngilizce daha mantıklı, ama fizik veya biyoloji olsaydı da aynı şeyi söylerdim.

But being able to work in the language of the country you're working in is also important, you should be able to read, it's quite important to me. You need both languages. So it's not just one or the other, you know, it's both.

Ama çalıştığınız ülkenin dilinde çalışabilmek de önemli, tıpkı okuyabilmeniz gerektiği gibi, bu benim için oldukça önemli. Her iki dile de ihtiyacınız var. Yani sadece biri ya da diğeri değil, her ikisi de.

An Interview with / Röportaj

Dr. Zehra Taşkıran

Museum of Anatolian Civilizations/ Anadolu Medeniyetleri Müzesi

By Filiz Selin Şenürek

BIOGRAPHY:

Zehra Taşkıran is a distinguished archaeologist working at the Museum of Anatolian Civilizations. She received her BA, MA, and PhD degrees from Ankara University, Faculty of Language and History-Geography. Her field is prehistoric archaeology and she specializes in the lithic industry. She has been assigned as a member of the committee in excavations conducted on behalf of the Museum and as the Ministry Representative in research and excavations conducted under the direction of faculty members. She previously worked as a Museum Researcher at the Antalya Museum and is currently working as an archaeologist at the Museum of Anatolian Civilizations.

BİYOGRAFİ:

Zehra Taşkıran, Anadolu Medeniyetleri Müzesinde görev yapan değerli bir arkeologtur. Lisans, yüksek lisans ve doktorasını Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde tamamlamıştır. Alanı tarih öncesi arkeolojisi olan Taşkıran, yontma taş endüstrisinde uzmanlaşmıştır. Müze adına yapılan kazılarda heyet üyesi, öğretim üyelerinin başkanlığında yapılan araştırma ve kazılarda Bakanlık Temsilcisi olarak görevlendirilmiştir. Daha önce de Müze Araştırmacısı olarak Antalya Müzesi'nde görev yapmış olup, şu an arkeolog olarak Anadolu Medeniyetleri Müzesinde görev yapmaktadır.

1. Can you tell us about working in the museum in general?

This is an ideal workspace for me. Museums are the best place to work after graduating from archaeology. You do not stay away from your profession. You can go to excavations. Artifacts can pass through your hands. You see and recognize the artifacts. As I said, since it is a profession that I love very much, I am still waiting for the age limit to retire. You know, some people don't like their profession and want to retire immediately, but most of our friends here are like me. If you have a nice working environment, you don't think about retiring. You don't even think about it.

As for what we do in museums? Especially in terms of museology, artifacts come to our museums in four ways. The most important of these are excavations. This is the most important thing for us because you do not lose the stratigraphy and it is more accurate to evaluate the work when you know which layer it came from.

Apart from excavations, artifacts are also brought to our museum through purchasing, but calling this "purchasing method" is a bit inconvenient. I think we should think of it as a reward. Citizens can find artifacts anywhere. They bring these objects to the museum. In return, we make a price assessment for a work as a reward and ensure that the money is transferred to the person.

Thirdly, artifacts come to our museum as gifts. Citizens find it somehow but do not want any financial reward and gift it to our museum**.**

1. Genel olarak müzede çalışmayı bize anlatabilir misiniz?

Benim için müze, ideal bir çalışma alanı. Arkeolojiden mezun olanlar için müzeler, en güzel çalışılma yerleri. Müzede çalışırsanız, mesleğinizden uzaklaşmamış oluyorsunuz. Kazılara gidebiliyorsunuz. Eserlerle çalışabiliyorsunuz. Eserleri görüp tanıyorsunuz. Dediğim gibi çok sevdiğim bir meslek olduğu için hiç kopmamacasına ben hala yaş haddini bekliyorum emekli olmak için. Bazı insanlar mesleklerini sevmezler ve hemen emekli olmak isterler ama burada çoğu arkadaşımız benim gibi işlerini severek yapıyorlar. Güzel bir çalışma ortamınız varsa emekli olmayı düşünmüyorsunuz. Aklınızın ucundan bile geçirmiyorsunuz.

Müzelerde neler yaptığımıza gelince. Müzelerimize eserler, dört yolla gelmektedir. Bunların en önemlisi kazılar. Eğer eser, kazı yoluyla geldiyse stratigrafiyi kaybetmiyorsunuz ve hangi tabakadan çıktığını bildiğiniz zaman eseri değerlendirmek daha doğru oluyor.

Kazı dışında satın alma yoluyla da eserler müzemize kazandırılıyor ama buna satın alma yolu demek biraz sakıncalı. Bunu ödül olarak düşünmemiz lazım. Vatandaş herhangi bir yerde bir eseri buluyor. Bu eseri müzeye getiriyor. Karşılığında müze tarafından kurulan komisyonumuz esere fiyat takdiri yaparak şahsa iletilmesini sağlıyor.

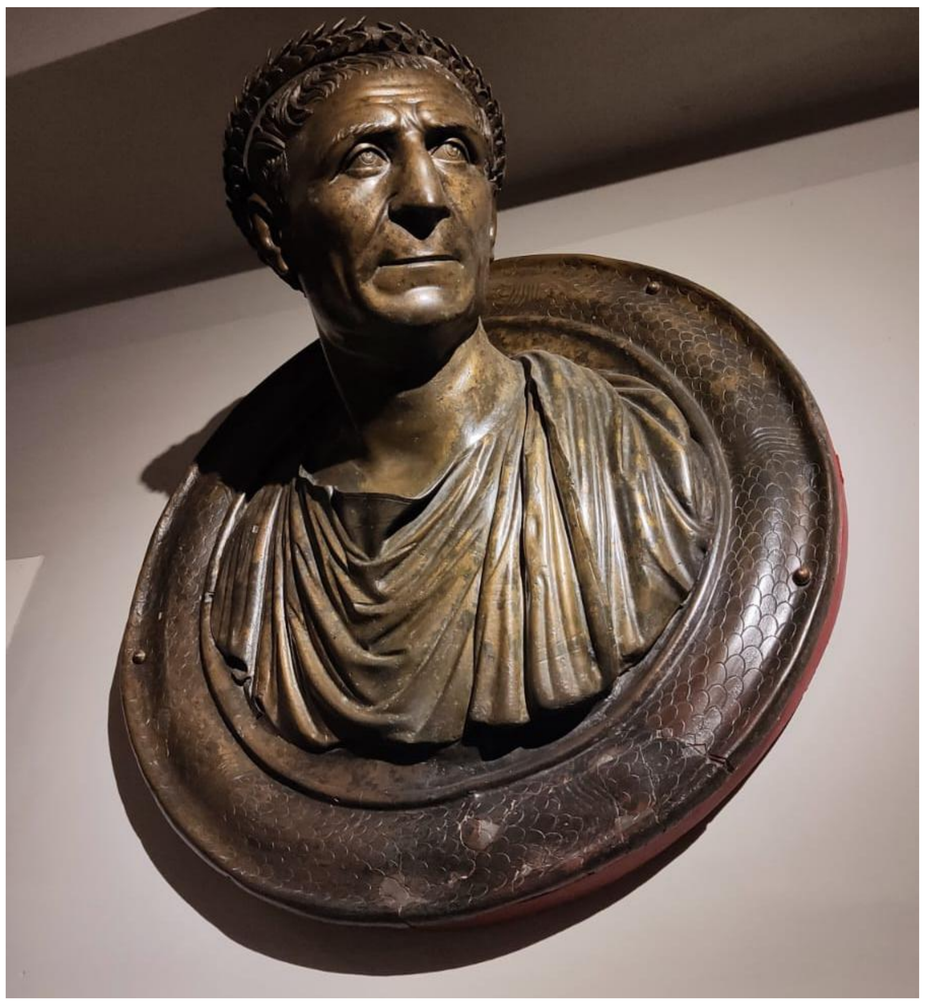
Üçüncüsü hediye olarak müzemize eserler geliyor. Vatandaş bir şekilde buluyor ama maddi karşılık istemiyor ve bunu müzemize hediye ediyor.

Fourthly, as you know, we have law no. 2863. This law aims to protect movable cultural assets. According to this law, people can only keep artifacts with them, at home or work, with a collector's certificate. When a citizen keeps it at home or anywhere, a complaint is made, and the police intervene and deliver it to museums. We call this confiscation, that is, compulsory acquisition.

One of our duties is to establish commissions for the objects that come through these four ways. It is necessary to determine prices for confiscations, excavations, and gifts in commissions, and price assessments are made. Firstly, an evaluation commission is established for the artefacts and it is decided whether they are for study or inventory. After the price assessments are made, we keep these and the reports of the price assessment commissions in a separate file. We also record them in the inventory book. After it is recorded in the inventory book, it is distributed to the relevant departments. In our museum, metals brought through purchase, excavation, or confiscation are conserved in a separate depot. Because there needs to be a separate humidity environment for metals. Relative humidity should not exceed 25 degrees. If it comes out, there will be a deterioration in the artefacts. Therefore, for you to control it, their storage must be separate.

Dördüncüsü de müsaadere (zor alım) ile müzelere eser kazandırılıyor. 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'na göre; insanlar, koleksiyoner belgesine sahip olmadan evinde, iş yerinde ve yanında hiç bir şekilde eser bulunduramaz. Evinde ya da herhangi bir yerde izinsiz eser bulundurduğu zaman şikayet ediliyor, polisler müdahale ediyorlar ve müzeye eserleri teslim ediyorlar. Buna da müsadere yani zor alım diyoruz. İzinsiz eser bulunduran şahsıda 2863 sayılı yasaya muhalefetten mahkemeye veriyorlar.

Bizim görevlerimizden biri de bu dört yol ile gelen eserler için idare tarafından kurulan komisyonlarda yer almak. Komisyonlarda müsadere, kazılar ve hediye yoluyla gelen eserlere ayniyat için fiyat belirlemek gerekiyor ve fiyat takdirleri yapılıyor. Önce eserler için değerlendirme komisyonu kurularak, etütlük mü envanterlik mi olduğuna karar veriliyor. Daha sonra envanterlik olarak ayrılanların fiyat takdiri yapılıyor. Değerlendirme ve Fiyat takdiri raporları dosyalanıyor. Daha sonra envanterlik eserler fotoğraflanıp, envanter defterine ve genel envanter repertuvarına işleniyor. Etütlük eserlerde genel etütlük defterine yazılıyor. Envanter defterine ve repertuvarlara işlenen eserler, ilgili depo sorumlularına imza karşılığı dağıtılıyor. Aynı yol, satın alma eserler için de uygulanıyor. Bizim müzemizde satın alma, kazı veya müsadere yoluyla gelen madenler ayrı bir depoda korunuyor. Çünkü madenler için ayrı bir nem ortamı olması gerekiyor. Bağıl nemin 25 derecenin üstüne çıkmaması gerekiyor. Çıktığı takdirde eserlerde bir bozulma söz konusu. Dolayısıyla nem ve ısı kontrolü yapabilmeniz için de farklı cinsteki eserlerin depolarının ayrı olması gerekir.

We have a cuneiform tablet depot. Then we have archaeological depots aside from metals. We have a depot with valuable precious metals, namely silver, gold, and precious stones. The oil lamp depot and the coin store are designed as separate depots in our museum.

Müzemizde maden deposu dışında, pismiş toprak, taş ve kemik eserelerden oluşan arkeoloji depoları, tablet deposu, değerli madenlerin (gümüş ve altın), değerli taşların olduğu depo, kandil deposu ve sikke deposu ayrı ayrı depolar halinde kurgulanmıştır.

It is very important that you can easily find the right artifact. For example, we, as metal depot managers, have 22 thousand artifacts. It is not easy to find these 22 thousand artifacts instantly, without this collection book. That book shows you in which room, in which cabinet, and on which shelf your artifact is, and it is also a very important book for the person responsible for revealing the results of the inventory checks.

Çünkü aranan, eseri kolaylıkla bulabilmeniz çok önemli. Metal deposu sorumluları olarak bizim üstümüzde yirmi iki bin eser var. Bu repertuvar defterleri olmazsa yirmi iki bin eserin öyle anında bulunabilmesi kolay değil. Repertuvar defteri eserin hangi odada, hangi dolapta, kaçıncı rafta olduğunu sana gösteriyor ve aynı zamanda sorumlusunun sayım sonucunu ortaya çıkartması açısından da çok önemli.

Apart from this, of course, these are not our only jobs, we also carry out scientific studies. Everyone can choose a subject for themselves or continue working on the branch they graduated from. You cannot work only in your field in the museums you work in because sometimes our numbers may be insufficient. Therefore, I am a prehistorian, but currently, I am a metal depot manager. When that happens, you also have to know metal and related things. In other words, you have to have a general knowledge of the periods from the emergence of metal to the present day.

İşimiz sadece bunlar değil, aynı zamanda bilimsel çalışmalar da yürütüyoruz. Herkes kendine göre bir konu belirliyor ya da mezun olduğu dalla ilgili çalışmaya devam edebiliyor. Siz gittiğiniz müzelerde sadece kendi alanınızla ilgili çalışamıyorsunuz. Çünkü bazen uzman sayısı yetersiz olabiliyor. Dolayısıyla farklı bölümlerde de görevlendirilebiliyorsunuz. Örneğin, ben bir prehistoryenim ama şu anda metal depo sorumlusuyum. Böyle durumlarda metal ve ilgili şeyleri de bilmek zorundasın. Yani metalin ortaya çıkışından günümüze kadar olan dönemler hakkında genel bir bilgi sahibi olmak zorundasın.

As you know, we have objects that go abroad. For this reason, we are in contact with the Department of Combating Illicit Trafficking. The department can ask you for your opinion about the artifact it has identified abroad. So they send their photos. You prepare reports about those artifacts. Once you prepare a solid report, you have no chance of not taking the artifact back. The artifact comes back thanks to your reports. In other words, you can know the works and the region they belong to, right down to the place of production. In other words, museum curators are very lucky. They have many artefacts from different periods.

Biliyorsunuz ki yurtdışına izinsiz giden eserlerimiz var. Bu nedenle Müzeler Kaçakçılık Daire Başkanlığı ile iletişim halindeyiz. Daire başkanlığı yurt dışında tespit ettiği eserlerle ilgili size görüş sorabiliyor. Dolayısıyla fotoğraflarını yolluyorlar. Siz o eserler hakkında raporlar hazırlıyorsunuz. Siz, sağlam bir rapor hazırladığınız zaman eseri almama gibi bir durum söz konusu olamaz. Eser, sizin raporlarınız sayesinde geri dönüş sağlıyor. Yani o eserlerin hangi bölgeye ait olduğunu, üretim yerine kadar bilebilirsiniz. Bilimsel anlamda çalışmak isteyen müzeciler çok şanslılar. Ellerinden çok sayıda farklı dönemlere ait eserler geçiyor.

2. What steps should be followed to work in a museum?

2. Müzede çalışmak için hangi adımlar takip edilmeli?

Sign up for Memur Net. It is stated there what will be taken in which ministry and in which branches. In the past, the Official Gazette was followed and newspapers were sent to museums. I was following the newspaper constantly. Is the exam open? Now "Memur Net" gives all the stuff. It informs you about the exams.

Memurlar.net'e kaydolun. Orada hangi bakanlıkta hangi dallarda kadro açılacak bildiriliyor. Eskiden Resmi Gazete takip ediliyordu, müzelere gazete gidiyordu. Ben işe girecekken sürekli Resmi Gazete'yi takip ediyordum. Sınav açılıyor mu? Şimdi memurlar.net bütün sınavlardan haberdar ediyor.

I would just like to add this. We have very different staff. So, there are contract staff. There is a staff of archaeologists. There is a staff of museum researchers. There is also a cultural expert staff. This position is central, but if you think about the financial aspect of the job and want to earn good money, you will apply for the cultural specialist position. The cultural experts working at the center are also our colleagues. They also manage office work. In other words, documents sent from us to museums can be directed to different areas. The museology branch handles museum-related matters. There is an exhibition arrangement. It's also looking at things like the reorganization of museums or the establishment of new museums. There's more bureaucracy involved. So, unfortunately, they cannot interact with the artifacts very much. They do not prepare a report on this issue

Yalnız şunu eklemek isterim. Bizde çok çok farklı kadrolar var. Sözleşmeli Arkeolog kadrosu, Arkeolog kadrosu, Müze Araştırmacısı, Uzman kadrosu var. Bir de Kültür uzmanı kadrosu var. Kültür Uzmanı kadrosu merkezi bir kadro ama işin parasal boyutunda düşünüyorsanız, iyi para kazanmak istiyorsanız kültür uzmanı kadrosunda başvuracaksınız. Merkezde çalışıyorlar ve bu kadroda arkeolog, sanat tarihçisi vb meslekler çalışabiliyor. Onlarda büro işlerini yürütüyorlar. Müzelerden giden evraklar, farklı farklı alanlara yönlendirilebiliyor. Müzecilik şubesi müze ile ilgili şeyleri el alıyor. Teşhir tanzimi var. O da müzelerin yeniden düzenlenmesi gibi şeylere bakıyor ya da yeni müzelerin kurulması ile ilgili işlere. Daha çok bürokrasi olayı var. Yani eserle çok haşır neşir olamıyorlar maalesef. Kendileri konularıyla ilgili rapor hazırlayamıyorlar. Rapor hazırlama işi müzelere ait.

3. Was it your decision to work at the museum?

As I said, I cannot say that it was intentional, I said it at the beginning, but I didn't even know where I would work when I graduated, but I would prefer to be a museum curator again. Because spiritual satisfaction is very different. In other words, museology is very different from civil servant life. If you don't improve yourself, you will atrophy. So you will never lose interest in it. You will continue your research and just staying at the university is also an option, but if you educate yourself, you can also do a doctorate and master's degree.

If you are considering the financial aspect of the job, you can choose university. Of course, you may not get much money as a research assistant when you first enter university, but in our opinion, it will get better as you move up. But if you think about your financial situation, do not think about becoming a museum curator. But if you still want to work in a related field, you will be a cultural expert and as far as I know, you are from English archaeology. You need to know the language.

4. What are the disadvantages of working in a Museum?

If you are thinking about money, we are financially backward. Second; a big responsibility. Because there is a charge for every expert working in the museum. So when you enter you can't say I don't want a depot. The depot belonging to a group of artifacts can be a responsibility either alone, or if the number is large, the charge can be made with at least 2 people. You have to count the artifacts every year. You are also responsible for the health of the artifacts. This creates a lot of stress, and this is one of the negative aspects.

3. Müzede çalışmak sizin kararınız mıydı?

İsteyerek arkeolog olduğunu söyleyemem, üniversiteden mezun olunca nerede çalışacağımı bile bilmiyordum ama mesleğimi çok sevdim. Kesinlikle tekrar müzeci olmayı tercih ederdim. Çünkü manevi doyumu çok fazla. Eğer senin işine ilgini, sevgin yoksa ve kendini geliştirmezsen körelirsin. Yani onun için ilginizi hiç kaybetmeyeceksiniz. Araştırmanızı devam ettireceksiniz ve sadece üniversitede kalmak da bir seçenek ama kendinizi yetiştirirseniz dışarıdan da yüksek lisansınızı doktoranızı yapabilirsiniz.

İşin maddi boyutunu düşünüyorsanız üniversiteyi tercih edebilirsiniz. Tabii üniversitelerde belki ilk girdiğinizde araştırma görevlisi olarak fazla para almayacaksınız ama yükseldikçe daha iyi olacak bizlere göre. Ama maddi durumunu düşünüyorsanız müzeci olmayı düşünmeyin. Ama yine de parası iyi olan, konuyla ilgili bir dalda çalışmak istiyorsanız kültür uzmanı olacaksınız. Bildiğim kadarıyla siz İngilizce arkeolojide okuyorsunuz. Dil bilmeniz çok önemli. Dil bilenlerin kültür uzmanı olma şansları çok yüksek.

4. Müzede çalışmanın kötü yanları nelerdir?

Birincisi; eğer para düşünüyorsanız maddi açıdan geri kalmış durumdayız. İkincisi; büyük bir sorumluluk. Çünkü müzede çalışan her uzmanın üzerinde bir zimmet olayı var. Yani siz girdiğiniz zaman ben depo istemiyorum diyemezsiniz. Bir eser grubuna ait depo, ya tek başınıza zimmetlenir, sayınız fazla ise en az 2 kişi olacak şekilde zimmet yapılır. Eserlerin her yıl sayımını yapmak zorundasınız. Eserlerin sağlığından da sizler sorumlusunuz. Dolayısıyla özellikle metaller çok sıkıntılı çünkü durduğu yerde zarar görebiliyor. Bu da çok büyük stres yaratıyor, olumsuz yanlarından biri de bu.

5. What is your title here?

We work as archaeologists. Those who graduated from one of the three departments were placed in the technical class. Also, those who have graduated in anthropology, art history, etc. are working as the museum researcher staff. But with the later works, they also got into the technical class too.

6. Do you work in excavations?

Yes, we are working. There is a form sent every year in March. Those who want to go to excavation or not, fill out that form and ask in which region you want to work. In which period do you want to work? They are asking about it. You fill out that information and send it to the General Directorate. The Excavations Department is evaluating this. They send us from museums to excavations as representatives. Before sending, there is a training prepared by the General Directorate on excavation representation. They are giving it. You do what is necessary in line with that training and within the framework of the established rules.

7. What should a good quality museum be like?

First, it must be sufficient in terms of experts. In other words, he/she must be well educated both scientifically and in terms of legislation. Their depots must be very good. There must be scientific publications and research. The museum must be able to publish. The display must be understandable and accessible to the public. Information must be accurate because people who are knowledgeable about archaeology do not always come to museums. Some people encounter a museum and experience museology for the first time. Therefore, everyone needs to be able to understand it clearly.

5. Buradaki ünvanınız nedir?

Arkeolog olarak çalışıyorum. Arkeoloji bölümünde, üç anabilim dalından birinden mezun olanlar teknik sınıfına sokuldular. Antropoloji, sanat tarihi v.b. mezun olan arkadaşlar Müze Araştırmacısı kadrosunda çalışıyorlar. Daha sonra yapılan çalışmayla arkeoloji dışındaki bilimdalından mezun olan arkadaşlarımız da teknik sınıfa girdiler.

6. Kazılarda çalışıyor musunuz?

Evet çalışıyoruz. Her yıl Mart ayında gönderilen bir form var. Kazıya gitmek isteyenler ya da istemeyenler o formu dolduruyorlar ve hangi bölgede çalışmak istiyorsun? Hangi dönemde çalışmak istiyorsun? Onu soruyorlar. Siz de o formu doldurup genel müdürlüğe yolluyorsunuz. Kazılar Şubesi bunun değerlendirmesini yapıyor. Müzelerdeki bizleri kazılara temsilci olarak gönderiyorlar. Göndermeden önce kazı temsilciliği konusunda genel müdürlüğün hazırladığı bir eğitim var. Onu veriyorlar. O eğitim doğrultusunda olması gereken ve belirlenmiş kurallar çerçevesinde gereğini yapıyorsunuz.

7. İyi bir müze nasıl olmalıdır?

Birincisi, uzmanları açısından yeterli olmalı. Yani hem bilimsel anlamda hem mevzuat anlamında uzmanların kendini çok iyi yetiştirmiş olması gerekiyor. Depoları çok iyi ve sağlıklı olmalı. Bilimsel yayın ve araştırmaların olması gerekiyor. Müzeler en az yılda birkez yayın yapabilmeli. Teşhiri anlaşılabilir ve halka ulaşılabilir olmalı. Bilgileri doğru olmalı, çünkü müzelere her zaman arkeolojiye hakim insanlar gelmiyor. Müzeye ilk defa gelen ve sergilenen eserler hakkında bilgisi olmayan insanlarda geliyor. Dolayısıyla eserleri, herkes açık ve net şekilde anlayabilmeli.

8. What are the international museum standards?

Some criteria determine International Museum Standards. These are as follows; Healthy, understandable, and suitable for all kinds of visitors, containing education, publishing, equipment for museum experts... These are the things that measure the quality of international museums.

As you know, we received the Museum of the Year award in Europe. They considered everything when giving it. They came here, and our depots and publications were checked. They evaluated all of these together and it was deemed worthy to receive the European Museum of the Year award. This museum was awarded this award in 1997 for the comfort it provides to visitors and the social areas to spend time after the museum.

9. How do material studies progress in the museum?

They can apply. If the work they want to work on belongs to an excavation, then they need to get a letter from the head of the excavation stating that they have permission. But if it is through purchasing, it needs to be specialized in its field. In other words, we cannot release every work to everyone who wants it. They need to show that he is an expert in his field. Or they need to be a PhD student. So, unfortunately, we cannot provide materials for graduate students. Because the responsibility of this job is very high and the risk is very high. That's why, when something happens, an investigation is initiated against the warehouse owners, not the employees. That's why it has to be at the doctorate level.

8. Uluslararası müze standartları nelerdir?

Uluslararası Müze Standartlarını belirleyen kriterler var. Bunlar; sağlıklı, anlaşılabilir ve her türlü ziyaretçiye uygun, içerisinde eğitim barındıran, yayın yapan, donanımlı müze uzmanlarına sahip olmak. Bu kriterler, uluslararası müze kalitesinin artmasını sağlar.

Biliyorsunuz Avrupa'da Yılın Müzesi ödülünü aldık. Ve bu ödülü alırken tüm kriterleri değerlendirdiler. Müzeye konuyla ilgili uzmanlar geldi. Komisyon depolarımızı, yayınlarımızı teşhiri, eğitim atölyesini, laboratuvarı, ilk yardım malzemelerini kontrol etti. Bunların hepsini bir arada değerlendirdiler ve kriterlerin hemen hepsinin yerine getirildiğini gördüler. Bunun sonucunda da Müzemiz Avrupa'da Yılın Müzesi ödülünü almaya layık görüldü. Bu müze 1997 yılında ziyaretçiye sağladığı konfor, müze sonrası vakit geçirecek sosyal alanlar ile de bu ödülü almaya hak kazandı.

9. Müzede malzeme çalışmaları nasıl ilerliyor?

Uzmanlar çalışma başvurusunda bulunabiliyorlar. Eğer çalışmak istedikleri eser, bir kazıya ait ise kazı başkanından izin aldığına dair bir yazı alması gerekiyor. Ama satın alma yoluyla ise konusunda uzmanlaşmış olması gerekiyor. Yani her eseri isteyen herkese çıkartamıyoruz. Konusunda uzman olduğunu göstermesi gerekiyor. Ya da bir doktora öğrencisi olması gerekiyor. Yani yüksek lisans öğrencilerine maalesef malzeme çıkartamıyoruz. Çünkü bu işin sorumluluğu çok fazla ve riski çok yüksek. Onun için herhangi bir şey olduğu zaman eseri çalışan uzmana değil, depo sahiplerine soruşturma açılıyor. Onun için çalışacak uzmanın doktora düzeyinde olması gerekiyor

Thank you for reading, see you in the next chapter...

Okuduğunuz için teşekkürler, bir sonraki bölümde görüşmek üzere...